

HET VOLGEN VAN CHRISTUS, EEN KRUISDRAGEND LEVEN

6^e ZEVENTAL PREKEN

Thomas Boston

Door

THOMAS BOSTON

Thomas Boston Sr. geboren Duns, 17 maart 1676;
bevestigd als predikant 21 september 1699 te Simprin; 1 mei 1707 te Ettrick;
overleden aldaar 20 mei 1732.

INHOUD

1. EEN DING ONTBREEKT U¹

En Jezus, hem aanziende, beminde hem, en zeide tot hem: Eén ding ontbreekt u.

Markus 10:21a

2. VERKOOP ALLES I.

Ga heen, verkoop alles, wat gij hebt, en geef het de armen. Markus 10: 21b.

3. VERKOOP ALLES II.

... verkoop alles wat gij hebt, en geef het den armen, Markus 10:21c.

4. GEEF HET DE ARMEN

... en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in den hemel.

Markus 10:21d.

5. NEEM UW KRUIS OP

En kom herwaarts, neem het kruis op, en volg Mij.

Markus 10:21e

6. DE DROEVIGE AFLOOP

Maar hij, treurig geworden zijnde over dat woord, ging bedroefd weg; want hij had vele goederen. Markus 10:22

7. GELOVIGEN ZIJN DE VRIENDEN VAN CHRISTUS²

Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet wat Ik u gebied. Johannes 15:14.

¹ Vertaald door Mevr. Pas-Donker

² Vertaald door J. W. Westerbeke Jr.

1. EEN DING ONTBREEKT U

En Jezus, hem aanziende, beminde hem, en zeide tot hem: Eén ding ontbreekt u.

Markus 10:21

Als satan mensen gevangen neemt, ketent hij hen (Jes. 61:1). Ketenen van verschillende schakels, namelijk verscheidene lusten en geneugten. Met deze ketenen probeert hij hen vast te houden tot hij ze brengt in de ketenen der duisternis in de hel. Jezus Christus heeft de ketenen van sommigen van deze gevangenen van satan verbroken, maar vele van hen zijn nog zoals ze in Adam geworden zijn.

Sommigen heeft de duivel geslagen in de keten van ongeloof en goddeloosheid. Deze keten is zo kort dat ze geen macht hebben om een voetstap op Gods weg te zetten.

Sommigen zijn geboeid met de lange keten van de vormendienst, zoals deze man. Wat hen aangaat, kunt u zien dat de duivel hen net zo vast in zijn greep heeft als zij die hij strakker aan banden houdt. *Eén ding ontbreekt u.* Zij krijgen zoveel gelegenheid om in Gods wegen te wandelen, dat ze nauwelijks denken dat de duivel hen heeft geboeid.

Al deze dingen, zegt deze man, heb ik onderhouden van mijn jeugd aan. Maar als er een geschikt moment komt, trekt de duivel hen tot zich, helemaal van Gods weg af. Vers 22: *"Maar hij, treurig geworden zijnde over dat woord, ging bedroefd weg; want hij had vele goederen."*

In het twintigste vers had deze man een uitvoerig getuigenis gegeven van een goed leven en in onze tekst vinden we het antwoord van Christus. Hierin zien we:

- I. Christus' handeling met hem. *Hij zag hem aan, sloeg Zijn ogen opnieuw op hem en keek hem aan om zo Zijn innerlijke genegenheid voor hem te tonen.*
- II. De genegenheid van de Zaligmaker voor hem. *Hij beminde hem.*
- III. Zijn antwoord aan hem. *Eén ding ontbreekt u.*

1. Hier zien we Christus' handelen met hem en Zijn houding tegenover hem.

Hij keek hem vol genegenheid aan. De ogen zijn de vensters waardoor de ziel naar buiten kijkt. Op wonderlijke wijze onthullen zij wat leeft in het gemoed, hetzij liefde of haat. Hier was dat liefde, in het bijzonder deernis en medelijden. Dit is een vorm van liefde die vooral uit de ogen spreekt. Christus had menselijk medelijden met een mens die zo keurig leefde.

Maar waarom zag Christus hem zo aan? Omdat Hij waarachtig Mens was en dus ware menselijke gevoelens en genegenheid kon hebben. En vooral medelijden kon hebben met voorwerpen van medelijden, zoals deze man in het bijzonder. Zo zien we dat Hij zo ontroerd is dat Hij zelfs tranen stort over de toestand van hen, over wie Hij als God Zijn toom tot het uiterste zou uitgieten. Toen Jezus Jeruzalem zag, weende Hij over haar. En er was veel in de toestand van deze man wat een edele geest tot medelijden bewoog.

1. Hij was een wellevend, verstandig man, maar had geen Godsvrucht en ware Godzaligheid was hem volkomen vreemd. Er zijn mensen die geen genade en geen manieren hebben; zij zijn Godvrezende mensen tot een gruwel, omdat ze niet godsdienstig zijn en beschaafde mensen, omdat ze zelfs geen algemene beschaving hebben. Maar deze man was beschaafd en verstandig. Omdat hij echter geen ware

Godsvrucht had, was hij zo deerniswekkend om te zien dat het medelijden opriep. Zulke mensen wekken medelijden op, omdat ze hun plicht jegens allen vervullen, behalve jegens God en hun eigen ziel. Zij voeden anderen, maar laten zichzelf verhongeren. Zij maken zichzelf geliefd bij de mensen, maar blijven verfoeilijk voor God. Bovendien zou het veel beter voor hen zijn, als ze Godvruchtig waren. Wellevendheid en een voorzichtige wandel kunnen er zeer toe bijdragen dat de dienst van God wordt aangeprezen bij de wereld. Deze kent haar niet en niet kan waarderen vanwege haar inwendige schoonheid. Daarom wordt ons bevolen om eensgezind te zijn, medelijdend, de broeders lief te hebben, met innerlijke barmhartigheid bewogen te zijn en vriendelijk te zijn. Godsvrucht zonder sierlijke wandel is als goud in het erts, maar als ze gepaard gaat met deze voorzichtigheid, schittert ze als een pas geslagen goudstuk.

2. Hij was een man die graag naar de hemel wilde gaan, maar deze waarschijnlijk nooit zou zien en het zien van zo iemand vervult ons met deernis. Sommige mensen begeven zich met zoveel spoed naar de put, dat ze nooit over hun schouder naar de hemel kijken. Als zij naar de hel gaan, kunnen ze nauwelijks zeggen dat ze teleurgesteld zijn, want ze dachten nooit aan de hemel. Zij hebben een brede, gemakkelijke weg gevonden en willen daarop blijven, waar ze ook op uitloopt. Maar o, wat zullen we zeggen of tot welke tranen van bloed zullen we niet bewogen worden vanwege de toestand van hen wier ogen nog op de hemel zijn gericht; terwijl de duivel hen in een onzichtbare strijdswagen naar het verderf voert? Zij lopen om de kroon der heerlijkheid te verwerven, maar zij hebben de verkeerde weg genomen en zullen tenslotte komen in de eeuwig versmaadheid. "De arbeid der zotten maakt een iegelijk van hen moede; dewijl zij niet weten naar de stad te gaan" (Pred. 10:15). "Strijdt", zegt onze Heere, "om in te gaan door de enge poort; want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen" (Luk. 13:24). Zij strijden voor hun eigen verderf, dat gemaskerd is, en grijpen een gewicht des toorns in plaats van een gewicht der heerlijkheid. Dit moet een afschuwelijke verrassing voor hen zijn, als hun ogen geopend worden.

3. Hij was een man die van nature een aangenaam karakter had, maar hij had geen genade. Al deze geboden, zegt hij, heb ik onderhouden van mijn jeugd aan. Hij was niet een van de leeuwen van de duivel, die de plaats waar hij woonde vervulde met het rumoer van zijn braspartijen en uitspattingen. Hij was echter een van de lammeren van de duivel, die naar de hel ging zonder de wereld het geluid van zijn voetstappen te laten horen. De aanblik van zo iemand vervult ons met medelijden. Sommige mensen hebben genade, maar ze hebben van nature een onaangenaam karakter, zoals Jona, die bijna altijd gemelijk was. Zij hebben het juweel, maar een slecht kabinet om hem in te bewaren. Anderen hebben een aangenaam karakter, maar geen genade: zij hebben het kabinet, maar het ontbreekt hen aan het juweel om daarin te bewaren. O, wat is het betreuenswaardig, als we zien dat een mooi gebouw leeg staat of, beter gezegd, tot een woonplaats van duivelen gemaakt wordt.

4. Hij was een man die in veel opzichten een goed leven had geleid, maar hij had alles wat hij had gedaan, ontsierd doordat er één ding aan ontbrak. Als u zag dat een kunstenaar zich zeer inspande om een mooi werkstuk te maken en hij het na de voltooiing plotseling met eigen hand in stukken brak, zou dat u niet kunnen aanzien zonder dat te betreuen. Of als u zag dat iemand zo'n werkstuk maakte, maar stopte toen hij het nodigest nog moest maken, zou dat geen betreuenswaardig gezicht zijn? Zo ook hier. O, het is bedroevend als we bedenken hoe er bij sommigen die veel doen in de dienst van God, nog steeds iets is wat tussen hemel en tussen hen staat. Hoewel zij niet ver zijn van het Koninkrijk der hemelen, gaan zij dat nooit binnen.

II. In de tweede plaats zien we Christus' genegenheid voor hem. *Hij beminde hem.*

Er is een bijzondere liefde waarmee God de Zijnen bemint. We kunnen niet aannemen dat zo'n liefde naar deze man uitging. Dit blijkt uit het vervolg, waar hij toonde dat hij de wereld meer liefhad dan Christus. Er liggen twee dingen in.

1. In de menselijke ziel van Christus was ware genegenheid en liefde voor deze man, toen melding gemaakt werd van de vele verdiensten die hij had, allen de goede gaven van God. In zoverre er geen genegenheid of liefde in God is, die terecht zo genoemd kan worden (want dat bewijst dat iemand een mens is en geen God), kunnen we slechts een begrip hebben van de liefde van Christus met betrekking tot de vrucht en niet met betrekking tot het gevoelen. God heeft al Zijn schepselen lief, voor zover Hij dat wil en hen goed doet, aangezien alles wat God heeft geschapen goed was en in zichzelf goed is. Daarnaast is er een liefde voor de mensen waarvan de Schrift spreekt (Tit. 3:4). Met deze liefde bemint God Zijn eigen werk en Zijn eigen goede gaven in hen in meerdere of mindere mate naar de mate der gave. Zo beminde Hij hem, sprak Hij vriendelijk met hem, hechte Hij Zijn goedkeuring in het goede in hem, voor zover het goed was.

Op grond hiervan hamert een paapse uitlegger op twee zaken.

- *Dat de man de waarheid sprak (vs. 20), anders had Christus een leugenaar of een leugen bemind.*

Antwoord: Hij zou even goed tot de conclusie gekomen kunnen zijn dat Christus bedrog en onrechtvaardigheid aanpreeft, vanwege het feit dat hij de onrechtvaardige rentmeester preeft (Luk. 16:8). Maar het houden van de geboden, voor zover hij dat werkelijk had gedaan, was op zichzelf goed. Zijn nauwgezette betrachtning van de zedelijke wet was op zichzelf goed en beminnenswaardig. Zo kon Christus hem in dat opzicht beminnen met een algemene liefde. Zoals Hij de Godzaligen bemint met een bijzondere liefde, ondanks hun gebreken.

- *Dat goede werken het geloof verdienen, omdat Christus hem beminde vanwege deze werken.*

Antwoord: Wat God liefheeft en goedkeurt, is daarom nog niet verdienstelijk. Als dat zo was, zou het ongerijmd zijn om hem zonder geloof weg te zenden, wat toch gedaan werd. Maar het is godslasterlijk om zo te spreken.

Hier zal ik met behulp van het verband van de tekst tonen waarom Christus hem beminde.

A. Ik zal duidelijk maken wat er aan dit schilderij ontbrak, wat nog maar één streek nodig had om het geschikt te maken voor de zaligheid; het gemis hiervan ontsierde verder namelijk alles. Daarom merk ik het volgende op.

1. Hij was een vurig man; hij haastte zich naar Christus. Hoewel hij weinig licht had, had hij veel vuur; hij verlangde zeer naar de hemel, hoewel hij weinig wist over de weg. Dit vuur bracht hem ertoe om te wachten en de gelegenheid om met Christus te spreken niet voorbij te laten gaan. Hij wilde liever afbreuk doen aan zijn waardigheid door te rennen, dan deze gelegenheid voorbij laten gaan. Dit was op zichzelf goed. Bovendien was er iets goeds in zijn ijver, want hij was ijverig in het goede en hierdoor veroordeelde hij velen.

Velen die van Christus afhollen, keren Hem en Zijn weg de rug toe, nadat ze eens een belijdenis hebben afgelegd (2 Petr. 2:22). Hij is tot een oordeel van hen die er niet naar verlangen om met Christus te spreken, maar tot hun plichten getrokken moeten worden - zoals de misdadiger naar de plaats van zijn terechtstelling wordt gesleept -, wier hart die weg heeft bewandeld en die zonder liefde en vuur gaat in de weg van

God. Hij is ook tot een oordeel van hen wier geestdrift hen afbrengt van de weg waar Christus wandelt en hen opwekt om zich af te scheiden. En anderen weg te lokken van het middel waardoor zij leren hoe zij het eeuwige leven beërven zullen.

2. Hij was een wellevend, verstandig man en toonde achting voor Christus als Leraar, hoewel hij Hem niet voor de Messias hield. Onbeleefdheid hoorde niet bij zijn godsdienst en dit was op zichzelf goed, maar het maakte hem geen betere christen dan degene die verstandig antwoordde (Mark. 12:34). Hierdoor veroordeelt hij velen wier godsdienst hen ruw maakt en niet houdt binnen de perken van de wellevendheid en die het er vooral op toelagen om de sterren die Christus in Zijn eigen rechterhand houdt te vertrapen.

3. Hij wilde leren en stelde een vraag over de dienst van God. Dat was goed, maar niet genoeg. Hierdoor veroordeelt hij velen die geen kennis hebben en niet onderwezen willen worden en hen die door hun kennis zo opgeblazen zijn gemaakt dat ze geen onderwijs meer nodig menen te hebben en die niet alleen nooit zelf zullen gaan spreken over de dienst van God. En ook geen bijdrage zullen leveren aan zo'n gesprek als dit in hun nabijheid begonnen is.

4. Zijn vraag ging over het grootste en voornaamste van de godsdienst, hoe we zalig moeten worden. Hij begon geen vragen te stellen over ceremoniën en tradities, zoals de Farizeeërs gewoonlijk deden, maar over het wezen van de praktijk der godzaligheid. Dat was goed, maar niet genoeg. Hij zag verder dan de tijd en was er bekommerd over hoe het met hem zou zijn in de eeuwigheid. Hierdoor veroordeelde hij hen die leven als de beesten die over de grond kruipen en er nooit over nadenken hoe ze voor de rechterstoel van God zullen verschijnen en hen die alles vragen behalve hoe zij zalig moeten worden, die met al hun vragen over de dienst van God zullen blijven aan de buitenkant van de godsdienst en nooit het merg ervan zullen raken.

5. Hij was een man die in uitwendige zin een onberispelijk leven leidde, die zich had beijverd om de wet van God te houden voor zover hij die verstond en dat van zijn jeugd aan. Dit was goed, maar niet genoeg; het was meer dan de godsdienst van Paulus voor zijn bekering. Het veroordeelt velen voor wie het leven naar de letter van de wet Gods geen gewetenszaak is.

6. Tenslotte moeten we hier aan toevoegen dat hij *een jonge man* was (Matth. 19:20). Een overste en een rijke man; toch hadden zijn jeugd, zijn eer en zijn rijkdommen hem niet afgetrokken van deze zaken. Er zijn slechts weinigen als hij in onze dagen. Weinigen zijn bekommerd over hun eeuwige staat, terwijl ze nog in de bloei van hun jeugd zijn, vooral als ze geacht en rijk zijn. Velen onder ons die tot de meer gegoeden behoren, vooral de jongeren, hebben de godsdienst geheel vaarwel gezegd en leven alsof hun geboorte, eer en rijkdommen hen het recht geven om slecht te zijn. Daarom zag Christus hem des te liever, omdat er maar weinigen met zijn positie waren, in wie schijnbaar iets goeds was. "Heeft iemand uit de oversten in Hem geloofd?" (Joh. 7:48).

B. Ik zal nu in de tweede plaats tonen waarom Christus hem liefhad.

1. De reden is dat deze dingen de goede gaven van God waren. Hoewel het geen genadegaven waren, sprak er toch ontzag voor de wet uit. Zij kwamen van God

(Jak. 1:17) en Hij moet wel liefhebben wat van Zijn eigen hand afkomstig is, want van Hem komt niets dan het goede. Als God al het Zijne van ons zou wegnemen, zou ons niets overblijven dan zonde, wat het enige is waarin geen goed is en dat niet van God afkomstig is. Een juweel blijft kostbaar, hoewel ze op de mesthoop ligt. Hoeveel te meer zal de Heere hen beminnen die waarachtige christenen zijn, niet alleen uiterlijk maar ook innerlijk. Als Hij de werken van zedelijke gehoorzaamheid bemint, hoeveel te meer zal Hij dan de geestelijke mens en zijn goede werken beminnen? Als Hij het uitnemende in de natuurlijke mens ziet en bemint, hoeveel te meer zal Hij dan niet ware genade zien en beminnen in natuurlijke mensen, hoewel deze vermengd is met het verdorven?

2. Leer dan de goede gaven van God te beminnen in wie ze ook openbaar komen en schrik er niet voor terug om het goede dat openbaar komt in een mens te prijzen, met welk kwaad het ook gemengd is. Het is een kwaad oog dat slechts de zweren en de fouten van de mens kan zien.

Laat dit de deugdzaamheid en de betrachting van de zedelijke plichten bij u aanprijzen. Hoewel de godsdienst hier niet geheel uit bestaat, is het er toch een deel van. Hoewel hier geen geestelijke beloning op volgt, geeft God hen gewoonlijk een tijdelijke beloning. Ze zijn van nut voor het handhaven van de rust in de samenleving en dragen in zoverre bij tot de eer van God en Zijn wet.

III. Ik kom nu tot het belangrijkste in onze tekst, het antwoord van onze Heere.

Hierin vinden wij twee dingen.

1. Een tekortkoming waarvan hij wordt beschuldigd. *Eén ding ontbreekt u.*
2. De onthulling van die tekortkoming, namelijk zijn aardsgezindheid. *Ga heen, verkoop alles, wat gij hebt, en geef het de armen.* Hier legt Hij de vinger bij de afgod der ijverzucht en openbaart Hij het verborgen venijn in zijn hart. Eén ding ontbreekt u. Het is niet van belang dat hem slechts één ding ontbrak. Maar in de eerste plaats was dit de ene zaak die tussen hem en het eeuwige leven stond. In de tweede plaats ontsierde deze ene zaak al het andere wat hij had.

Leerstelling 1. *Mensen kunnen zeer ver komen in de dienst van God en toch één ding hebben dat daadwerkelijk staat tussen de hemel en hen.* Hier zal ik:

- I. Deze leerstelling bevestigen.
- II. Aantonen waarom er nog één ding moet ontbreken bij velen die zover komen in de dienst van God.

I. Ik zal deze leerstelling bevestigen.

1. Dit blijkt duidelijk uit de Schrift, waar we voorbeelden vinden van mensen die zeer ver komen, terwijl één ding voornamelijk hun ondergang wordt. Herodus deed veel, maar kleefde zijn lust aan en kon niet van Herodias scheiden. Dat was een stap op de weg naar de hemel die hij nooit kon zetten. Bij Judas was het hebzucht. De strik van Demas was de tegenwoordige wereld.
2. Het is duidelijk dat huichelaars ver kunnen gaan in de dienst van God en zeer ver kunnen komen in het doden van de zonde, voor zover het die naam kan dragen. Toch is het niet minder duidelijk dat er nog een of andere lust is waarbij ze halt houden. Want een algemene haat en volkomen verzet tegen de zonde is een kenmerk van oprechtheid (Ps. 119:6). En hun geveinsde bekering zou waarachtig zijn, als ze niet nog een zoete kruimel achterhielden.
3. Het is gemakkelijk te zien dat zij die God vrezen zelf ook één ding hebben dat ze het moeilijkst kunnen onderwerpen en dat hen de meeste moeite kost, hoewel de

kracht ervan gebroken is. Dit is een zwakke kant, een zonde die hen lichtelijk omringt. David maakt zijn overwinning over die zonde tot een merkteken van zijn oprechtheid. Hij zegt: "Maar ik was oprecht voor Hem; en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid" (2 Sam. 22:24). Als het zo is met het groene hout, hoe zal het dan met het dorre hout zijn.

4. Er zijn enige zonden die net als Saul onder de mensen, met hoofd en schouders boven de rest uit steken. Onze Heere noemt deze rechterogen en rechterhanden. Sommige zonden zijn als de nagels en de haren van ons lichaam, die er zonder pijn uitgetrokken kunnen worden. Geen wonder dat sommige mensen deze afschudden, maar de moeilijkheid ligt bij de zonden die het hart niet meer kan missen zoals het lichaam het oog of de hand niet kan missen en hierin is de ondergang van veel zielen gelegen. Zulke mensen zijn als degenen die een mannetje in de kudde hebben, maar daarvan voor God geen afstand willen doen. Zij beloven echter iets slechts wat ze gemakkelijker kunnen missen.

Om dit verder te bekrachtigen, noem ik enige bijzonderheden:

- (1) Mensen kunnen zeer veel werkzaamheden hebben met betrekking tot hun staat en toch nooit de juiste mate van verootmoediging beoefenen. Het ontbreken daarvan verhindert velen om de hemel binnen te gaan; zij missen de wortel en verdorren spoedig. Dit is de grote bron van huichelarij en afval. Er is wel een wond toegebracht, maar deze is niet diep genoeg. Daarom is ze weer dicht voor al het pus eruit is, zoals bij Farao. De bodem van het hart is niet omgeploegd, hoewel de oppervlakte ml gemaakt is. Daarom is het zaaien tussen de doornen. De wortel der zonde, de zonde van onze natuur, wordt niet geraakt en daarom houdt deze haar kracht. Dit is de reden waarom er niets van over zal blijven.
- (2) Zij kunnen veel veranderingen ten goede kennen, terwijl ze de grote zaligmakende verandering missen, zoals Judas en de hoorders bij wie het zaad in de steenachtige grond of tussen de doornen is gevallen. Mensen kunnen in verschillende opzichten veranderen en toch nooit wedergeboren worden. Mensen kunnen veel nieuwe dingen hebben, terwijl hun één ding ontbreekt, de nieuwe natuur. Dit zal hen buiten de hemel houden. Er kunnen nieuwe gemoedsbewegingen zijn, terwijl ze hun oude, stenen hart houden. Er kan nieuw leven zijn, waar de oude natuur nog is. Wat baten al deze veranderingen, als dat ene ontbreekt? "Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien" (Joh. 3:3).
- (3) Mensen kunnen veel doen in de dienst van God en toch blijven steken bij iets wat ze niet kunnen doen. Er zijn sommige plichten waartegen de menselijke natuur zich zeer verzet en die we onmogelijk kunnen vervullen zonder zaligmakende genade. Dit blijven de uitzonderingen waarover de ziel het met Christus niet eens kan worden, de rechterogen waarvan de mensen niet kunnen scheiden. Voor deze man was dit de verachting van de wereld. God wijst hier in het bijzonder op en dat doet Hij bij alle dingen waaraan zij niet kunnen voldoen.
- (4) Mensen kunnen veel verdragen en toch kan er één ding zijn dat zij in geen geval kunnen verdragen. Zo is het bij iemand die een zweer heeft op zijn lichaam. U mag hem overal aanraken, behalve daar. De wereld is de afgod van sommige mensen; zij kunnen alles verdragen, behalve armoede. Eer is de afgod van anderen; zij kunnen alles verdragen, behalve wat hun eer aantast. Zij zetten hun hart op de een of andere zaak en zij kunnen alles verdragen, behalve het gemis daarvan. God legt dat juk op hun nek, maar ze worstelen als weerspannige dieren in de banden en ze woeden als een wilde stier in het net.

II. We zullen nu overgaan tot ons tweede punt. Aantonen waarom er één ding moet zijn dat velen missen die ver komen in de dienst van God.

1. Omdat de kracht van de zonde niet gebroken is in hen, maar nog steeds levend is en heerst, welke vorderingen ze ook maken in de dienst van God. Daarom moet en zal deze zich ongetwijfeld op de een of andere wijze doen gelden. Het is als een rivier die wel ingedijkt is, maar waarvan de bron niet gestopt is. Het water zal dan altijd op de een of andere plaats door de dijk breken, omdat het een uitweg moet hebben. Zo ook hier, de lust is krachtig en als de kracht daarvan niet gebroken is, zal ze heersen en de ziel op een of andere wijze onder haar heerschappij houden.
2. Omdat ze nooit helemaal veranderen en waar deze verandering ophoudt, zullen zij altijd iets missen. In hen die God in waarheid vrezen, is deze verandering ook niet volkomen, maar strekt ze zich wel uit over hun hele leven. "Indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden" (2 Kor. 5:17). Met een dodelijke slag zijn alle leden van de oude mens, met hart en hoofd, geraakt, hoewel geen van hen volkomen gedood is. Bij de huichelaar is dit echter niet zo. Er kunnen wonden toegebracht zijn aan veel delen van de oude mens, maar tenminste één deel blijft ongeschonden. Het is als bij een man wiens hart niet geraakt is, zodat hij niet hoeft te vrezen voor zijn leven, hoewel hij verder in een slechte toestand verkeert.
3. Omdat hun hart nooit rust zoekt in God, wat alleen gedaan wordt door het ware geloof. "Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust" (Hebr. 4:3). De mens is een zwak, nietig schepsel en moet iets hebben om in te rusten. Van nature missen we God. De mensen blijven dit gemis gevoelen en daarom rusten ze in schepselen. Wanneer God veel lusten van hen heeft weggenomen als de kussens waarop zij hun hoofd neerleggen, moet er nog één ding overblijven, want anders hebben ze helemaal geen rust. Daarom is dat ene iets waarin zij hun vreugde zoeken, als zij zich niet in God of in andere dingen verheugen.
4. Omdat ze als dubbelhartigen twee partijen tevreden moeten stellen, namelijk het geweten en de verdorven lusten. De reformatie is gekomen tot het geweten, maar houdt één stap voor de verdorven lusten stil. Het geweten dringt hen om veel dingen te doen, waar hun verdorven lusten, die heerschappij voeren, hen afhouden. Er zijn plichten om hun hoop te voeden en lusten om hun begeerten te voeden. Zo wordt hun hart geslingerd tussen Christus en hun lusten.

1ste toepassing, tot onderwijs.

1. Het leert ons hoe betrouwbaar het merkteken der genade, namelijk absolute gehoorzaamheid, is. "Dan zou ik niet beschaamd worden, wanneer ik merken zou op al Uw geboden" (Ps. 119:6). Een hart dat is losgemaakt van alle afgoden en iedere verkeerde weg haat, is werkelijk oprecht. Zelfs aan het meest nabijkomende werk zal altijd iets ontbreken; één lust, één afgod waarvan het hart niet kan scheiden; één lust waarvan de huichelaar nooit was gespeend en die hem nooit bitter genoeg geworden was.
2. Veel goede werken en grote daden in de godsdienst zullen van geen nut zijn voor het eeuwige leven (2 Joh. 1:8). Het stemt tot droefheid wanneer we bedenken hoeveel moeilijke stappen mensen nemen op de weg van de godsdienst en ook voltooien, terwijl ze tenslotte bij één stap blijven steken en nooit komen aan het eind van de reis. Het leidt tot een jammerlijke teleurstelling, alsof iemand ploegt en zaait met anderen, maar niets heeft als de oogsttijd komt, zoals de dwaze maagden geen olie hadden in hun lampen.
3. Zie hier de wortel van de ontrouw en het verlaten van God, van de afval van de

mens van het leven en de kracht van de godsdienst waartoe hij was geraakt. *Één ding ontbreekt.*

- Hoe vaak wordt bewaarheid: "Uw weldadigheid is als een morgenwolk, en als een vroegkomende dauw, die heengaat" (Hos. 6:4). Hoe is dat bevestigd in hetgeen wij ondervinden! Hoe flauw en dood zijn velen geworden sinds de bediening van het sacrament. Hoe weinig lijken zij op degenen die getuigen en deelgenoten waren van dat werk. Waar slechts één ding ontbreekt, zal niets lange tijd goed gedijen.
- Waar één ding ontbreekt, heeft de satan mensen nog vast in zijn greep. Hij is als Farao; als er iets achterblijft, weet hij dat de mensen zullen terugkeren. Eén lust die niet gedood of opgegeven is, zal de deur openen voor de andere lusten en het laatste van die mensen erger maken dan het eerste (Matth. 12:44). Hij kan het schip even goed met één lek laten zinken als met honderd lekken.
- Waar er één ding ontbreekt, is Christus niet echt aangenomen en het is niet verwonderlijk dat de ziel Gode geen vrucht draagt, als er geen huwelijk is. De tak die niet verenigd is met de wijnstok moet verdorren en één afgod die niet gedood is, zal de ziel aftrekken van de Heere.
- Waar één ding ontbreekt, is er slechts één verzoeking nodig die bij dat ene ding past en de ziel is weer waar ze aanvankelijk was. En satan zal erop toezien of er een gelegenheid is om het huis in brand te steken en op te blazen met behulp van het lont dat is achtergelaten, vooral nadat men Christus plechtig heeft aangenomen.

4. Ik vrees dat er vier dingen zijn die ons geen goed doen.

- a. *De wereld.* Is er een duisternis over u gekomen als het gaat over de toestand van uw ziel? Ga dan na of de aarde niet tussen God en u is komen te staan (Luk. 8:14). Het is een drukke tijd. Ik ben bang dat de zaken van Martha, het deel van Maria in vergetelheid hebben gebracht en dat de mensen voortdurend zo naar de aarde hebben gekeken, dat ze de hemel uit het oog hebben verloren. Dat is het handvat waarmee de duivel veel zielen vasthoudt.
- b. Het is tot schade van velen, als *traagheid* op de troon zit (Pred. 10:18). Velen ontwaken voor een tijd en beginnen te werken, maar geven het spoedig op. Langzamerhand wint de traagheid, die nooit de doodsteek had gekregen, terrein, zoals onkruid in de lente. Weinigen hebben de geest van Kaleb, zodat ze de Heere in alles volgen. Zij spannen zich echter in om iets te doen en wanneer ze dat bereikt hebben, leggen ze hun armen over elkaar en slapen, totdat de armoede hen overkomt als een reiziger en dat is het enige wat hen naar de ondergang voert.
- c. *Zelfvertrouwen schaadt velen.* "Indien zij allen U verloochenen, zo zal ik U niet verloochenen", zei Petrus tot zijn Meester. Als mensen niet meer vrezen, zijn ze dichtbij de val. De berg zal nooit spoediger van plaats veranderen dan wanneer mensen zeggen dat ze vast staat. Een ijver met betrekking tot onszelf is, naar ik vrees, het enige wat velen van ons ontbreekt en dat is ons gemis. De vaste sterren schijnen het meest te trillen en de christen die altijd bang is dat hij zal vallen en verliezen wat hij heeft verworven, wankelt het minst. Als mensen zien op de plichten in het verbond en niet staan naar opwas in de genade, zullen ze spoedig traag worden in het betrachten van deze plichten.
- d. Tenslotte zijn een *onstandvastig gemoed* en veranderlijkheid van opvatting zeer schadelijk. Het is geen wonder dat de boom verdort, als de wortel zich nooit heeft gehecht in de aarde. Dit bracht de Galatiërs tot de ondergang, hoewel zij de Geest hadden ontvangen door de prediking van het geloof. Want toen de satan zich onder hen begaf, raakten ze spoedig alle aangename indrukken kwijt die zij door de

prediking van het geloof hadden ontvangen. Ik ben er zeker van dat de wankelmoedigheid onder ons de voortgang van het Evangelie niet weinig belemmert.

- e. Ik dank God voor alle standvastigheid die er onder u is, maar betreur hen die niet hebben geluisterd naar de boodschap die God mij u acht dagen geleden deed verkondigen (of er nu velen of weinigen van u waren) en dat ge u hebt verenigd met hen wier werk het is om af te breken wat wij opbouwen. Dit gebeurde zelfs na een ernstige bestraffing en weeklacht over die praktijken en over andere treurige blijken van uw verachting van het Evangelie die werden geuit op de vastendag en na hetgeen u gehoord en gezien hebt op de dag waarop het sacrament werd bediend. Als boodschapper des Heeren bestraf ik u in Zijn Naam, omdat u weerspanning de boodschap veracht die door God tot u gezonden werd. En ik betuig als boodschapper van God tot u, dat deze bestraffing niet zal weggenomen worden van voor het aangezicht van de Heere, Die mij zond, voor ze uitgewist wordt door berouw en door het vluchten tot het bloed van Christus om vergeving. Zo laat ik deze bestraffing liggen voor Hem, Die het woord van Zijn dienstknechten bevestigt.

Toepassing 2. Tot aansporing.

Ik wil u aansporen:

1. om te onderzoeken en te beproeven of u niet één ding ontbreekt.
2. om wanneer u dit bemerkt, u te beijveren om dat gemis weg te nemen. Maar voor ik hierover zal spreken, wil ik u voorstellen:

Leerstelling 2. *Het enige wat een mens ontbreekt en tussen hem en de hemel staat, kan verborgen en onzichtbaar voor hem zijn. Het ontbrekende was iets waaraan deze man nooit gedacht had tot Christus het hem ontdekte.*

I. Eerste wil ik dit punt bevestigen.

1. Bedenk hoe jammerlijk velen zich bedriegen met betrekking tot hun staat, waardoor een man een huichelaar kan zijn en dat niet van zichzelf weet. "Een geslacht, dat rein in zijn ogen is, en van zijn drek niet gewassen is" (Spr. 30:12). Zo was het ook met Laodicéa God wist dat het hen aan één ding ontbrak, maar zij wisten het niet (Openb. 3:17). Hoevelen zegenen zichzelf in hun hart, terwijl de Heere hen vervloekt. De dwaze maagden wisten niet dat ze geen olie meer hadden tot het te laat was om de vergissing te herstellen. Voor de storm kwam, hadden de mensen nooit gedacht dat het huis op het zand geen stevig fundament had.
2. Als u denkt aan de bedrieglijkheid van het hart, zult u het niet vreemd vinden, want het hart is bedrieglijk, meer dan enig ding en zeer boos. Het bedrieglijke hart legt vaak een sluier over het enige wat ontbreekt en geeft het een plaats in huis, terwijl de meester er niet van weet. Er zijn veel kwaden verborgen in het hart, waarvan de mensen zelf niet weten tot zij er door de bijzondere werkingen van de Geest aan worden ontdekt. Hoe duidelijk zichtbaar is de zonde van vele mensen voor anderen, terwijl zij zelf niet van hun zonde overtuigd kunnen worden. Hoeveel te meer kan het zo zijn met die zonden die voor de wereld verborgen liggen.

II. Laten we onderzoeken waarom dit zo is.

1. Er kunnen verschillende redenen zijn, waarom ze verborgen liggen. We kunnen

geestelijke zonden soms nauwelijks waarnemen en we weten er niet van tot de wet in haar geestelijkheid aan de ziel wordt voorgesteld. Als dat ene ding geestelijk van aard is, kan het dus verborgen liggen. Zo was het ook met Paulus; hij zag het kwaad van zijn farizeïsche plichtsbetrachting niet, want hij leefde zonder de wet. Als iemand zichtbare werken doet of laat, is dat gemakkelijk waarneembaar voor hem. Het is echter heel goed mogelijk dat hij leunt op zijn werken en hen stelt op de plaats van Christus en het gevaar ervan niet ziet vanwege gebrek aan geestelijk licht en dat hij zelfs deze bewegingen van zijn vervloekte ik niet ziet.

2. Dat ene ding kan gehouden worden voor een zeer goed werk en hun grootste hinderpaal op weg naar de hemel kan beschouwd worden als datgene wat hen het best vooruithelpt. Ach, het is de verblinde mens maar al te eigen om zichzelf te beroemen op grond van die dingen waarom God hem minacht (Hand. 26:9). Vreselijk zijn de gevolgen van misleiding en het is verschrikkelijk hoever dit kan gaan, zodat de satan velen vasthoudt in de donkere gevangenis van onkunde van Christus en van zichzelf met zijn ijzeren boeien, terwijl zij deze houden voor de gouden ketenen van God. Zo roemen zij in hun schande en zoeken zij de zaligheid in een weg die naar hun ondergang voert.
3. Dat ene ding ligt vaak in geoorloofde zaken en daar is het moeilijk te ontdekken. Velen komen om vanwege geoorloofde dingen. Hierdoor werd ook de jongeling uit onze tekst tot de ondergang gebracht. Het was geoorloofd dat hij grote bezittingen had, maar daarin lag wel zijn strik. De wereld was zijn afgod, hoewel hij dit nooit had gezien voor Christus hem eraan ontdekte. Dingen die op zichzelf niet geoorloofd zijn, zien we gauw genoeg; de duivel verraadt zichzelf spoedig door zijn gekloofde voet. Het is echter niet zo makkelijk voor mensen om te zien dat dit ene ding ligt in een man, vrouw, kinderen, goederen of bezittingen, maar daar ligt het vaak wel in (Luk. 14:18-20).
4. Dat ene ding kan liggen in slechte eigenschappen en nalatigheid, die niet zo snel als dadelijke zonden beschouwd worden. Het geweten van een mens kan zeer bezwaard zijn vanwege zijn vloeken, terwijl de verschrikkelijke zonde van het ongeloof ongemerkt even diep in zijn hart is geworteld. Toch is dat het ene ding dat de wereld van de hoorders van het Evangelie tot de ondergang voert. Neem traagheid en vleeselijke rust. Wat leiden zij veel belijders tot de ondergang, maar wie ziet daarin het gif dat komt tot in de diepste diepten van het hart. In tegendeel, ze worden gekoesterd en ze vormen de zoete zonden die mensen zonder veel rumoer kunnen vasthouden en waarmee zij zich slapend en struikelend op hun eigen tempo naar de hel begeven.
5. Dat ene ding wordt vaak aangeduid als een zwakheid die op zichzelf wel kwaad is, maar ons toch niet uit de hemel kan houden. Zo is het omgeven door verkeerde veronderstellingen en is het vergif ervan verborgen voor de ogen van de mensen. De wijze maagden sluimerdenen de dwaze maagden sliepen, terwijl ze meenden dat ze niet slechter waren dan hun metgezellinnen. Zo bedriegt menig mens zichzelf, terwijl de zonde in hem heerst. Hij leeft gemakkelijk, omdat ieder mens zijn zwakheden heeft en hij ook de zijne heeft. De waarheid is dat de zonde van de gelovige niet heerst over hem, maar een zonde van zwakheid is (Rom. 6:14). Ook is het niet juist om te zeggen dat een natuurlijk mens zonden van zwakheid heeft, omdat hij helemaal geen geestelijke kracht heeft. Het verschil ligt hierin. a. Zonde die over ons heerst, wordt gedaan terwijl wij dit van ganser harte willen. Zwakheden doen we niet van harte, onze wil verzet zich er deels tegen (Rom. 7:19). De vernieuwde wil verzet zich tegen datgene waartoe de onvernieuwde wil de mens brengt, terwijl niets zich verzet tegen de zonde die over ons heerst dan

hetgeen slechts uit een onverlicht geweten voortkomt. b. Zonden van zwakheid zijn een grote last voor de ziel, waarvan deze verlost begeert te worden en brengen mensen ertoe om de wortels van de zonde, die zij beschouwen als ijzeren boeien, te haten (Rom. 7:24). Het hart is echter gehecht aan zonden wanneer deze erover heersen.

6. Eigenliefde speelt hier ook een rol en bedekt zo deze fout, terwijl ze het goede in de mens opblaast, het kwade minder erg voorstelt, er altijd op uit is om het beste te maken van de staat van de mens en de ziel weerhoudt van een ernstig en eerlijk onderzoek naar datgene wat het mogelijk mist. Zo koesteren mensen hun kwaal en drukken ze de adder die spoedig hun ingewanden zal wegknagen, aan hun hart.
7. Tenslotte kan het ook een oordeel van God zijn (Joh. 9:39). Als God mensen ontdekt aan hun gemis, gaan zij daar soms onvoorzichtig mee om. Zij sluiten hun ogen voor het licht en God verblindt hen (2 Thess. 2:10, 11). Hun hart kleeft eraan en daarom willen zij het niet zien in al zijn vreselijke kleuren. Zij begeren vrede tegen elke prijs en krijgen deze (Jes. 66:3, 4).

Aansporing I. Laten we allemaal onszelf onderzoeken of er iets is wat ons ontbreekt en wat tussen ons en de hemel staat. Ik wil dat u allen gaat zoeken naar deze ene zaak. Ik zal u hiervoor vier redenen geven.

1. Is het niet nodig als u zegt dat ons gemis onopgemerkt kan zijn? Als deze dodelijke ziekte mensen kan besmetten, terwijl ze geen pijn gevoelen, is het voor ons allen dan niet van het grootste belang om de diepste hoeken van ons hart te doorzoeken met de kandelaar des Heeren? De dodelijke vijand bevindt zich onder ons en kan verborgen liggen. Sta dan op en zoek.
2. Als u na het zoeken zult merken dat er niets ontbreekt, zal de troost van deze ontdekking opwegen tegen de moeiten van het zoeken. Wat een troostrijke overdenking had David. Hij zegt: "Maar ik was oprecht bij Hem, en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid" (Ps. 18:24). En hij was een man die zichzelf altijd wilde onderzoeken en altijd onderzocht wilde worden (Ps. 139:23, 24).
3. Een zonde kan niet gedood worden, voor hij ontdekt wordt en als hij niet gedood wordt, zal hij u buiten de hemel houden. Zoek dan het vergif voor het u doodt, ja, het enige wat u ontbreekt, voor u voor eeuwig Gods gunst zult moeten missen.
4. Tenslotte. God zal het gemis blootleggen als u het niet doet, hier of in het hiernamaals. Het zal niet altijd verborgen blijven. God zal de afgoden der ijvering uitleiden en voor uw ogen plaatsen, of u dat wilt of niet, zoals in onze tekst.

II. Om u te helpen bij het onderzoeken, zal ik sommige dingen noemen die zouden kunnen wijzen op het enige wat u mist en wat, naar alle waarschijnlijkheid, staat tussen de hemel en tussen u. Hoewel de Godvrezenden nooit iets helemaal missen, kan er toch iets zijn wat zij dreigen te verliezen. Daartegen moeten zij zich wapenen, omdat dit, bij wijze van vergelijking, het enige is wat zij missen.

Ik zal aanwijzingen geven die beide groepen tot nut kunnen zijn.

1. Bedenk wat u het minst van alles kunt weerstaan. Dat is zonder twijfel de zwakste kant, het ene ding wat u ontbreekt en wat u het meest naar het verderf dreigt te voeren. We horen nooit dat Judas wrevelig wordt vanwege alle smaad die Jezus en Zijn discipelen moesten dragen, totdat datgene op zijn weg komt wat zijn begeerte zou kunnen voeden. Mensen kunnen zijn als koper en ijzer met betrekking tot veel verzoeken. Toch kunnen ze zwak als water zijn met betrekking tot één ding. Mensen kunnen een zweer vinden als ze hun hele lichaam onderzoeken.
2. Bedenk waarop uw hart zich van nature richt. Mensen zullen gemakkelijk iets

- vinden waarop hun hart zich maar al te graag en te snel richt. Dat is de zonde waarnaar hun hart uitgaat, zoals wellust, hoogmoed, hartstochten, jaloezie, hebzucht. Het was lust die David het meest hinderde op weg naar de hemel. Welke zonde dit ook zij, we zullen merken dat dit de zonde is die ons het lichtst omringt.
3. Bedenk wat uw hart het hardnekkigst vasthoudt en waarvan het met de meeste moeite kan scheiden. Ongetwijfeld is dat uw rechteroog of rechterhand. Er is een afgod der ijvering en als die de mens wordt ontzegd, zegt hij eigenlijk net als Micha: "Gijlieden hebt mijn goden(...) weggenomen, (...) wat heb ik nu meer?" (Richt. 18:24). Hij kan het gemis daarvan minder goed verdragen dan het gemis van de gemeenschap met God. Ga dan na of er iets is waarvan het gemis niet kan worden vervuld door alle andere troost, alle beloften, ja, door God Zelf, maar waarmee uw vreugde staat of valt. Ongetwijfeld is dat het enige wat u ontbreekt. Zonder deze zaak kan een mens geen rust hebben, zoals Achab niet tevreden kon zijn zonder de wijngaard van Naboth.
 4. Bedenk waarop uw geweten en de vinger van God in de prediking van het Woord het meest wijzen en waarvan ze u vaak weerhouden. Dat is waarschijnlijk het enige wat u ontbreekt. Het is als bij een man die een pijnlijke vinger heeft. Hij zal vinden dat deze regelmatig wordt aangeraakt. Een dubbele oproep vereist dubbele ijver in het doden van de zonde.
 5. Bedenk waar uw gedachten zich het meest op richten; uw afgod der ijvering zal die maar al te gemakkelijk het meest in beslag nemen. Denk er daarom over na waar uw laatste gedachten 's avonds en uw eerste gedachten 's morgens gewoonlijk mee bezet zijn. God heeft hier alleen recht op; het is een andere god die u meer eert dan de Heere. Het is dit ellendige geraamte, waar de gedachten van het hart vergaderd zullen worden.
 6. Bedenk waarover God u meestal terechtwijst en op grond waarvan uw geweten u het meest aanklaagt in tijden van benauwdheid. Gewoonlijk toont God Zijn verbolgenheid over één zaak en richt Hij Zijn slagen daar voornamelijk tegen en daarbij heeft Hij een getuige, zodat het schuldige geweten kan verklaren dat de slag daarvoor bedoeld is. Bedenk wat u doet handelen als een botte duif, die nog steeds vaak komt op de plaats waar haar jongen haar zijn ontnomen (Hos. 7:11, 12), wat u nog steeds betast, hoewel uw vingers vaak zijn verbrand als u ernaar reikte. Lees ter vergelijking Hosea 14:4: "Assur zal ons niet behouden, wij zullen niet rijden op paarden, en tot het werk onzer handen niet meer zeggen: Gij zijt onze God. Immers zal een wees bij U ontfermd worden."
 7. Bedenk wat het is waarin u de wil van God het meest tegenstaat, waarbij u de grootste moeite hebt om te zeggen: De wil des Heeren geschiede, wat u het meest verhindert om te berusten in de wil van God (Mark. 10:21, 22). Wilt u wel van alles scheiden, behalve van één ding? Dat is het ene ding wat u ontbreekt. Zo ontdekte Jona dat zijn zwakke plek lag in de hoogmoed en de liefde van zijn eer. God kwam hem tegen tot hij helemaal voor de Heere boog. Zo was het ook met Achitofel. God kwam hem tegen, maar hij hield eraan vast tot hij stierf. Daarbij hing hij zich in wanhoop op, omdat zijn wil niet werd opgevolgd en zijn raad niet werd aangenomen.
 8. Bedenk voor welke lust alle schoven moeten buigen als voor de schoof van Jozef. Dat is de opperbevelhebber en dat is de lust die op de troon zit. Er kan in het hart van de mensen een of andere verdorven lust zijn die is dan een groot kanaal waarin andere lusten, als kleine beekjes, hun water laten vloeien. De mens voor wie de wereld het ene nodige is, zal gemak, luxe en bijna alles opofferen aan het voorwerp waarnaar zijn hart uitgaat en zal van alle andere dingen een brug maken

om de wereld te kunnen verkrijgen. De mens die zijn eigengerechtigheid zoekt op te richten, zal veel lusten daaraan opofferen en zal die lust opbouwen ten koste van andere lusten. Want de ene lust kan lijnrecht tegenover de andere staan en ten behoeve van de voornaamste lust wordt er zo gesneden en gekerfd in alle andere lusten, als voor die lust het beste is.

9. Bedenk wat voor u de grootste belemmering is om uw plichten voor God te betrachten en wat u ervan weerhoudt, zoals de wereld Demas bracht tot het verlaten van God, of wat uw werken ontsiert zodat ze zonder hart gedaan worden. Dat is waarschijnlijk het ene ding (1 Sam. 2:24-29). We zullen spoedig merken dat hetgeen zo op ons hart ligt als dat ene ding, zijn stempel zal drukken op de verschillende plichten die we vervullen.
10. Bedenk wat het is waarin u vergenoegd rust zult vinden als u het bezit, hoewel u niet in God kunt rusten. Er kan iets zijn dat, wanneer we dat missen, alle troost en vreugde wegneemt uit andere dingen voor een mens. Zo was het met Haman. Alle eer die hem ten deel viel, baatte hem niets, zolang hij Mordechaï, de Jood, zag zitten aan de poort van de koning. Niets kan een trots man genoeg schenken wanneer hij in ongenade is gevallen. De genieting van het begeerde voorwerp geeft hem echter rust, hoewel hij God er niet in vindt. Zo zei de rijke man tot zijn ziel: "Ziel! gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren, neem rust, eet, drink, wees vrolijk" (Luk. 12:19). Ongetwijfeld is dat de afgod. Zo kunnen we allemaal zien wat dat ene ontbrekende ding geheel of gedeeltelijk voor ons is.

Ik wil u nu aansporen om te strijden tegen dat ene ding en het zo te overwinnen. Bewijs uw oprechtheid door het te overwinnen. Om u hiertoe aan te zetten, wil ik u de volgende leerstelling voorleggen.

Leerstelling 3. *Het gemis van dat ene zal afbreuk doen aan alle andere goede dingen die we hebben. U mist één ding dat tussen u en het eeuwige leven staat en een zwarte streep trekt door alle andere dingen die u hebt.*

Ik zal u tonen hoe dat ene wat u geheel mist en wat u niet van ganser harte de doodsteek geeft, hoewel het niet volkomen overwonnen kan worden voor de dood, afbreuk zal doen aan alle andere dingen. Dit gebeurt op twee manieren:

- I. Door het bewijs dat het levert.
- II. Door de uitwerking die het heeft.

I. *Het doet alles teniet door het bewijs dat het levert.* Het zal alle bewijzen die aantonen dat u naar de hemel gaat, en waarvan u meent dat ze afdoende zijn, weerleggen en ze uitwissen en zal een tegenbewijs leveren dat aantoonst dat alle andere bewijzen vals zijn. Er zijn zes droevige gevolgtrekkingen, waarvoor het enige wat u ontbreekt, bewijs zal leveren.

Gevolgtrekkingen

1. U bent nog in uw zwarte natuurstaat, niet wedergeboren, geen nieuw schepsel, ondanks alle andere dingen die u hebt bereikt. Deze slotsom is volkomen juist, omdat ze op een duidelijke schriftplaats is gegrond. "Indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden" (2 Kor. 5:17). Vanaf zijn geboorte is de nieuwe mens volmaakt in delen, maar niet in trap en mate. De nieuwe mens heeft alle lichaamsdelen, maar geen daarvan is al tot volle wasdom gekomen. Er ontbreekt iets aan elk deel van

de nieuwe mens, maar geen enkel deel ontbreekt helemaal. Vergelijk 1 Thessalonicenzen 3:10 met 2 Petrus 1:9. Daarom zijn zij die één ding missen, geen nieuwe schepselen. Dit gaat heel diep. "Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien" (Joh. 3:3). Als u niet wedergeboren bent, bent u geen kind van God en als u dat niet bent, hebt u geen recht op de erfenis. Merk dan op hoe dit ene ding u buiten de hemel kan sluiten.

2. U bent slechts een huichelaar en geen oprecht christen, hoever u ook gekomen bent (Ps. 18:24 en 119:6). Want christenen gehoorzamen in alle dingen en zullen er niet één afgod op nahouden, maar degenen die hen het liefst zijn, vaarwel zeggen. Zij die een ander neemt in plaats van haar echtgenoot, is een overspelige vrouw. Niemand kan Christus oprecht aannemen, dan zij die al hun afgoden de scheidbrief willen geven voor Hem en dat doen alle ware christenen (Matth. 13:45, 46). Dit gaat diep, want als u een huichelaar bent, wat baat u uw godsdienst dan voor de Heere? In zekere zin is uw toestand nog slechter dan de toestand van hen die openlijk God lasteren. U bent lauw, noch koud noch heet, en niet de hemel maar de hel zal uw woonplaats zijn. Zie toch waar het ene wat u ontbreekt, u zult brengen, want het deel van de huichelaars zal zijn in de plaats waar weinig is en knersing der tanden.
3. U vervult niet één plicht naar behoren of zo dat u de Heere in één ding aangenaam bent (Ges. 1:11, 15). De reden is dat u hetgeen u doet, niet doet uit liefde tot God of ontzag voor Zijn gebod. Als dat wel zo was, zou u zowel in dat ene ding als in alle andere zaken buigen onder Zijn gezag, en oprechte liefde tot God zou niet toestaan dat u iets anders op Zijn plaats stelde (Jak. 2:11). Dit is een pijnlijke conclusie. Wat kunnen mensen anders verwachten dan toom, als zij niets doen wat aangenaam is in Gods oog en niet God maar zichzelf zoeken?
4. U hebt de Geest van Christus niet, hoe Godvruchtig u ook lijkt te zijn. De reden is dat de Geest van Christus, waar Hij woont, altijd de vruchten der heiligheid voortbrengt en deze zijn "in alle goedigheid, en rechtvaardigheid, en waarheid" (Ef. 5:9). Waar slechts enige goedheid is en niet alle goedheid, of waar één ding ontbreekt, is de Geest niet. Dat gaat diep, want het plaatst u onder levensgenieters en snijdt al uw vermeende hoop op Christus af, want als iemand zonder Christus is, die komt Hem niet toe. En zonder Christus, verkeert een mens niet onder de gunst van God, is hij buiten het verbond en buiten hoop (Ef. 2:12). Zo berooft het gemis van één ding ons van alles.
5. De oude mens in u is niet echt gestorven, maar u verkeert nog onder de heersende macht van de zonde. De reden is duidelijk, de zonden van uw rechteroog zijn namelijk nog nooit aangeraakt. Echte afsterving strekt zich uit over de hele mens. Als één lid nog leeft, is het lichaam niet dood. De dood neemt het leven weg uit ieder lichaamsdeel en zo is het ook bij ware afsterving. Terwijl er in lust op de troon zit, is Christus daar niet. De zonde kan net zo goed door één lust over ons heersen als door vele lusten. Deze slotsom is bedroevend. Ze stelt u niet onder de schapen van Christus, houdt u onder het juk van de wet der werken, maakt dat u geen beroep kunt doen op genade en geeft u helemaal over aan het helse vuur (Matth. 5:29). Zo verliest u voor eeuwig alles door één ding vast te houden.
6. U bent een verachter van de gehele wet van God en van het gehele juk van Christus (Jak. 2:10, 11), zoals het verbreken van één schakel de hele keten in stukken doet breken. Gods gezag is verbonden met al Zijn geboden en wie Hem in één gebod niet de schuldige eer bewijst, eert Hem in geen enkel gebod. Dit gaat diep, want het toont dat u geen van Zijn wetten eerbiedigt en dat ze niet in uw hart geschreven zijn. Daarom is Hij uw God niet en daarom behoort u niet tot Zijn

volk. Hoe verschrikkelijk moet het zijn om dat te koesteren wat uw naam zal wegvagen van onder Gods volk.

II. *Dit doet overal afbreuk aan en doet alles teniet door zijn uitwerking.* Wat we zeggen van het gemis van ware gerechtigheid geldt ook hiervan. Het is geen lijdelijk maar een dadelijk gemis, dat een zeer schadelijke uitwerking heeft, zoals het missen van het gezichtsvermogen volslagen duisternis brengt over het gehele lichaam.

1. Het maakt dat al uw goede werken door de Heere niet aangenomen kunnen worden. "Had ik naar ongerechtigheid met mijn hart gezien, de Heere zou niet gehoord hebben" (Ps. 66:18). Dit leert de profeet Haggai de Joden door middel van een gelijkenis die genomen is uit de ceremoniële wet (Hag. 2:11-14). De vele goede dingen die we hebben, zullen het ene ding wat ons ontbreekt, niet heiligen. Saul richtte een vreselijke slachting aan onder de Amalekieten, maar vanwege het verschonen van Agags leven en het blaten van de schapen, had de Heere geen welgevallen in dat alles. Zal een jaloers echtgenoot tevreden zijn, als we veel minnaars wegsturen, terwijl we er één houden? Net zo min zal het een jaloers God genoeg schenken, wanneer we veel lusten de scheidbrief geven, terwijl we er één aan de hand houden.
2. We kunnen ons niet langer inbeelden dat waarachtige bekering en ware heiligheid ons deel zijn, want deze zaken hebben hun uitwerking in de hele mens. Als dat niet zo is, is er geen sprake van ware bekering en ware heiligheid. Bekering wil zeggen dat we ons afkeren van iedere afgod als van de zonde, omdat het zonde is. Heiligheid heeft betrekking op al Gods geboden. Zoals een mens niet in een stad kan komen, tenzij hij de hele weg aflegt. Als hij bij de poort stilstaat, houdt dit hem net zo goed buiten de stad als wanneer hij op grotere afstand was gestopt. Zo gaat het met de verandering van velen.
3. Het blijft altijd een wortel van algehele afval. Het is genoeg om de ziel in de greep van de satan te houden en kan zo een middel zijn om het prachtige bouwwerk van het gedeeltelijk dienen van God te doen vallen, zoals bij Judas en Demas. Het huis dat geen fundament heeft, kan nooit stevig staan. Daarom hebben mensen die het meest hadden bereikt, alles verloren; het gemis van het ene nodige was hier de oorzaak van. "Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen van ons gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doorvloeien" (Hebr. 2:1)
4. Het trekt de ziel toch van God af en maakt dat zij niet in Hem alleen kan rusten, omdat Hij haar hoogste goed is. Het boze, ongelovige hart brengt ons ertoe om de levende God te verlaten. Zoals het onmogelijk is voor een mens om hemel en aarde tegelijk te omarmen of zijn ogen tegelijkertijd op de hemel en de aarde te richten, zo kan een mens zijn hart niet richten op een afgod, zonder het van de Heere af te trekken. Want niemand kan twee heren dienen. Als de ziel in de Heere wil rusten, moet ze daarom alle andere goden vaarwel zeggen (Ps. 45:11).
5. Tenslotte zullen we daardoor de zaligheid niet ontvangen. Een zonde die we aankleven, zal de ziel net zo goed verloren doen gaan als duizend zonden. Ze houdt de ziel buiten Christus en zo blijft de mens onder de vloek van de wet (Gal. 3:10). Het ene wat een mens ontbreekt, zal voldoende zijn om hem buiten de hemel te sluiten. De prijs van het sparen van ons rechteroog zal zijn dat het hele lichaam in het helse vuur geworpen wordt (Matth. 5:29).

Aansporing II. Laat mij u dan opnieuw aansporen om u te richten op dat ene ding. Strijd daar vooral tegen, probeer dat gemis te vervullen, die bijzondere afgod te overwinnen, dat rechteroog uit te trekken. Dit is een oefening voor u die u na aan het

hart kan liggen. U hebt redenen gehoord die u aansporen om dit werk te doen. Ik zal alleen maar het volgende zeggen.

1. Is het geen droevige zaak om alles te verliezen omwille van één ding, om al het goede dat er in u gevonden wordt en dat er aan u en uw ziel gedaan is, te verliezen en dat alles omwille van één ding? O, welk een vervloekte afgod is het aan wie u zo'n kostbaar offer brengt? Welke man die wel bij zijn verstand is, zal niet liever zijn oog uitgraven dan zijn leven verliezen, omdat hij zijn oog wil houden? De blijdschap die we vinden in een afgod, is duur gekocht als we haar kopen tegen die prijs.
2. Is het niet droevig als we zo dicht bij de hemel zijn en daar toch niet ingaan? U hebt misschien de hele weg afgelegd en moet nog één stap zetten. Blijft u dan toch daar staan? Waarom laat u die afgod niet net als de andere afgoden gaan? Waarom bent u zover gekomen en gaat u niet verder? O, zult u dan van de drempel van de hemel vallen? Zijn de kinderen gekomen tot aan de geboorte en moeten ze dan sterven?
3. Waarin zal het u beter vergaan dan hen die niets hebben? Als een mens sterft, is hij er toch niet beter aan toe wanneer hij de dood vindt in een beek dan wanneer hij omkomt in de zee? Als u naar de hel gaat omdat u één ding mist, baat het u niets dat u zover bent gekomen op de weg naar de hemel. O, hoe droevig zal het zijn als veel van het geen wij in de godsdienst hebben bereikt, tenslotte door één maar verbrijzeld zal worden.

Ik zal u aanwijzingen geven.

- (1) Benaarstig u in de eerste plaats om een diep besepte krijgen van het kwaad van dat ene ding waaraan uw hart zo hangt. Dat is de eerste wig die geslagen kan worden om uw hart ervan los te maken. Zie dit kwaad als iets wat lijnrecht indruist tegen de heilige natuur van God. Denk na over het kwaad waarmee dit gepaard gaat, zoals we hierboven hebben uitgelegd. Als we het kwaad van de zonde nog nooit gezien hebben, zal het hart er nooit van willen scheiden. Vraag de Heere om licht in dit opzicht en overpeins dit.
- (2) Strijd hiertegen in de weg van het geloof. De wet maakt niets volmaakt. We moeten hiertegen strijden zoals David vocht tegen Goliath en deze strijd voeren onder de banier van Christus. Paulus zegt: "Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft" (Filip. 4:13). Om dit te doen moeten we verlost worden van al het onze en ontdaan van alle vertrouwen dat wij zelf de overwinning hierover en over alle andere dingen behalen zullen. Er is reden toe, want als we geen tegenstand kunnen bieden aan de laagst geplaatste aanvoerder van de duivel, zullen we nog veel minder zijn voornaamste bevelhebber kunnen verdrijven (2 Kor. 3:5). Als we dit beseffen, is de overwinning dichtbij. "Zijn genade is ons genoeg; want Zijn kracht wordt in zwakheid volbracht" (2 Kor. 12:9). Hoe meer we onze eigen zwakheid zien, hoe sterker we zijn. We moeten Christus door het geloof in alle dingen aangrijpen en vooral in dit ene ding. We moeten Hem daarvoor in de plaats stellen en zo een zalige ruil maken door die afgod te doen wijken voor Christus. Het hart van de mens moet iets hebben om in te rusten en veranderingen moeten altijd ten goede schijnen te zijn. Dan moeten we Christus in al Zijn rijkdommen en heerlijkheid afwegen tegen dat ene ding. Als de ziel dan de alles overtreffende heerlijkheid van Christus ziet, zal dat haar genegenheid aftrekken van dat ene ding en richten op Christus, de Parel van grote waarde. Zolang de ziel Christus niet stelt op de plaats van dat ene ding, zal het hart dat er

nooit onder krijgen.

- (3) We moeten Hem aangrijpen in al Zijn ambten, in het bijzonder wanneer we hiertegen strijden.
- Ten eerste moeten we Hem aangrijpen als Profeet. Als we dat ene ding eronder trachten te krijgen, moeten we opzien tot Christus als Profeet, Die daarover onderwijs geeft en ons door Hem laten onderwijzen en verlichten, zodat we leren waarom dit kwaad is en hoe we het kunnen overwinnen. Dit is de weg waarin uw ziel het licht ontvangt, dat u meer kracht geeft tegen de zonde. Jezus zegt: "Die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben" (Joh. 8:12). Zie wat David ondervond (Ps. 17:4). Maar als mensen hun zonde vasthouden, is hun woning in het midden van bedrog; "door bedrog weigeren zij Mij te kennen, spreekt de HEERE". Jer. 9:6).
 - U moet op Hem zien als uw Priester in alle dingen en vooral in dat ene opzicht. U moet zien op de verdienste van Zijn bloed en op de Geest. In de eerste plaats omdat dit vergeving aanbrengt, omdat het de schuld van de zonde wegneemt, en vervolgens vanwege de heiligmakende kracht die de macht van de zonde breekt. Want dit bloed reinigt ons van alle zonde. Zo wast het bloed van Christus de zonde af en toen Zijn zijde werd doorstoken, kwam er bloed en water uit. Zo ontvangt de ziel door Zijn bloed vergeving en reiniging, wanneer zij een doorstoken Christus aanneemt door het geloof (Hebr. 9:14). Zoals het vuur waarmee het reukwerk werd aangestoken, van het brandofferaltaar werd genomen, zo vloeit de geest die onze verdorven lusten verteert uit Christus, Die voor ons geofferd is en met Wie onze oude mens gekruisigd is. Zie ook op Hem in Zijn werk als Voorbidder. Hij bidt juist voor de overwinning van Zijn volk in hun strijd. Hij zit in de hemel zoals Mozes op de top van de heuvel, terwijl het volk in het dal vocht (Ex. 17:11). We moeten strijden tegen onze lusten met het oog op Hem gericht, als Eén Die staat aan de rechterhand van de Vader en Zich bekommert om ons terwijl wij strijden.
 - Zie ook op Hem als Koning en in het bijzonder als uw Koning in dat opzicht. Dit doet u in de eerste plaats wanneer u dit ene ding, als u beseft dat u het er zelf niet onder kunt krijgen en als u begeert dat het met wortel en tak wordt uitgeroeid, voor Hem neerlegt, opdat Hij Zijn koninklijke macht zal gebruiken om het te onderwerpen. Hij heeft Zelf gezegd dat Hij de zonde zal onderwerpen aan allen die dat begeren. Neem dit dan van Hem aan met het oog op deze zaak en zeg: "Bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn, want Gij zijt de HEERE, mijn God!" Jer. 31:18). Zo stelt u uzelf onder Zijn schaduw. Vervolgens doet u dit als u tot Hem vlucht om bescherming, wanneer u wordt aangevallen, zoals de maagd die in het veld werd overvallen, tot Hem om hulp riep.

(4) Vervolgens moeten we dit alles doen, gelovend in alle beloften die betrekking hebben op die zaak. Het woord van de belofte is als een uitnemende wapenrusting waarmee wij de overwinning over de zonde kunnen behalen. De belofte verzekert ons van de overwinning en versterkt ons zo tot de strijd. Op het borststuk staat geschreven: "Die de HEERE verwachten, zullen de kracht vernieuwen." Jes. 40:31). Het verbindt de trouw van God en de overwinning van de gelovige aan elkaar, zodat beiden zullen feilen wanneer één van beide partijen feilt. God heeft ons dit beloofd (Micha 7:19). Hij zal onze ongerechtigheden onderwerpen en het is onze plicht om Hem daaraan te herinneren. Zeg niet dat de beloften van u zijn, als u niet aan alle zonden de scheidbrief wilt geven en Christus wilt aannemen. U kunt net zo goed

menen dat u wel kunt vechten nadat u uw wapens hebt weggegoorpen, als dat u de zonde kunt overwinnen, terwijl u niet in de beloften gelooft. Zo strijdt u tegen deze zonde in de weg van het geloof.

(5) Bidt en vast vanwege deze zaak. Het is goed als het medicijn precies bij de ziekte past. Bidt altijd veel tegen deze zonde. Wees hier vooral bekommerd over en zonder wat tijd af voor uzelf alleen om te worstelen met God tegen deze ene zaak. Sluit er een verdrag tegen in de kracht des Heeren. De muur moet toch het sterkst zijn, waar het water er met de grootste kracht op beukt.

(6) Tenslotte. Waak er nauwlettend tegen, zorg dat u er geen gelegenheid voor hebt (Rom. 13:14). Daardoor zal het kwijnen en zwakker worden. Verzet u ertegen als het zich voor het eerst roert. Het is met de zonde als met vuur, hoe langer ze brandt, hoe sterker ze wordt en als met een beek, hoe verder ze stroomt, hoe breder ze wordt. Als we een vonk niet kunnen doven, hoe zullen we dan een vlam kunnen doven? Wees dan vastberaden, want het is mogelijk om de zonde te overwinnen. Amen.

2. VERKOOP ALLES

Ga heen, verkoop alles, wat gij hebt, en geef het de armen.

Markus 10: 21b.

- I. Leerstelling. ***God zal spoedig mensen bezoeken met een bijzondere beproeving ten aanzien van het enige wat hen ontbreekt. Zij zullen waarschijnlijk geslagen worden op de pijnlijke hiel en daar slagen krijgen, waar ze deze het minst kunnen verdragen.***
- II. Leerstelling. ***De wereld is het ene ding dat daadwerkelijk staat tussen veel belijders en de hemel.***

Leerstelling I. ***God zal spoedig mensen bezoeken met een bijzondere beproeving ten aanzien van het enige wat hen ontbreekt. Zij zullen waarschijnlijk geslagen worden op de pijnlijke hiel en daar slagen krijgen, waar ze deze het minst kunnen verdragen.***

- I. Ik zal eerst tonen hoe dit gebeurt.
- II. En dan redenen aanvoeren voor deze leerstelling.

I. *Ik zal aantonen hoe dit gebeurt.* De Heere heeft veel manieren om dit te doen.

1. Soms neemt hij de afgod der ijvering weg in de toom van Zijn ijver. De mensen zetten hun hart vooral op sommige zaken en God richt Zijn hand in het bijzonder tegen deze zaken. Hij ontnemt hen hun kracht, de vreugde van hun heerlijkheid, de lust van hun ogen, de dingen waarop zij hun hart zetten, hun zonen en hun dochters. Zij leggen hun hoofd neer om rust te vinden in iets naast God en Hij trekt het kussen onder hun hoofd vandaan. Er is geen betere weg om ervoor te zorgen dat mensen ergens van moeten scheiden dan door er een afgod van te maken.

2. Soms door een mens te brengen tot de noodzaak om óf dat ene vaarwel te zeggen óf afstand te doen van zijn belijdenis en vermeende hoop op Christus, zoals in onze tekst. Dit raakt het hart van een mens. Als Christus en de wereld samen opgaan, is het makkelijk voor een mens om beide te volgen, een goede naam te houden onder de andere mensen en goed van zichzelf te blijven denken. Als ze echter scheiden, moet hij een van beide volgen en óf dat lichaamsdeel óf zijn hele lichaam verliezen. Dat is een moeilijk werk, hoe het ook gaat. Mensen worden hier al spoedig toe gebracht, wanneer er een storm losbarst over de kerk. Zo is het ook met een gat in een huis; de stormwind zal erdoor blazen, hoewel dit gat in de zomer aan onze aandacht kan ontsnappen.

3. Het kan iemand voor de wind gaan met betrekking tot dat ene ding. God komt hem echter tegen in Zijn voorzienigheid en ontzegt het hem. Nu ontstaat er een strijd tussen Gods voorzienig bestel en het hart van de mens, het ene jaagt hem voort en het andere houdt hem terug. Zo was het ook bij Jona. Een mens zet zijn hart op één ding boven alle andere dingen en God onthoudt hem juist dat ene ding. Er is iets kroms in zijn lot. Zijn hart kan er niet voor buigen en God wil het niet recht maken. Wat hij ook doet, het blijft nog steeds krom, want God wil dat het hart van de mens ervoor buigt of dat het breekt (Pred. 1:15; Hos. 2:6, 7).

4. God maakt de zonde, het ene wat ontbreekt, tot de oorzaak van de plaag en de bestraffing van de mens, zodat hij zeer ernstig verwond wordt door de slang die hij het meest heeft gekoesterd. De Joden verkozen de keizer boven Christus en God maakte de keizer tot een gesel voor hen. Vaak maakt God de afgoden van de mens tot hun grootste kruis in de wereld. Zo werd Izak gestraft vanwege zijn diepe liefde voor Ezau, vergelijk Genesis 25:28 met Genesis 26:35. Wat meer van het hart van een mens heeft dan God, zal al spoedig diezelfde mens slagen toebrengen.

5. Er komen zeer veel aanvechtingen af op de zwakke zijde van de mens. Dat ene ding kan daar onopgemerkt liggen, terwijl er geen verzoeking is die het aan het licht kan brengen. De verzoeking zal er echter voor zorgen dat de mens zijn echte kleuren toont; let maar op Judas en Demas. De storm van de aanvechting zal al heel snel onthullen, wat een mens mist. Er zal geen gebrek zijn aan verzoeking die geschikt zijn voor die zonde. Zo zullen zij aanvechtingen krijgen van de soort, die zij het minst kunnen weerstaan.

II. *Latens we nu de redenen voor deze leer geven.*

1. Zo toont de Heere de heerlijkheid van Zijn alwetendheid, door datgene te treffen wat de voornaamste plaats heeft in het hart. Zo brengt Hij aan het licht dat de mens in het bijzonder het oog geslagen heeft op de afgod der ijvering en leert Hij de mensen dat niets zo verborgen of bedekt is, dat Hij er niet alles van weet. Van de gemeente te Thyatira zegt Hij: "Haar kinderen zal Ik door de dood ombrengen; en al de Gemeenten zullen weten, dat Ik het ben, Die nieren en harten onderzoek. En Ik zal ulieden geven een iegelijk naar uw werken" (Openb. 2:23).

2. Omdat God dat ene ding bijzonder haat en dat omdat het een zonde is waaraan het hart zich het meest hecht. Hoe meer het hart zich hecht aan één ding, hoe meer de Heere altijd tot toom verwekt wordt. Het is datgene wat van alle dingen het hart het meest in beslag neemt. Het is dan ook niet verwonderlijk dat een heilige God daar in het bijzonder Zijn toom over doet blijken.

3. Vanwege de ontdekking van hun staat voor de Heere. Hierdoor ontdekt God huichelaars. De slagen die toegebracht worden aan het ene ding dat ontbreekt, maken dat het hart het des te meer aankleeft en brengen aan het licht hoe dit het hart in zijn greep heeft. Dit kan het middel zijn waardoor God een mens ontdekt aan zijn boosheid. Hierdoor wordt ook de oprechtheid van anderen aan het licht gebracht, omdat ze op Gods bevel afstand doen van datgene waarvan ze anders allerminst zouden willen scheiden (Ps. 18:24). Dit maakt hen zoals Abraham, die toonde dat Hij God vreesde, door Hem zijn enige zoon niet te onthouden.

4. Om hun hart ervan te spenen (Hos. 2:6, 7). God gunt mensen geen rust in de dienst van hun afgod der ijvering, opdat ze deze zullen verzaken. Hij legt gal in de boezem van dat ene ding, opdat het hart ervan gespeend zal worden. Naarmate we ons in grotere rust kunnen verheugen in onze afgod, zal deze ons des te meer in zijn greep krijgen. Naarmate er echter meer slagen worden toegebracht aan deze afgod, zal de macht ervan des te sneller gebroken worden.

1ste toepassing, tot onderwijs.

1. Er is niets wat ons ten laatste zo zeer zal bezwaren, dan ergens een afgod van te maken. Als wij ons hart buitensporig op iets richten, zal dat het maken tot een

doelwit voor de pijlen van God (Ezech. 24:25). Zo ook hier, de wereld is zijn afgod en nu moet hij van de wereld of van Gods gunst scheiden.

2. Waar er één ding ontbreekt, is er een springbron van veel ellende. Waar een lijk ligt, zullen zich veel arenden vergaderen. Wat gezegd wordt in 1 Timotheüs 6:10, geldt hier ook: "De geldgierigheid is een wortel van alle kwaad". Door dit ene stellen mensen zich bloot aan veel pijnlijke beproevingen van God, zoals in onze tekst, en aan de verschrikkelijke verzoeken van de duivel. Als er één ding ontbreekt, is er iets waar een heilig God Zijn slaande hand vooral op kan richten en iets waarmee satan ons zonder enige twijfel niet vergeefs zal verzoeken.
3. Er is geen blijvende rust aan het hart van een afgod. Tenslotte zult u daarvoor net zo moeten boeten als Simson. Mensen zullen daar niet lang rust vinden, omdat ze er doornen onder hun hoofd vinden. Gestolen wateren kunnen voor een tijd zoet zijn, maar ze zullen tenslotte bitter worden.
4. Dit kan u het kwade doen zien in het ene dat ontbreekt. Het moet wel bijzonder kwaad zijn, als Hij Zijn slaande hand daartegen richt. En dat is die afgod ook, wat voor afgod het ook zij. Wat vooral op de plaats van God wordt gesteld, krijgt het beste van onze liefde en staat het meest tussen de mens en de hemel in.
5. Als u merkt dat u bezocht wordt met bijzondere beproevingen, onderzoek dan of u zonde niet ligt in datgene waar uw hart naar uitgaat. U zult spoedig merken dat dit zo is. Als de Heere u in Zijn voorzienigheid tegenkomt in dat ene ding, onderzoek dan of uw hart daaraan niet teveel gehecht is. Als u in één zaak met veel beproevingen wordt bezocht, moet u nauwlettend nagaan of dat niet een zeer zwakke kant is van u. Anders hebt u meer kracht nodig of zult u alles verliezen.

Aansporing.

1. Als u een zijde hebt die zwakker is dan een andere zijde, verwacht dan een beproeving die daarop is gericht.
2. Als u in die weg bezocht wordt met beproevingen, strijd dan met God tegen dat ene ding wat ontbreekt. Als u te weten bent gekomen wat dat ene ding is, kunt u eveneens zien hoe God u bezoekt met bijzondere beproevingen op dat punt. Als God Zijn pijlen daarop richt, doet u dat dan ook.

Reden.

- (1) Door iedere beproeving waarmee u in die weg wordt bezocht, roept God u op om die zonde te doden. Als u bemerkt dat God een muur heeft gemaakt, zoals in Hosea 2:7, is dit opdat u zou terugkeren. Waarom zou Hij u tegenhouden of uw weg moeilijk begaanbaar maken, als Hij u niet zou roepen om terug te keren?
- (2) U verkeert in de gunstige omstandigheid dat u hulp krijgt bij uw poging om de overwinning te behalen. Hoe bitterder God iets voor u maakt, hoe makkelijker het is om ervan te scheiden.
- (3) Als u er toch in volhardt, zie er dan op toe dat het vizier niet van uw gezicht gerukt wordt door een beproeving die net zo goed doel treft als die uit onze tekst.
- (4) Tenslotte. De Heere zal u dan beproeven voor de eeuwigheid. Als u edel metaal bent, zult u niet omkomen in de oven. U zult staande blijven door in God te rusten, wat Hij u ook ontnemt. U zult liever scheiden van dat ene ding dan van Christus.

Leerstelling 2. *De wereld is het ene ding dat daadwerkelijk staat tussen veel belijders en de hemel.*

Hier zal ik tonen:

- I. Wat er scheiding maakt tussen veel belijders en de hemel.
- II. Hoe de wereld daadwerkelijk staat tussen de mens en de hemel.
- III. Hoe het komt dat de wereld vaak het ene ding is wat gewoonlijk staat tussen belijders en de hemel.
- IV. Dan zal er ik enige woorden van toepassing aan toevoegen.

I. Ik zal nu dus aantonen wat er scheiding maakt tussen veel belijders en de hemel. Ik zal hier niet spreken over de god van de wereld en zijn onmiddellijke verzoeken of over de mensen van de wereld en hun vervolgingen, verdrukkingen, smaad, slechte voorbeeld, enzovoorts, wat allemaal zeer veel invloed heeft. Ik zal mij echter beperken tot de dingen van de wereld, want daar richt de tekst zich op. Dit monsterlijke beest duwt mensen namelijk met twee hoorns van de weg naar de hemel af. Hieronder moeten we verstaan:

1. De genoegens van de wereld. Dit zijn grote hindernissen op de weg naar de hemel. Het zijn de zijden koorden van de satan, waarmee hij veel mensen achter zich aantrekt. Eerst zijn er de dingen die het oog behagen, die de apostel Johannes aanduidt als de begeerlijkheid der ogen. Door deze deuren baant het hart zich vaak een weg naar buiten, verenigt het zich met de wereld en scheidt het zich van God af. Daarom had Job een verbond gemaakt met zijn ogen, opdat zij de lusten van zijn hart niet zouden voeden. Het vleeselijke hart is als een vogel in een kooi. De ogen vormen de deur van deze kooi. Zodra deze geopend zijn voor voorwerpen die aangenaam zijn voor het vlees, jaagt het hart deze na. Een wonderboom stal het hart van Jona. De twee goddeloze zonen van Eli waren een grote strik voor hem.

Voeg hier de genoegens van het vlees aan toe, die duidelijker betrekking hebben op zinnelijk genot en die vooral de smaak en de tastzin als bron hebben (1 Joh. 2:16). Deze genoegens doen de ziel vaak ondergaan in het verderf. Dit zijn vraatzucht, dronkenschap en alle genotzucht waarin de zintuiglijke smaak bevrediging zoekt. Dit bracht Paulus ertoe om zijn lichaam te bedwingen en het tot dienstbaarheid te brengen, opdat hij niet enigszins, daar hij anderen gepredikt had, zelf verwerpelijk zou worden (1 Kor. 9:27). Deze twee zaken deden Adam en de belijders van de oude wereld vallen. Liefde tot deze genoegens en een gedaante van godzaligheid kunnen soms samengaan in mensen, zoals sommige vogels soms in de lucht vliegen en soms in het water zwemmen (2 Tim. 3:4, 5).

2. De goederen van deze wereld. Dit zijn de doornen die het Woord verstikken (Luk. 8:14). Deze goederen nemen het hart van de mens soms zo in beslag, dat hij Christus verzaakt (Mark. 10:22).

- Er ligt een strik in het bezit van wereldse goederen. Daarom zei Jezus dat een rijke bezwaarlijk in het Koninkrijk der hemelen zal ingaan (Matth. 19:23). Hoevelen zijn verstrikt geraakt in al hun zakelijke beslommingen, die ze niet zouden hebben als ze al niet zoveel van de wereld hadden. "De overvloed des rijken laat hem niet slapen" (Pred. 5:11, Eng. vert.). Hoe moeilijk is het een wereld die ons toelicht niet te omhelzen en er ons hart niet op te zetten.
- Er ligt ook een strik in het gemis van wereldse goederen. Daarom bidt de wijze man om bewaring voor armoede, opdat hij, verarmd zijnde, niet zou stelen en de Naam zijns Gods zou aantasten (Spr. 30:9). Door deze strik trekt de wereld veel mensen achter zich aan; het lokaas hangt voor hen en zij volgen het tot ze aan de haak geslagen worden. Zelfs als de ellendige wereld ons onder haar voeten vertrappt, willen we deze nog wel aanbidden. Als zij ons verlaat, volgen we haar. Is

het dan een wonder dat we haar liefhebben, als ze ons vriendelijk bejegt?

II. *We zullen nu tonen hoe de wereld daadwerkelijk staat tussen de mens en de hemel.*

1. De wereld trekt het hart af van God en richt dat op zichzelf en zo wordt de wereld op de plaats van God gesteld. Daarom wordt begeerlijkheid afgoderij genoemd. Zo aanbidden velen de Drie-eenheid van de wereld in plaats van de Vader, de Zoon en de Geest. Dit wordt vooral op drie manieren gedaan.

- Ten eerste gebeurt dit als de mensen de wereld hoger achten dan God, Zijn gunst en gemeenschap. Ze jagen namelijk de wereld na als hun hoogste goed en laten hun geluk of ellende afhangen van het bezit of gemis van de wereld. Zij roepen nog steeds: "Wie zal ons het goede doen zien?" (Ps. 4:7). Dit blijkt uit het feit dat ze meer genoeg vinden in het genieten van de wereld dan ze ooit gevonden hebben in het genieten van God en dat ze meer terneergeslagen zijn bij het verlies van de wereld dan ze zijn wanneer God Zijn aangezicht van hen afkeert.
- Ten tweede gebeurt dit wanneer zij de wereld meer beminnen dan God. "Zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem" (1 Joh. 2:15). Wat is de liefde van de mensen voor de schepselen vaak veel vuriger dan hun liefde voor God. Zij zijn "meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods" (2 Tim. 3:4). Daarom zullen ze, wanneer er een keuze gemaakt moet worden tussen God en de wereld, Hem verlaten om de wereld te gewinnen. Zij hebben de euvele moed om iets meer van de wereld te kopen ten koste van Zijn ongenoegen.
- Het hart wordt ten derde ook van God afgetrokken, wanneer mensen meer op de wereld vertrouwen dan op God. De rijke man zei: "Ziel! gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren, neem rust" (Luk. 12:19). Hieraan kunnen we zien dat het moeilijk is om de wereld te bezitten en er niet op te vertrouwen. Mensen wier huis vol is, hebben zeer veel genade nodig om hun hart op te heffen tot God om hun dagelijks brood. Het is moeilijk om de wereld te bezitten en ons niet veilig te voelen, omdat we haar bezitten. We zijn maar al te zeer geneigd om ons vertrouwen op goud te stellen. Daarom zegt Paulus: "Beveel de rijken in deze tegenwoordige wereld, dat zij niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de ongestadigheid des rijkdoms, maar op de levende God, Die ons alle dingen rijkelijk verleent om te genieten" (1 Tim. 6:17).

2. Omdat de wereld het hart van de mens afwendt van de hemel en het eeuwige leven en hen zo aftrekt van het voornaamste, namelijk het grote werk van hun verlossing. Jezus zei: "Martha, Martha, gij bekommert en ontrust u over vele dingen. Maar één ding is nodig" (Luk. 10:41, 42). Ach, hoevelen zitten zo vast aan deze aarde, dat ze nooit tijd hebben om op te zien. God roept ons om te lopen zodat we de prijs zullen behalen, maar de satan werpt zijn gouden ballen aan iedere kant van de weg en terwijl de mensen druk bezig zijn om deze te vergaderen, gaat de prijs die God hen heeft voorgesteld aan hen voorbij. Zo verspillen mensen hun kostelijke tijd en ze openen hun ogen niet voor ze sterven. Ze zijn druk, zeer druk, met niets doen. De armen bekommeren zich erom hoe ze goederen moeten verkrijgen, de rijken hoe ze deze in bezit moeten houden en moeten beheren. Terwijl ze zo druk bezig zijn, ontglippen hen hun begeerten, die God tot de dood heeft verwezen, en hun zielen gaan deze begeerten voor.

3. De wereld staat tussen de mensen en de hemel, omdat ze zeer veel afbreuk doet aan hun werken, ze onaangenaam maakt voor God en vruchteloos voor henzelf. De verwoestende invloed van de wereld op godsdienstige plichten blijkt duidelijk in

verschillende opzichten. Soms verdringt de wereld deze godsdienstige plichten helemaal, gunt ze deze geen plaats en maakt ze dat de mensen deze veronachtzamen. Zo zien we in Lukas 14:18 dat de wereldse zaken en de genietingen van de wereld de genodigden verhinderden om te komen tot de maaltijd van het Evangelie. Zorg voor het lichaam ontnemt ons de tijd voor zorg om de ziel. Het werk van Martha belet ons de keuze van Maria te doen. Mensen laten zich zo zeer verward raken in allerlei zaken, dat ze geen tijd kunnen vinden om zich zorgen te maken over hun ziel. De zorg voor hun huis, hun boerderij, hun werk en hun vee staat vaak tussen hen en hun geestelijke plichten in. "s Avonds bidden deze mensen en hebben ze godsdienst oefeningen met hun gezin, omdat dan hun werk voorbij is. "s Morgens doen ze dit echter niet, omdat hun zaken, waaraan zij veel meer waarde hechten, dit niet toelaten. Als ze er echter wel tijd voor hebben, hebben ze er geen hart voor. Zo zien we dat de wereld de mensen zeer afkerig maakt van het doen van godsdienstige plichten, zelfs wanneer zij er tijd voor hebben. Een mens die steeds met de wereld roept: "Wie zal ons het goede doen zien?", is volkomen onbekwaam om het gebed van Gods kind op te zenden, dat luidt: "Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o HEERE!" (Ps. 4:7). Zoals nat hout ongeschikt is voor het vuur, zo is een man die opgaat in wereldse genoegens niet geschikt voor de genieting van de zuivere vreugde die voortvloeit uit de gemeenschap met God. Zoals water dat in beroering is, het beeld van de zon niet kan weerspiegelen, zo is een hart dat heen en weer geslingerd wordt door de zorgen van de wereld zeer onbekwaam om zijn zaligheid te werken en gemeenschap met God te oefenen in het betrachten van plichten.

4. Bovendien maakt de wereld dat deze mensen hun plichten vervullen zonder vuur, wanneer ze ertoe komen. Ze zijn al buiten adem, omdat ze de wereld vurig hebben nagejaagd, wanneer ze deze werken gaan doen en daarom blijft er voor God niets over dan een paar flauwe wensen, want ze hebben hun beste krachten al gegeven aan andere zaken. Hoewel ze hun ogen sluiten, zien ze nog steeds duizend ijdelheden en hoewel de deur dicht is, is de dief nog steeds in het huis en ontsteelt hij hen hun hart, op hetzelfde moment waarop de tong tot God spreekt. En maar al te gemakkelijk komt hen iets voor de geest terwijl zij op hun knieën liggen, wat daarvoor aan hun aandacht ontsnapte. Zo weerhoudt de wereld hen ervan om te kijken naar de vrucht op hun werken. Zij zenden hun gebeden op tot God, maar ze zijn zo druk met andere dingen dat ze niet kunnen wachten om te zien welk antwoord ze krijgen. Wanneer de wereld in het hart leeft, maakt de wereld ze zo dat ze hun werk slechts plichtsgetrouw doen of als nevenarbeid.

5. Tenslotte. De wereld staat tussen de mens en de hemel, omdat ze een grote vijand is van de werking van het Woord in zijn hart. Ze verhindert de komst van het Woord in het hart. Zelden maken de rijkdommen van deze wereld dat de mens zwicht voor het Woord. Vaak maken pijnlijke kruisen in de wereld het Woord smakeloos voor hen die eronder verkeren. Vanwege hun kruisen, murmureerden de Israëlieten veel. Zij verbitteren een vleeselijke geest, die slechts troost vindt in schepselen.

En zoals de wereld zo vaak verhindert dat het Woord in de bodem van het hart valt, verstikt ze het ook vaak wanneer het enig beslag heeft gelegd op de mens. Hoeveel overtuigingen, voornemens om beter te gaan leven en schone bloesems van hervorming zijn er al verstikt tussen deze doornen? Wanneer de handen en het hoofd weer vervuld waren met de wereld, bleven er in het hart maar al te spoedig geen goede bewegingen meer over en vervielen de mensen weer in hun vroegere rust. De verleidende wereld brengt hen terug die schijnbaar in waarheid op de weg naar de

hemel waren gezet.

III. *Nu moeten we nog aantonen hoe het komt dat de wereld het ene ding is wat gewoonlijk staat tussen belijders en de hemel.*

1. Wij hebben de vrijheid om de wereld te gebruiken en daarom denkt de mens dat hij er geen verkeerd gebruik van kan maken. Zelfs de godsdienst eist van ons dat we er voorzichtig mee omgaan en het grensgebied tussen wettig en onwettig gebruik is zo smal en het hart van de mens is zo bedrieglijk, dat de mens gemakkelijk de grens overgaat en zich uitspattingen veroorlooft. Omdat de wereld op zich wettig is, wordt de strik niet zo gemakkelijk opgemerkt als bij dingen die op zich absoluut verboden zijn. Let maar op het verband van de tekst.

2. Omdat deze zonde gemakkelijker bedekt kan worden dan veel andere zonden. Ze neemt de mooie naam aan van soberheid en oprechte zorgen voor onze zaken. Het vergif dat ligt in het kleven van het hart aan de wereld is voor anderen verborgen, zodat de mens iets heeft om zijn handel voor zijn medemensen te verbergen. Zo houdt hij zijn afgod en zijn werk vast en klemt zich daarmee vast aan zijn ondergang.

3. Omdat valse belijders nooit hun hart in God doen rusten en het toch aftrekken van de grove zonden van de uitwendige mens. Daaruit volgt vanzelfsprekend dat hun hart rust in de wereld en dat die hun grote afgod is. Zij verlaten de fontein en begeven zich tot de stroompjes. Zij verlaten de meest vervuilde stromen en zwemmen daarom in de stromen die niet zo vies zijn.

4. Omdat wereldsgezindheid tegengesteld is aan veel zonden waaraan wereldse mensen zich laven, zoals ledigheid, spilzucht, weelderigheid en braspartijen. Zo slaan dwazen op de ene rots te pletter, terwijl zij de andere mijden. Terwijl sommige mensen de wereld van zich afstoten, zoals ze een bal wegschoppen met hun voet, nemen ze deze als een last op hun nek. Ze zouden de wereld echter moeten gebruiken als een staf in hun hand om hen te helpen op hun reis naar de andere wereld.

Aansporing. I. Ik zou u willen aansporen om te onderzoeken en beproeven of dit niet het ene ding is wat u ontbreekt, of de wereld al dan niet uw afgod is. U moet weten dat de wereld net zo goed de afgod van de arme man kan zijn als van de rijke man. Buitensporige liefde voor de wereld kan net zo goed huizen in de borst van een arme man als in de borst van een rijke. Zij zijn niet allemaal rijk van wie gezegd wordt: "Welker einde is het verderf, welker God is de buik, en welker heerlijkheid is in hun schande, dewelke aardse dingen bedenken" (Filip. 3:19).

U kunt dit weten uit hetgeen hierover in het algemeen en meer in het bijzonder gezegd is.

- (1) Zijn uw vreugde en smart, uw vertrouwen en vrees afhankelijk van succes in wereldse zaken? Dan is de wereld zonder twijfel uw afgod, de bron van uw vreugde, de fontein van uw smart (Luk. 12:19). Genade zal mensen leren om hun vreugde en smart te grondvesten op een andere pilaar, namelijk op de God huns heils (Hab. 3:17). Ach, hoevelen vinden meer vreugde in een goede handelsovereenkomst dan in het verbond der genade, zijn meer bedroefd vanwege een zeer groot verlies, dan vanwege het verlies van de gunst van God en maken zich er grotere zorgen over dat het hen niet goed gaat in de wereld, dan dat het niet goed gaat met hun ziel.
- (2) Als mensen wel kennis hebben van wereldse zaken, maar geen vergelijkbare kennis van geestelijke zaken, wijst dat erop dat ze zich drukker maken om de wereld dan om hun eigen ziel (Matth. 13:22). Hoe bedroevend is het, wanneer we

bedenken dat velen net zo goed zijn in het beheren van wereldse zaken als hun burens, maar helemaal niets weten van de dingen Gods.

- (3) Als het hart de wereld zo aankleeft, dat de mens zich daarin helemaal thuis voelt, zodat het hart bij de verrichting van godsdienstige zaken de wereld najaagt (Ezech. 33:31) en de tijd die zij daaraan besteden hen zeer lang valt. Ze zeggen daarbij steeds in hun hart: "Wanneer zal de nieuwe maan overgaan, dat wij leeftocht mogen verkopen en de sabbat, dat wij koren mogen openen?" (Amos 8:5).
- (4) Waarnaar jaagt uw hart het meest? "Want waar uw schat is, aldaar zal ook uw hart zijn" (Luk. 12:34). Als uw schat boven is, zult u er het meest naar jagen om de hemel te verwerven. Als dat niet zo is, moet de wereld uw afgod wel zijn, omdat dat die u dan het meest na aan het hart ligt.

Aansporing. II. Zie er dan op toe dat dit niet staat tussen de hemel en tussen u. Zorg er toch voor dat dit niet het enige zal zijn wat u ontbreekt. Laten we deze afgod van ons afschudden en de wereld verloothenen, als we ooit de hemel willen zien. Ik spreek nu vooral tot belijders.

Reden.

1. De wereld is de ondergang geweest van veel uitnemende belijders van de godsdienst, zoals Judas, Demas en anderen. Zij leefden godsdienstig, maar met de wereld in hun hart. Daarom vielen ze tenslotte door het gewicht van de wereld als sterren van de hemel. O, zouden we niet bang zijn voor de rotsen waarop we anderen voor ons te pletter hebben zien slaan! Beschouw de wereld als een verschrikkelijke wortel van afval. Zolang deze wortel zich vastgehecht heeft, is er geen plant van al uw godsdienst zeker. De duivel heeft nog steeds een handvat waarmee hij u kan vastgrijpen en terugbrengen (1 Tim. 4:10).

2. Dat ene ding blijkt vaak de voornaamste oorzaak te zijn van de verachtering in de dienst van God, die gekomen is over de belijders van deze generatie. Het is duidelijk dat er een grote verachtering heeft plaatsgevonden in het dienen van God onder belijders en helaas heeft de wereld daar een grote hand in. Ik zal u drie dingen zeggen over het verschil tussen de belijders van nu en van vroeger.

- Vroeger trok God altijd het kussen onder hun hoofd vandaan en dat hield hen wakker. Nu hebben ze een lange periode van rust gehad en zijn ze in slaap gevallen. Zo week zelfs Noach af in een tijd van rust (Gen. 9:20, 21). In tijden van vervolging werden ze wakker gehouden en bekommerden ze zich om de tempel van God in en buiten hen. Nu staan onze huizen echter tussen ons en de zorg om Gods tempel in.
- Vroeger waren ze niet zo bezet met de wereld en hadden ze er meer van; nu zijn ze meer bezet met de wereld en hebben ze er minder van. Zij waren bereid om voor God te scheiden van hetgeen ze hadden en Hij zegende wat zij hadden; nu willen ze van God scheiden om wille van de wereld en Hij blaast erin.
- Vroeger namen vijanden hen de wereld af en zij scheidden ervan zonder morren; nu neemt God de wereld van hen en hun hart gaat met de wereld mee. Toch is de God Die nu met de belijders handelt, Dezelfde als Hij, Die vroeger met hen handelde. O, is het niet bedroevend, dat wij Hem de wereld niet willen geven, op de wijze waarop het Hem behaagt die van ons te eisen?

Broeders, ontwaak. Denk meer aan de hemel en minder aan de aarde, als u behouden wilt worden. Laat het aardse los, als u het Koninkrijk wenst te beërven.

3. De wereld is er de oorzaak van dat veel belijders uitbreken in

aanstootgevende zonden, die de dienst van God blootstellen aan de verachting van veel wereldlingen. Liefde voor de wereld leidt ertoe dat velen de grenzen van de algemene deugzaamheid overschrijden, als ze dat maar in het verborgen kunnen doen. Mensen behandelen elkaar zo vaak onrechtvaardig, ze bedriegen en misleiden elkaar, ze bijten en vereten elkaar om onbetekenende dingen, er zijn zoveel blijvende onmin en vijandschap onder belijders. Dit alles komt voort uit het ene ding dat ontbreekt.

4. Kent u geen dingen, waarmee u beter bezet kunt zijn? Is er geen schat in de hemel die u kunt zoeken? Het bezit van de wereld kan u niet gelukkig maken en het gemis ervan niet ellendig. Een schat in de hemel zal u echter gelukkig maken. Ga dan na, waar u uw hart op zet. Laat de goddeloze wereld, die niet beter weet, deze dingen zoeken, maar waarom zou u, die wel beter weet, dat doen?

5. U zult al uw godsdienstigheid daardoor kwijtraken. "Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal de ene haten en de andere liefhebben, of hij zal de ene aanhangen en de andere verachten; gij kunt niet God dienen en de Mammon" (Matth. 6:24). Tenslotte zult u de hemel zelf verliezen, want dat wordt in deze tekst geleerd.

3. VERKOOP ALLES II.

... verkoop alles wat gij hebt, en geef het den armen, Markus 10:21c.

De roomsen willen dit opvatten als een evangelische raad en niet als een bevel, dat wil zeggen dat het een goed werk is dat ons door Christus wordt getoond en dat Hij ons niet beveelt, maar slechts aanraadt om het te doen. Maar alle raadgevingen van God zijn bevelen (Openb. 1:30, 31) en God duldt geen tegenspraak als Hij alle volmaaktheid eist (Matth. 5:48). En de tekst die voor ons ligt, *is een duidelijk bevel tot onvoorwaardelijke gehoorzaamheid*. Het is waar dat dit geen verbod is dat voor alle mensen geldt, maar een persoonlijk en onthullend verbod om de wereldsgezindheid van deze begerige stumper aan het licht te brengen. Nu God namelijk de wereld van hem had geëist, kon hij deze niet meer met een goed geweten bezitten.

- I. Leerstelling. *Het is daarom, over het algemeen gesproken, de plicht van alle mensen om zich zo weinig te hechten aan hetgeen zij in de wereld hebben, dat zij bereid zijn ervan te scheiden wanneer God dat vraagt.*
- II. *Om onze oprechtheid te bewijzen, is het nodig dat wij een hart hebben dat zo weinig gehecht is aan de wereld, dat het op Gods bevel bereid is om te scheiden van hetgeen wij bezitten. Dit was het waardoor de Zaligmaker de huichelarij van de man uit onze tekst aan het licht bracht.*

Leerstelling I. *Het is daarom, over het algemeen gesproken, de plicht van alle mensen om zich zo weinig te hechten aan hetgeen zij in de wereld hebben, dat zij bereid zijn ervan te scheiden wanneer God dat vraagt.*

1. Ik zal tonen wanneer mensen door God geroepen worden om te scheiden van hetgeen ze hebben. In dit verband merk ik op:

1. Dat, wanneer het er onder Gods heilige voorzienigheid toe komt dat mensen moeten zondigen of lijden, dat ze van hun goederen of van hun goede geweten moeten scheiden, God ons roept om te scheiden van hetgeen wij hebben. Daarom lezen we dat Gods kinderen in zulke tijden de roving hunner goederen met blijdschap aangenomen hebben, omdat ze wisten dat ze in de hemel een beter en blijvend goed hadden (Hebr. 10:34). In zulke tijden is alles wat van ons wordt gevraagd en wat we achterhouden, ontstolen aan God en vervloekt door Hem. Het is niet lang geleden dat het geweld van de vervolgers de belijders bracht in zulke moeilijke omstandigheden en we weten niet hoe spoedig dit weer zo kan zijn. We moeten het hen echter geven, hoewel het niet het hunne is, want slechts zolang wij het zonder zonde kunnen houden, mogen wij het ons eigendom noemen. Het bloed van de ziel doorweekt hetgeen wij hebben zozeer, dat we niet kunnen verwachten dat het daarna groeien zal. De wereld is als het kleed, dat we net als Jozef moeten achterlaten, wanneer we dat niet kunnen houden zonder te zondigen.

2. Als behoeftigen voor ons verschijnen en wij hen kunnen helpen, vraagt God ons omwille van hen te scheiden van onze goederen. Daarom staat er geschreven: "Die zich des armen ontfermt, leent de HEERE, en Hij zal hem zijn weldaad vergelden" (Spr. 19:17). Het is gevaarlijk, wanneer wij weigeren de Heere te lenen. De armen hebben recht op een deel van ons goed op grond van Gods bevel, Die ons de goederen heeft gegeven met deze opdracht, als een plicht die wij verschuldigd zijn aan Hem van Wie wij deze goederen in bruikleen hebben gekregen als de Heere van de

aarde. Dit is een tijd waarin er vaak zo'n beroep op ons wordt gedaan. Laten we ons er dan voor hoeden om achter te houden wat de Heere van ons vraagt. "Die zijn oor stopt voor het geschrei des armen, die zal ook roepen, en niet verhoord worden" (Spr. 21:13). Zelfs als mensen zelf in moeilijkheden verkeren, moeten ze eraan denken hoe de zeer diepe armoede van de Macedoniërs overvloedig geweest is tot de rijkdom hunner goeddadigheid (2 Kor. 8:2).

3. Als mensen iets onrechtmatig hebben verkregen. Wat onrechtmatig is verkregen, is in Gods oog niet van ons en daarom eist Hij van ons dat wij ervan scheiden. Zachéüs zei na zijn bekering: "Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik de armen; en indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder" (Luk. 19:8). Wat we op een onrechtvaardige manier hebben verkregen, is een mot onder de rest en brengt een vloek met zich mee. Ongetwijfeld hebben mensen die met het bezit van anderen omgaan alsof het van hen is, hetgeen zij hebben, niet vast in hun greep. Onrechtvaardig handelen is er de oorzaak van dat veel mensen hun bezit ineens wordt ontnomen. Hebben onze ogen niet gezien dat de goederen die op oneerlijke wijze in het bezit gekomen waren van vervolgers en anderen die zich verrijkt hadden met de buit van het volk des Heeren, hen door de vingers glipten vanwege een verborgen vloek? Hoe vaak gaan landgoederen van hand tot hand, die met zoveel onrechtvaardigheid en verdrukking verkregen zijn. Zij willen het niet teruggeven, maar God ontnemt het hen. "Hij heeft goed ingeslokt, maar zal het uitspuwen; God zal het uit zijn buik uitdrijven" (Job 20:15). In zo'n geval vragen zowel ons geweten als ons eigen belang dat wij ervan scheiden (Job 20:10).

4. Als God het ons in Zijn voorzienigheid ontnemt. Dan past het ons om met Job te zeggen: "Naakt ben ik uit mijner moeders buik gekomen, en naakt zal ik daarheen wederkeren. De HEERE heeft gegeven, en de HEERE heeft genomen; de Naam des HEEREN zij geloofd!" (Job 1:21). Soms geeft God ons veel aardse goederen, soms keert Hij terug en eist het Zijne weer op. We zouden dan bereid moeten zijn om ervan te scheiden. Dit is een tijd waarin God velen op deze wijze beproeft. Zie erop toe, dat u zich daaronder goed gedraagt. Als God u iets afneemt met Zijn hand, laat uw hart zich dan niet tegen Hem keren. Breek nooit met God vanwege de goederen van deze wereld. Denk nooit kwaad van Hem en van Zijn wegen, omdat Hij het Zijne terug wil hebben, maar dank Hem voor hetgeen Hij u laat.

II. Laten we nu de redenen geven voor deze leerstelling.

1. Omdat het een bevel van God is. "Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is; zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem" (1 Joh. 2:15). Hij heeft ons een plaats gegeven in de wereld en Hij beveelt ons dat wij ons er niet aan hechten. We moeten buigen onder Gods gezag. Zij die niet willen opstaan op Zijn woord, zitten te vast aan de wereld.

2. Omdat Hij macht heeft om van ons te nemen hetgeen we hebben. Hij heeft er recht op. Het is het Zijne en mag Hij niet met het Zijne doen wat Hij wil? Wij mogen het gebruiken zolang het Hem behaagt, maar Hij bezit het. Hij kan het ook van ons nemen, of we dat nu willen of niet. Houd het zo goed mogelijk vast. God kan u er echter gemakkelijk van doen scheiden. De mens staat nooit méér bloot aan dit gevaar, dan wanneer hij het zijne zeer stevig vasthoudt. Wat is dit toch een goede reden om ons niet te zeer te hechten aan datgene waarop God nog steeds recht heeft en wat Hij zonder moeite van ons kan nemen, wanneer Hem dat behaagt. Wat zijn we wijs wanneer we dat niet doen.

3. Omdat Hij ons alleen het recht heeft gegeven om hetgeen we hebben te gebruiken, op voorwaarde dat we ervan scheiden, als Hij het weer opeist. Het is dus

meer geleend goed dan een gift. We mogen ons wel vastklemmen aan genade, want dat is een onherroepelijke gave. De genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk. Wat de wereld aangaat, zijn we als huurders die zo op straat kunnen worden gezet en Hij kan ons op ieder moment doen vertrekken. Ook heeft Hij ons nooit op andere voorwaarden toegelaten. "Zult gij uw ogen laten vliegen op hetgeen niets is? Want het zal zich gewisselijk vleugelen maken gelijk een arend, die naar de hemel vliegt" (Spr. 23:5). God heeft het stempel van de onzekerheid aan al onze genietingen gehecht. Als we het oog slaan op onze genietingen, vertelt dit ons dat we ons er niet te veel aan moeten hechten.

4. Omdat we ze anders stellen op de plaats van God en dan zijn we schuldig aan afgodendienst. Daarom wordt er gezegd: "Zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem" (1 Joh. 2:15). Want als er iets is waarvan we niet willen scheiden wanneer God dat eist, is er iets wat we meer liefhebben dan God, aangezien we Hem dan liever tot toom willen verwekken dan dat we er van scheiden. Hoe kunnen we zeggen dat we Hem liefhebben, wanneer we om Zijnentwil niet willen scheiden van hetgeen we hebben? Is er iets wat opweegt tegen Zijn gunst? Is er iets wat het gemis ervan kan vergoeden? Alles waarvoor we betalen met Zijn ongenoegen, moeten we met aandacht bezien.

5. Omdat het geen plaats meer verdient in ons leven, nadat God het van ons heeft geëist. We kunnen namelijk niet verwachten dat God en hetgeen Hij eiste daarna samen in ons zullen wonen. "Ik zal voortaan niet meer met ulieden zijn, tenzij gij de ban uit het midden van ulieden verdelgt" (Jozua 7:12). Wat u zo vasthoudt, zal u zonder twijfel tot een plaag worden. Het verzamelen van goederen blijkt vaak een plaag te zijn, als God ons vraagt om ze af te staan. De wijze man zegt: "Er is een kwaad, dat krankheid aanbrengt, hetwelk ik zag onder de zon: rijkdom van zijn bezitters bewaard tot hun eigen kwaad. Of de rijkdom zelf vergaat door een moeilijke bezigheid" (Pred. 5:12, 13). Let op het eind van de rijke man (Luk. 16:19-23). Zie erop toe dat het niet slechter gaat met hetgeen u vasthoudt en dat het niet méér met zich meesleept (Mal. 3:10). God neemt al het goede weg uit hetgeen waarvan mensen niet kunnen scheiden voor Hem.

6. Omdat we er vroeg of laat van moeten scheiden en dit is de aangenaamste manier om ervan te scheiden. Het is waar dat het langer kan duren voor mensen ervan moeten scheiden. Ze zullen er echter nooit zo gemakkelijk van scheiden als op deze wijze. Rijp fruit valt al gauw van de boom, terwijl onrijpe vruchten ervan afgerukt moeten worden. Als het hart losgemaakt wordt van hetgeen we hebben, is het gemakkelijker om het te laten gaan, dan wanneer het hart eraan vastkleeft tot het wordt gedwongen het te laten gaan. Ook kunnen we er nooit zo eervol van scheiden. De vrijgevigheid van de Macedoniërs was een duidelijk teken van de genade die God hen had geschonken. U verdient geen dank, wanneer God het van u neemt, of u het nu wilt of niet. Een mens moet loslaten, wat hij onmogelijk langer kan vasthouden. O, hoe achtenswaardig is het om de wereld te verzoeken, wanneer God dat eist (Hoogl. 4:8).

Aanmoediging.

O, kleef de wereld, en hetgeen u daarin hebt, toch niet aan. Verkoop toch hetgeen gij hebt in dit opzicht. Er wordt in de Schrift gesproken van twee geestelijke markten. De eerste is de markt waar zondaren worden opgeroepen om te kopen wat ze willen. Jezus zegt: "Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat

gij zien moogt" (Openb. 3:18). Deze markt is geopend in het Evangelie en God heeft gezorgd voor alle goederen waarmee we in onze behoeften kunnen voorzien. De tweede markt is een markt waar zondaren alles moeten verkopen wat ze hebben. Deze markt wordt genoemd in Mattheus 13:44-46. Allen die de hemel begeren, moeten op beide markten handelen. Ik spreek nu over deze laatste markt en nodig u uit om daar te handelen.

Ik zal vijf dingen zeggen met betrekking tot deze markt.

I. *Het openen van deze markt.* God Zelf heeft dit gedaan door in Zijn Woord openlijk twee dingen te verkondigen.

1. Iedereen mag alles wat hij heeft naar deze markt brengen en verkopen. Het zal gekocht worden en hij zal er een prijs voor krijgen die duizendmaal hoger is dan de waarde van zijn goederen. Kijk maar naar onze tekst. Zie ook Mattheus 19:29 en 6:19, 20. Wie zo de schatten die hij op aarde heeft, zal uitstellen voor God, zal zich schatten vergaderen in de hemel. Is dit geen aantrekkelijke markt?

2. Iedereen moet alles wat hij heeft, naar deze markt brengen en daar verkopen. Dat staat in onze tekst. Het is een bevel aan ons om alles te verkopen (Hoogl. 4:8; 1 Joh. 2:15). We mogen niet kiezen of we het wel of niet willen, maar het wordt ons bevolen met de verklaring dat we God zullen vertoornen wanneer we het niet doen (Matth. 16:25, 26). Velen zijn opgericht tot een gedenkteken van Gods toom, omdat ze het niet wilden doen.

II. *Wie is de koper?* Op de andere markt is God de Verkoper en zijn de zondaren de kopers. Hier is God de Koper en de zondaar de verkoper. Het is de Heere, de gelukkige handelaar staat het af aan degene door wie Hij het in ontvangst laat nemen. God kan het door de wind, water, vuur, vijanden, dieven, onderdrukkers, duivelen, de dood en nog veel meer in ontvangst laten nemen. Maar het gaat naar Hem. Want Hij gaf het en Hij neemt het weer weg. Hij betaalt de prijs, niet omdat Hij dat verschuldigd is, maar uit genade. Hij schenkt zelfs schatten in de hemel. "De genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere" (Rom. 6:23). Het is God Die de zondaar een prijs biedt en Hij is het, Die het met de zondaar eens wordt over de vergoeding. Wie zal nu weigeren om alles te geven aan Hem, Die het in de meeste gevallen, wanneer het Hem eenmaal is teruggegeven, lange tijd aan de zondaar toevertrouwt en daar Zijn zegen bij voegt? Zij zijn bereid om ervan te scheiden. Zodra de ziel zich in Christus mag verliezen, legt ze alles neer aan Zijn voeten en zegt: "Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?" (Hand. 9:6) en Hij vertrouwt het haar toe tot Hij het nodig acht om het op te eisen. Ook ontnemt Hij het hen niet zomaar, maar wanneer het goed is voor hen om het te missen: "Want Hij plaagt of bedroeft des mensen kinderen niet van harte" (Klaagl. 3:33). Toen Jesaja aan Hizkia bekendmaakte dat de oordelen zouden komen over zijn familie en koninkrijk, zei de koning: "Het woord des HEEREN, dat gij gesproken hebt, is goed. Ook zeide hij: Doch het zij vrede en waarheid in mijn dagen!" (Jes. 39:8). Zo luidt ook de belofte: "Degenen, die God liefhebben, werken alle dingen mede ten goede" (Rom. 8:28). Alles is ten goede voor hen, want alle dingen zijn van hen. En het geloof doet de ziel zeggen: Hij doet alles goed. Alles wat Hij doet is goed.

III. *Waar wordt deze markt gehouden?* De verkoop van alle dingen vindt plaats in het hart van de zondaar. Deze plechtige handelsovereenkomst wordt gesloten in de diepste delen van het hart. Als God met een ziel begint te handelen, zet Hij de ziel uit haar zondige rust en alles wat een mens heeft, komt voor de dag en wordt zeer nauwkeurig

bekeken. De Zaligmaker komt met Zijn goud, dat in het vuur is beproefd en biedt aan om te ruilen. De ziel ziet de leegte van alles wat ze heeft, verkoopt het, doet er afstand van, geeft het allemaal over aan de Heere en stemt in met het zalige aanbod. Het is zo noodzakelijk dat dit gebeurt, dat er geen koop gesloten wordt, wanneer we dit slechts zeer plechtig verklaren met onze mond of doen aan de Avondmaalstafel, terwijl het buiten het hart omgaat. Hoezeer dit ook in het verborgen plaatsvindt, er zijn twee getuigen bij. In de eerste plaats is er de geest van de mens, die weet, hetgeen des mensen is. David zegt: "O mijn ziel! gij hebt tot de HEERE gezegd: Gij zijt de HEERE" (Ps. 16:2). Onze geest is als een duizendtal getuigen en kan vaak terugdenken aan de tijd en de plaats van deze plechtige verkoop. In de tweede plaats is er de Geest van God, Die getuigt met onze geest. "Dezelve Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn" (Rom. 8:16). Hij verzegelt deze zalige koop ook, want Hij is het geheime Zegel van de hemel. "In Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte; Die het onderpand is van onze erfenis" (Ef. 1:13, 14). Zo wordt de koop in het verborgen bekrachtigd. In de sacramenten wordt ze openbaar verzegeld door God en door de zondaar. De zondaar verzaakt de duivel, de wereld en het vlees en verklaart openlijk zijn bereidheid om voor Christus van alles te scheiden.

IV. *Welke dingen moeten er op deze markt verkocht worden?* Wat we ook in deze wereld hebben, we moeten er zo weinig aan gehecht zijn dat we er altijd afstand van willen doen, wanneer God het van onze hand eist. We moeten alles zo in liefde verkopen.

1. Vooral onze naaste familie. Christus zegt: "Indien iemand tot Mij komt en niet haat zijn vader, en moeder, en vrouw, en kinderen, en broeders, en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn" (Luk. 14:26). Het is waar dat wij hen moeten liefhebben, ja zelfs moeten liefhebben als onszelf. We moeten hen echter niet zo beminnen als onze God en daarom moeten we bereid zijn om van hen te scheiden, wanneer Hij dat vraagt. Levi werd geprezen omdat hij voor de zaak van God zijn naaste familie niet spaarde (Deut. 33:9). Als u een waar christen bent, doet u, wanneer God uw man, vrouw, kinderen en andere familieleden van u eist, slechts afstand van hetgeen u plechtig aan Christus hebt afgestaan, toen u deze overeenkomst met Hem aanging. O, hoe stevig houden we deze dingen vast! Hoe weinig zijn we bereid om ervan te scheiden! Hoe gemakkelijk twisten we niet met de Heere over deze dingen! Denk toch na over de woorden van onze Heere: "Die vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig; en die zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig" (Matth. 10:37).
2. Onze goederen en bezittingen, of we nu veel hebben of weinig, anders zijn we als degene van wie onze tekst spreekt (vs. 22). We moeten alles aan de Heere afstaan, huizen, land en goederen. We moeten bereid zijn om ervan te scheiden, wanneer Hij dat vraagt en ze neerleggen aan de voeten van de Heere, zodat Hij ermee kan doen wat Hij wil. Ook als onze afgoden van goud zijn, moeten we ze verkopen als dikke klei, die slechts als een last op ons kan drukken, als God ze van ons eist. Niemand kan twee heren dienen. Op de dag waarop u God aanneemt als uw Heere, moet u de dienst van de mammon verzaken.
3. Ons wereldse genoeg en plezier. Dit moeten we ook neerleggen aan de voeten van de Heere en we moeten net zo goed tevreden zijn wanneer we dit missen als wanneer we het wel hebben. We moeten nooit zo ver de zee opgaan, dat we niet meer gemakkelijk aan land kunnen komen, wanneer God roept. Als het God behaagt om ons zelfs onze wettige begeerten te ontzeggen en ons drinken met gal

- te vermengen en ons te maken als degenen die nooit van het goede eten, dan moeten we bereid zijn om op te geven, wat Hij niet geschikt voor ons acht.
4. Onze eer en erkenning in de wereld. Dit is op zichzelf een grote genadegave. "Beter is een goede naam, dan goede olie" (Pred. 7:1). Vaak is het echter een grote afgod, zodat de loftuitingen van velen staan tussen God en de mens. We moeten ze echter aan de voeten van de Heere leggen tussen de andere dingen. Er zijn maar weinig mensen die zeer geacht worden, wier ster niet een keer verduistert. God eist deze eer zelfs terug en soms dient het tot Zijn eer. We moeten Hem die niet ontzeggen, maar bereid zijn Hem te volgen door goed gerucht en door kwaad gerucht. Zij die hiervan niet willen scheiden wanneer Hij dat eist, hebben deze koop nog nooit gesloten. Zij liggen zelfs nog neer tussen de potten, totdat Hijzelf hen weer uitbrengt.
 5. Onze vrijheid en rust. Paulus zegt: "Ik ben bereid niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jeruzalem voor de Naam van de Heere Jezus" (Hand. 21:13). Het vlees roept: "Man, spaar uzelf", maar de Geest biedt het vlees aan de Heere aan, zodat Hij ermee kan doen wat Hij wil. Het is groot wanneer wij in vrijheid en rust leven, maar we moeten ervan willen scheiden, zelfs wanneer we nooit meer een rustig moment zouden hebben, maar als patrijzen achtervolgd zouden worden tot we in de hemel komen. Wie zijn vrijheid zo liefheeft, dat Hij er niet van wil scheiden wanneer God dat vraagt, is nog steeds slaaf van de duivel en is nog niet op deze markt geweest.
 6. Tenslotte moeten we zelfs ons leven daarheen brengen en verkopen. Want Jezus zegt: "Indien iemand zijn eigen leven niet haat, die kan Mijn discipel niet zijn". U moet uw lichaam aan de Heere geven, niet slechts om te dienen, maar ook om geofferd te worden, wanneer Hij dat eist. Als u deze koop gesloten hebt, zult u uw leven niet dierbaar achten (Hand. 20:24). Allen die naar de hemel gaan, zijn martelaar in hun hart of metterdaad. Misschien kan de Heere uw kracht, schoonheid, benen of ledematen gebruiken, misschien uw bloed. U moet Hem niet weerstaan om één van deze dingen, maar ze vol berusting tot Zijn eigendom maken. Wanneer Hij het Zijne opeist, geef het Hem dan welwillend. Zeer waarschijnlijk zal Hij uw leven niet zoeken, maar in het natuurlijke moet u bereid zijn ervan te scheiden als Hij erom vraagt. Paulus zegt: "Ik ben bereid niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jeruzalem voor de Naam van de Heere Jezus" (Hand. 21:13).

V. *Waarom deze verkoop bestaat.*

1. Het hart beschouwt deze dingen niet meer als zijn eigendom (Matth. 16:24). Het hart van de mens ziet en beschouwt deze dingen van nature als het zijne en acht ze geschikt voor zijn verdorven staat. Het hart beschouwt ze dus bij uitstek als zijn eigendom (Luk. 12:19). Daarom is er zoveel vleselijk mijnen: mijn koren, mijn vee, enzovoorts, maar wordt er niet gesproken over "mijn God" (Hos. 2:5). We moeten deze dingen met liefde verkopen. Het hart moet ze niet meer zo stevig vasthouden en er zo van losgemaakt worden, wanneer de banden van ongerechtigheid die het hart en de wereld bijeenhielden, gebroken zijn. Jezus zegt: "Indien iemand tot Mij komt en niet haat zijn vader, en moeder, en vrouw, en kinderen, en broeders, en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn" (Luk. 14:26).

2. Het hart geeft deze dingen aan de Heere over en zegt met Paulus: "Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?" (Hand. 9:6). De ziel moet alles aan de Heere overgeven, zodat Hij er als het Zijne mee kan doen wat Hem behaagt (1 Sam. 3:18; 2 Sam. 15:25, 26). Er is geen ziel die waarlijk een overeenkomst met God heeft gesloten en al haar

genietingen, ja zelfs het leven zelf, niet aan Zijn voeten legt. Dit waren voorheen de goden van deze mens. Nu worden ze op het altaar gelegd als offeranden voor de ware God en de mens is bereid ze allemaal aan Hem over te geven.

3. Het hart aanvaardt de schat in de hemel. In plaats van deze dingen, zo zegt onze tekst, zult gij een schat hebben in de hemel. God vraagt deze dingen niet van ons zonder er iets beters voor terug te geven en het hart zal er anders niet van scheiden (Matth. 13:44-46). Zo verheft het hart zich van de aarde en omhelst het de hemel. In plaats van het vroegere "mijnen", zegt de ziel nu "mijn Heere en mijn God". Maar de schat in de hemel is ver van hen. Hoe kunnen ze die dan aannemen? Het antwoord luidt dat er vaak een goede overeenkomst wordt gesloten, terwijl men geen geld in de hand meebrengt. Maar zij krijgen op dat moment recht op de hemel en op de hele schat. Alle dingen zijn van hen en zij zijn van Christus. Zij zijn onmiddellijke erfgenamen van de heerlijkheid. "Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden" (Joh. 1:12). "En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus" (Rom. 8:17). Zij hebben daarmee een recht op de uitnemende heerlijkheid. God heeft Zich ook verplicht voor hen te betalen, en hoewel Hij soms een dag vertoeft, zal Hij dat nauwgezet doen. Alle beloften zijn voor hen. Zij hebben het onderpand in hun hand. "Nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heiligen Geest der belofte; Die het onderpand is van onze erfenis" (Ef. 1:13, 14). Zo neemt de Geest des Heeren Zijn intrek, wanneer de geest der wereld ons verlaat. Dit onderpand is een deel van de prijs en een plechtige belofte dat we al het andere zullen ontvangen. Ja, zij krijgen het voornaamste, het beste deel in de hand (Matth. 13:45, 46). Die ene parel van grote waarde. Christus is de hunne. Hij is Gods onuitsprekelijke Gave. Hij is de voornaamste en de grootste Gave. Zo wordt die gezegende koop gesloten.

VI. *Hoe we alles moeten verkopen.*

1. Als u het goed wilt doen, moet u alles verkopen. God zal niet onderhandelen over een gedeelte. De tekst is duidelijk. Alles of niets. God heeft geen van deze dingen nodig. Hij zoekt slechts uw hart en Hij wil deze dingen kopen, opdat uw hart niet met deze dingen van Hem afgetrokken wordt. Welnu, het hart kan evengoed één ding achterna hoereren als vele dingen. Als er daarom nog één ding is wat u zult willen houden, zal God dat zeker willen hebben net als al het andere en als u het Hem niet wilt geven, zal Hij het nemen en u daarvoor niets dan toom teruggeven.

2. U moet niet veel waarde hechten aan uw goederen en niet menen dat God bij u in de schuld staat, wanneer u deze dingen aan Hem overgeeft. We kunnen geen gepaste prijs betalen voor de hemel. "De genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere" (Rom. 6:23). Is er enige verhouding tussen hetgeen wij hebben en het gewicht van de heerlijkheid (2 Kor. 4:17)? Bovendien geven we Hem in dit geval slechts wat het Zijne is en wij staan bij Hem in de schuld vanwege de genade, die ons ertoe brengt om ervan te scheiden. David zegt: "Want wie ben ik, en wat is mijn volk, dat wij de macht zouden verkregen hebben, om vrijwillig te geven als dit is? Want het is alles van U, en wij geven het U uit Uw hand" (1 Kron. 29:14). Dit is geen echte handelsovereenkomst, maar het is alles uit genade. Als u geeft wat u hebt, terwijl u meent dat dit een verdienste is, zult u uw goed en uw loon verliezen. Het zal uw bloed (hoewel u het moet geven) zo zwart doen kleuren als de hel is.

3. U moet vrijwillig verkopen, God heeft een blijmoedige gever lief. Als het niet met uw hele hart gedaan wordt, zal het u helemaal niet baten. Onder de mensen is

het goed wanneer de koper al dan niet van zijn goederen afstand wil doen; zijn woord is voldoende. Zo is het niet hier. Deze handelsovereenkomst wordt in en door het hart gesloten. Als het hart geen afstand doet van deze dingen, hoewel de handen ze wel overgeven, kunt u geen schat verwachten in de hemel.

4. U moet het doen met het oog op de schat in de hemel en in de gelovige verwachting ervan. Als de man uit onze tekst dit geloof had bezeten, zou hij niet bedroefd zijn weggegaan. God wil graag vertrouwd worden. Dit deed mensen scheiden van hun goederen en martelaren van hun leven. Zij wisten dat zij een beter en blijvend goed hadden in de hemelen en zij namen de aangeboden verlossing niet aan, opdat zij een beter leven verkrijgen zouden (Hebr. 10:34, 11:35). Als wij dit geloofden, zouden we blijmoediger scheiden van hetgeen we hebben dan we doen.

5. We moeten absoluut en voor altijd scheiden, zonder onze goederen ooit terug te willen eisen. We moeten deze overeenkomst niet voor een tijd sluiten, zoals velen doen tijdens het Heilig Avondmaal of op een plechtig moment. Zij keren daarna weer terug naar hun vroegere leven en kleven de wereld net zo zeer aan als ooit tevoren (2 Petr. 2:22). De schat in de hemel moet alles voor eeuwig uit uw ogen doen raken.

6. Tenslotte moeten we dat nu doen. "Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet" (Hebr. 3:15). De dingen die verkocht moeten worden, zijn nu in uw hand; het is in uw macht om ervan te scheiden. Misschien zal het echter deze nacht van uw hand geëist worden. Uw goederen kunnen van uw genomen worden en dan hoeft u ze niet meer te verkopen. We kunnen u niet beloven dat deze markt er morgen zal zijn.

Laat mij u daarom opnieuw aansporen om in dit opzicht alles te verkopen, de wereld niet aan te kleven, haar vaarwel te zeggen en over te geven en Christus als uw Alles in allen aan te nemen. Hierin bestaat het loslaten van de wereld. Probeer uw leven lang de wereld niet aan te kleven.

Dit bestaat in drie dingen die voortvloeien uit deze verkoop. Hiertoe spoor ik u ook aan.

Aansporing.

1. Beschouw wat u hebt niet meer als uw eigendom, maar als het eigendom van de Heere, waarmee Hij mag doen wat goed is in Zijn ogen. Dit is het gevolg van het verzaken en opgeven van deze goederen. Gij zijt uws zelfs niet, want gij zijt duur gekocht (1 Kor. 6:19, 20). Daarom wordt er gezegd van Gods kinderen, dat zij zichzelf beschouwen als gasten en vreemdelingen in de wereld. Hun taal is: "Maar het zij verre van mij, dat wij zouden roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus" (Gal. 6:14). Indien gij dan Mij zoekt, zo laat dezen heengaan. Als u wilt dat Christus de Uwe wordt, laat Hem dan al het uwe en beschouw het ook als het Zijne.

2. Hecht u zo weinig aan hetgeen u hebt, dat u kunt leven zonder uw goederen, wanneer ze van u geëist worden. "Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts kort is; opdat ook die vrouwen hebben, zouden zijn als niet hebbende; en die wenen, als niet wenende; en die blijde zijn, als niet blijde zijnde; en die kopen, als niet bezittende; en die deze wereld gebruiken, als niet misbruikende, want de gedaante dezer wereld gaat voorbij" (1 Kor. 7:29-31). Als u zich een schat vergadert in de hemel in plaats van deze goederen, volgt daar natuurlijk uit dat u, ondanks het gemis van die goederen, in de Heere van vreugde zult opspringen en u zult verblijden in de God uws heils. Iemand die zijn land verkoopt, kan toch ook - vooral wanneer hij er meer voor krijgt dan het waard is - zonder zijn land van de opbrengst leven. Waarom zou iemand

neerslachtig worden, wanneer hij het verkochte afgeeft, vooral als hij er meer dan de waarde voor terugkrijgt? O, het is een droevig teken wanneer iemand valt, als hem een werelds goed wordt ontnomen, zoals een huis valt wanneer de pilaren omver getrokken worden.

3. Wees altijd bereid om ervan te scheiden, wanneer God erom vraagt. Als het niet van u is, bent u slechts rentmeester van hetgeen van de Heere is en waarom zou Hem het Zijne ontzegd worden, wanneer Hij daarom vraagt? En wat betekent het voor u of voor iemand van ons, die Hij gebruikt om het in ontvangst te nemen of aan wie u het van Hem moet afstaan? U staat bij Hem in de schuld, omdat u het zolang hebt mogen gebruiken. Want God zou u alles hebben kunnen doen afstaan op het moment van de verkoop. Op het ogenblik dat u de wereld verzaakte en Christus aannam, zou Hij u hebben kunnen ontbloten van alle aardse genoemens, omdat u er zelf vrijwillig afstand van deed. Bovendien is er geen tijdstip overeengekomen waarop wij het moeten afstaan, maar moeten wij het op verzoek geven. Zouden we ons er dan niet over verwonderen dat het zolang duurde, voordat God het Zijne opeiste en dat Hij het ons zolang heeft laten gebruiken, vooral wanneer we bedenken hoe vaak we het misbruiken? Mensen handelen zeker niet zo.

Daarom moeten we, wanneer God vraagt om iets wat we hebben, er vrijwillig en niet met tegenzin van scheiden. O, het is een droevige zaak dat God het Zijne uit onze handen moet rukken en dat we de gift waardeloos maken door deze met zoveel tegenzin te geven. Als het hart niet zo aan die zaak gehecht was, zouden we deze blijmoediger geven, als een zegen, en niet als een vrekheid (2 Kor. 9:5). We zouden dat ook met dankbaarheid moeten doen. We moeten iets niet slechts geven, maar het dankbaar geven en zeggen: *De wil des Heeren is goed*. We moeten dankbaar zijn dat we het zo lang mochten lenen en dat God gewoonlijk niet alles onmiddellijk wegneemt, maar dat Hij ons, zolang Hij ons het leven schenkt, het beste laat. Het leven is meer dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding (Luk. 12:23). En als het leven zelf wordt opgeëist, moeten we bereid zijn om ook te sterven voor de Naam van de Heere Jezus. Met Paulus moeten we alle dingen schade achten om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, onze Heere, om Wiens wil wij al die dingen schade gerekend hebben, en die drek achten te zijn, opdat wij Christus mogen gewinnen (Filip. 3:8). Met verwijzing naar het buitensporige verdriet van David vanwege Absaloms dood, kunnen we zeggen dat de manier waarop wij scheiden van hetgeen we hebben, duidelijk maakt dat we menen dat God ons onrecht doet.

Misschien zult u tegenwerpen, *dat dit maar al te waar kan zijn, wanneer wij van de wereld moeten scheiden voor de zaak van Christus. Maar zo is het niet in ons geval en daarom gaan deze dingen ons niet aan.*

Antwoord.

Misschien zal het u eens zo vergaan en daarom moet u met het oog daarop de wereld niet aankleven. Het is ook waar dat velen naar de hemel gaan, die geen vervolging lijden vanwege de dienst van God, maar ieder mens zal door verdrukking ingaan. Denkt u dat God mensen nooit beproeft of zij God of de wereld het meest beminnen dan wanneer vijanden hen boetes opleggen, beroven of ophangen? Als dat zo is, vergist u zich. Let maar op onze tekst. Uw dagelijkse kruisen zijn beproevingen van deze aard en soms blijken zij een grotere beproeving te zijn dan de andere beproevingen. Sommigen konden hetgeen zij hadden, gemakkelijker afstaan aan vijanden dan aan God, Die het onmiddellijk met Zijn hand wegnam. De zaak blijft echter dezelfde, want bij persoonlijke beproevingen strijden de liefde tot Christus en de wereld nog steeds om de voorrang en hoe God ook om iets vraagt, we moeten er om Zijntwil van scheiden.

Redenen om deze plicht, dat wij de wereld niet moeten aankleven, te benadrukken.

1. Het overdenken van de ijdelheid van de wereld. "IJdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid" (Pred. 1:2). De wereld is een menigte ijdelheden. De mensen vliegen daarheen, terwijl ze slechts naar schaduwen grijpen. Alle dingen in de wereld zijn zo leeg en onzeker, dat we er ons vertrouwen niet op kunnen stellen. Er is een onvolkomenheid en een leegte in alle aardse zaken. We verwachten er meer van dan we ervan genieten. Een mens kan zijn hand gemakkelijker met wind vervullen dan zijn hart met de wereld (Spr. 23:5). Deze dingen zijn ook onzeker. Er is niets wat zal beklijven, dan wisselvalligheid. De wereld is als een wiel, waarin een spaak nu eens helemaal boven staat en dan weer onderaan. Niets is zeker; we kunnen onze betrekkingen verliezen door de dood en soms zijn we minder tevreden wanneer we ze nog hebben, dan wanneer we ze verliezen. Hoe snel glippen wereldse goederen ons door de vingers (Matth. 6:19). Vreugde gaat gepaard met pijn en duurt maar kort. Het zuiverste blazoen wordt besmet door een boze tong. Ons leven hangt aan duizend onzekerheden.
2. U moet overal vroeger of later van scheiden. De dood nadert en we zullen niets dan een doodskist en een lijkwade kunnen meenemen. Hoezeer mensen iets ook aankleven, ze moeten ervan scheiden. Is het dan niet wijs om ons niet te hechten aan hetgeen we niet kunnen houden, vooral wanneer we niet zeker zijn of we dit nog een ogenblik kunnen houden? Het is een slechte voorbereiding op de dood, wanneer we ons eraan hechten.
3. Bedenk dat het nodig is om ons ervan los te maken, als voorbereiding op het lijden. We kunnen geroepen worden om te lijden. God heeft ons gezegd dat we in de wereld verdrinking zullen hebben en Hij wil dat allen die tot Hem komen daar rekening mee houden. Bovendien is het mogelijk dat de dingen die ons aangaan, haast hebben. Het ziet er op dit moment slecht uit. Onze vijanden heffen het hoofd op. Maar boven alles wat ons kan ontmoedigen, is er de zonde van het land die rijp wordt voor de sikkel van de wraak. Het Evangelie wordt veracht; atheïsme, goddeloosheid en ongeloof tieren steeds weliger. Alle vlees heeft zijn weg verdorven. De groten der aarde werpen over het algemeen het juk af. Predikanten en belijders hebben het lang gemakkelijk gehad, maar zij hebben veel modder vergaderd. Het Evangelie doet gewoonlijk zo weinig goed dat ik geloof, dat er niet weinig zouden zijn die bereid zijn het kruis met vreugde op te nemen, zodat het Evangelie meer uitwerking zou hebben in hun eigen hart en het hart van hun hoorders. Maar o, hoe zult u staande blijven als u niet los bent van de wereld? Een vleselijk, zwaar hart hangt als een zwaar gewicht aan alle goede zielenroerselen. Als er een storm zal opsteken, zal deze het vuur van sommigen uitblazen en dat van anderen aanwakkeren.
4. Bedenk dat u, als u Christus hebt aangenomen, belijdt de wereld op te geven wanneer u gedoopt wordt. U die zat aan de tafel des Heeren, hebt de wereld ook plechtig verzaakt en opgegeven.
5. Tenslotte moet u bedenken dat mensen maar al te spoedig hun greep kunnen verliezen op hetgeen waaraan hun hart zich het meest hecht. "Jona verblijdde zich over de wonderboom met grote blijdschap" (Jona 4:6). De beste weg om iets te verliezen wat we genieten, is het met ons hele hart aan te kleven. Zij die het minst aan de wereld gehecht zijn, hebben deze het best in hun greep. "En verlustig u in de HEERE, zo zal Hij u geven de begeerten uws harten. Wentel uw weg op de HEERE, en vertrouw op Hem; Hij zal het maken" (Ps. 37:4, 5).

Leerstelling 2. *Om onze oprechtheid te bewijzen, is het nodig dat wij een hart hebben dat zo weinig gehecht is aan de wereld, dat het op Gods bevel bereid is om te scheiden van hetgeen wij bezitten. Dit was het waardoor de Zaligmaker de huichelaar van de man uit onze tekst aan het licht bracht.*

Reden

1. Redelijkerwijs moet de ziel de wereld loslaten, wanneer ze Christus aangrijpt. Het aangrijpen van Christus houdt in dat we de wereld laten gaan (Luk. 14:26). Het is even goed mogelijk om de aarde en de hemel tegelijk te omvatten als om Christus aan te grijpen en de wereld niet los te laten.
2. Omdat het onmogelijk is dat de liefde tot God en de liefde tot de wereld beide op de troon zitten in ons hart. De een moet de voorrang verkrijgen boven de ander. Als dit de liefde van God is, zal deze bevelen dat de liefde tot de wereld wijkt (Hebr. 11:25, 26). Als het de liefde tot de wereld is, dan laat deze geen ruimte over voor de liefde tot God, omdat deze niet de overhand heeft. "Zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem" (1 Joh. 2:15). Dit bewijst dat die mens een huichelaar is. Want wie de vriend der wereld wil zijn, is de vijand van God.
3. Omdat we anders niet in elk opzicht gehoorzaam zijn. Er ontbreekt iets, wat tenslotte beschaamd zal doen staan. Zulke mensen kunnen de Heere niet volgen, waar Hij ook heengaat, maar zij maken een uitzondering voor sommige geboden. Dit brengt hun huichelachtigheid aan het licht.
4. Omdat we anders niet volkomen kunnen berusten in de wil van God, wat noodzakelijk is om de oprechtheid van het hart te bewijzen (Hand. 9:6). Als dit ontbreekt, wordt er niets gedaan. We geven de Heere niet wat Hij vooral zoekt, namelijk dat wij geheel de Zijne worden. Dit is een duidelijk bewijs dat er nooit een werk genade verricht is in het hart, anders zouden we namelijk een gewillig volk zijn (Ps. 110:3).

1ste toepassing tot onderwijs.

Dit is een doodsvonnis:

1. Voor alle hebzuchtige zondaren, wier hart de wereld zo aanleeft, dat zij er niet van kunnen scheiden op Gods bevel, zoals blijkt uit onze tekst. Deze afgod, de mammon, heeft veel aanbidders, die hun hele hart geven aan de dingen van de wereld. Vanwege hun buitensporige liefde voor de wereld kunnen zij geen enkele aanspraak maken op de liefde van God. Dit zijn de mensen van wie God een afkeer heeft en die Hij buiten de hemel sluit (1 Kor. 6:10) en wier einde het verderf zal zijn.
2. Voor hen die op Gods bevel van veel dingen kunnen scheiden, maar toch iets hebben waaraan hun hart is gehecht. Zij kunnen zich nooit verenigen met de wil van God en daarvan scheiden. Zo stond Achitofel ten opzichte van zijn eer. God wil alles of niets. Het maakt geen verschil of de mensen veel afgoden hebben of slechts één. Als er iets is waarvan zij niet willen scheiden voor God, zijn ze ellendig en zullen ze dat zijn.
3. Voor hen die voor God niet kunnen scheiden van hetgeen zij hebben, hoewel zij dat wel kunnen wanneer de duivel dat vraagt, en het gebruiken ter bevrediging van hun lusten. Hoeveel zullen de mensen besteden aan de dingen die zij begeren, terwijl zij alles wat voor God en Zijn dienst gegeven wordt als verloren beschouwen, zoals Nabal in 1 Samuël 25:36 en de mensen die beschreven worden door de apostel Jakobus in hoofdstuk 4:3 en 4.

4. Voor hen die in plaats van te scheiden van hetgeen zij hebben, liever God en hun goede geweten vaarwel zeggen om iets meer van de wereld te gewinnen. Velen ontbreekt het aan eerlijkheid. Dit geldt vooral voor de armen, die zichzelf overgeven aan het ontvreemden van goederen en het stelen tot oneer van God en tot schande van de gemeenschap waartoe zij behoren. Ach, het is droevig dat dit de enige uitwerking is van Gods slaande hand in het gezinsleven. Deze dingen worden verborgen gehouden voor de ogen der mensen, maar er is een God Die het ziet en Die op ontzaglijke wijze rekenschap zal afeisen van zulke mensen (1 Kor. 6:9, 10 en Zach. 5:3, 4).

2^e toepassing tot aansporing.

Toon uw oprechtheid door uw bereidheid om te scheiden van het uwe, wanneer God dat vraagt. Ik heb u al eerder gezegd, wanneer God u vraagt om te scheiden van hetgeen u hebt, beproeft God u.

1. Dus zeg ik u, dat u wanneer dit gebeurt, moet zondigen of verlies moet lijden. Kies altijd het laatste. Het grootste verlies in de wereld is altijd te verkiezen boven de kleinste zonde. Een mens zou liever zijn leven moeten verliezen dan een leugen vertellen. Bedenk dat er meer kwaad ligt in de kleinste zonde dan in het zwaarste lijden of het grootste verlies. Zonde is een zondig kwaad, het andere is slechts een straf. Er ligt iets goeds in het kwaad van de straf, namelijk het goede van de rechtvaardigheid, maar er is niets goeds in de zonde. Verlies komt van de Heere, zonde slechts van de duivel. Ongetwijfeld moet hetgeen van de duivel komt, slechter zijn dan hetgeen van God komt. Zonde is het enige voorwerp van Gods haat. Als al het andere kwaad in de wereld zich in één mens zou verenigen, zou God hem ondanks dat alles kunnen liefhebben; als al het andere goed echter in hem gevonden zou worden, zou God hem haten vanwege de zonde. Het kwaad dat er in de zonde ligt, is groter dan de goedheid van alle engelen in de hemel. Daarom deed de komst van de zonde al hun goedheid teniet en maakte deze hen tot duivelen. Dit zou niet zo geweest zijn, als hun goedheid groter was geweest dan het kwaad van de zonde.
2. Als u de voetstappen van de kudde wilt drukken, moet u deze weg gaan. Maar de vreesachtigen, die het lijden meer vrezen dan de zonde, "is hun deel in de poel, die daar brandt van vuur en sulfer; hetwelk is de tweede dood" (Openb. 21:8). "Vreest u niet voor degenen die het lichaam doden, en de ziel niet kunnen doden; maar vreest veel meer Hem, Die beide ziel en lichaam kan verderven in de hel" (Matth. 10:28). Daniël wilde liever in de leeuwenkuil geworpen worden dan zondigen. De eerste christenen verkozen verlies en armoede, ja, gevangenis en dood, boven de zonde (Hebr. 11:25, 26, 35). Het is beter om Gods gevangene te zijn dan een vrije burger in het rijk van de satan. Ja, ze verkozen zelfs de hel boven de zonde. Dit zal erkend worden door degenen die hebben ondervonden wat de verantwoording, de onlust, de vrees, het verlangen, de ijver en de wraak uit 2 Korinthe 7:11 inhouden. Chrysostomus heeft eens gezegd: "Ik denk dus, en ik zal altijd zeggen, dat het bitterder is om tegen Christus te zondigen dan om gepijnigd te worden in de hel."

4. GEEF HET DE ARMEN

... en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in den hemel.

Markus 10:21d.

Op grond van deze woorden, wanneer we ze bezien in hun nauwe verband met de voorafgaande en de volgende gedeelten van het vers, zou ik u willen aansporen om ernst te maken met het geven aan de armen. Dit is altijd onze plicht en nu is het in het bijzonder een moeilijke tijd. Velen leven in zeer behoeftige omstandigheden en het lijdt geen twijfel dat God ons nu in het bijzonder roept om hen daarin barmhartigheid te betonen.

- I. Ik zal in de eerste plaats aantonen hoe en op welke wijze we, naar Gods bevel, de armen moeten helpen.
- II. In de tweede plaats zal ik redenen aanvoeren om u te dringen tot het volbrengen van deze plicht.

I. Hoe en op welke wijze we de armen moeten geven naar Gods gebod. Dit moeten we doen:

1. In het besef dat God het gebiedt. "Die zich des armen ontfermt, leent de HEERE, en Hij zal hem zijn weldaad vergelden" (Spr. 19:17). God vraagt het van ons door de mond van behoeftige mensen en we moeten het geven alsof we het Hem gaven, Die er zo om vraagt. Dat is nodig om het tot een christelijke gave te maken.

2. Om Zijntwil. Liefde tot de Heere moet er de bron van zijn en Zijn eer het doel. "Vereer de HEERE van uw goed, en van de eerstelingen al uwer inkomsten" (Spr. 3:9). Hij heeft ons gegeven wat we hebben en we moeten het wegschenken om Zijntwil. Luister naar Gods eigen woorden en leer daaruit hoe hoog Hij de waarde van deze plicht schat. Hij zegt: "Zo wie een van deze kleinen te drinken geeft alleenlijk een beker koud water, in de naam eens discipels, voorwaar zeg Ik u, hij zal zijn loon geenszins verliezen" (Matth. 10:42). Ook zegt Hij: "Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan" (Matth. 25:40).

Iemand zou hier echter de tegenwerping kunnen maken, *dat er slechts weinig kinderen van God zijn aan wie wij het onze kunnen geven.*

Antwoord: Het is een droevige waarheid dat veel van de armen van de wereld in ieder opzicht arm zijn. Let er echter op wat in dat geval de regel is. Deze luidt: "Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs" (Gal. 6:10). Hoewel veel van de armen niet tot Gods volk behoren, zijn ze Gods schepselen. Hoewel ze geen oprechte christenen zijn, zijn ze mensen van hetzelfde bloed als wij en dus zijn ze onze naasten, die we moeten liefhebben als onszelf. Zie Genesis 9:6.

3. Ootmoedig, zonder de milddadigheid te beschouwen als een verdienste of ons daarop te beroemen. "Als gij aalmoes doet, zo laat uw linkerhand niet weten, wat uw rechter doet" (Matth. 6:3). Het is slechts Gods eigendom wat we aan Hem teruggeven. Waarom zouden we dat dan bijzonder achten? Zij die denken dat zij de hemel kunnen kopen met hun aalmoezen, zullen merken dat zij die weer verkocht hebben door hun aanmatiging.

4. Vol medeleven en liefde. Er wordt gesproken over barmhartigheid doen,

omdat er gegeven moet worden met een vrijgevig en medelijdend gemoed, vol deernis jegens degenen die in moeiten zijn. Het bevel luidt: "Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid" (Kol. 3:12). Zo zal het ook gegeven worden zonder de armen beschaamd te maken. Zo zei Boaz: "Laat ook allengskens van de handvullen voor haar wat vallen, en laat het liggen, dat zij het opleze, en bestraft haar niet" (Ruth. 2:16).

5. Op de gepaste tijd, wanneer de nood het grootst is. Nodeloze vertraging moeten we nauwlettend vermijden. Het gebod luidt: "Onthoud het goed van zijn meesters niet, als het in het vermogen uwer hand is te doen. Zeg niet tot uw naaste: Ga heen, en kom weder, en morgen zal ik geven, dewijl het bij u is" (Spr. 3:27, 28). Een gift op de juiste tijd is een dubbele gift. Daarin wordt soms veel van Gods goedheid gezien.

6. Blijmoedig en welwillend. De Heere heeft een blijmoedige gever lief. Wat met tegenzin gegeven wordt, heeft voor de Heere niet veel waarde meer. Waarom zouden wij, die slechts rentmeesters zijn van de goederen van onze Heere, deze met tegenzin weggeven op Zijn bevel?

Iemand kan hier echter tegenwerpen, *dat de armen vaak ondankbaar zijn.*

Antwoord: Dat is hun zonde, laat het u niet tot een strik worden. U moet het weggeven alsof u het aan de Heere geeft en uw loon uit Zijn hand verwachten en niet uit de handen van degenen aan wie het wordt gegeven. "Hebt uw vijanden lief, en doet goed, en leent, zonder iets weder te hopen; en uw loon zal groot zijn, en gij zult kinderen des Allerhoogsten zijn; want Hij is goedertieren over de ondankbaren en bozen" (Luk. 6:35). We moeten in deze zaak dus Gods eer zoeken en niet onszelf.

7. Vrijgevig, naar ons vermogen en overvloedig. We moeten geven in verhouding tot de voorspoed die God ons heeft geschonken. We kunnen niet bepalen wat en hoeveel er in het bijzonder moet worden gegeven. Dit moet iedereen bepalen naar de mate van zijn vermogen en de nood van de ontvangers. "Een iegelijk, wien veel gegeven is, van die zal veel geëist worden" (Luk. 12:48). Als iemand nog geen penning heeft om te geven, moet hij het zijne met liefde geven en moet hij doen, wat hij kan om de armen te helpen. Onze eigen moeiten ontheffen ons niet van die plicht, hoewel ze billijken dat we minder geven, zoals het penningske van de weduwe geheel toereikend was. Mannen moeten zich inspannen en ze moeten werken, opdat ze iets hebben om de armen mee te delen (Ef. 4:28; 2 Kor. 8:1-4).

II. *Ik zal nu enige redenen noemen om u aan te zetten tot het vervullen van deze plicht.*

1. We zijn geen absolute meesters, maar rentmeesters van hetgeen we in de wereld hebben. De wereld is Gods hofhouding. Sommigen heeft Hij gemaakt tot rentmeesters, anderen moeten door hen gevoed worden (Luk. 16:10, 12). We moeten Hem rekenschap geven van ons rentmeesterschap, ja, Hem, Die ons in hun omstandigheden had kunnen plaats en hen in de onze. Als we dit goed overdenken, zal dit het ons gemakkelijker maken om een deel van het onze af te staan aan de armen.

2. Wij zijn met Goddelijke en natuurlijke banden gebonden tot het vervullen van deze plicht. De wet van God, die we vinden in de Schrift, eist het (2 Kor. 8 en 9). De natuur zelf verplicht ons ertoe, door ons te leren anderen zo te behandelen, als we zouden wensen dat ze ons zouden behandelen, wanneer we in hun omstandigheden zouden verkeren. Het is niet slechts de liefde; ook ons menszijn gebiedt ons te voorzien in de behoeften van de armen. Daarom moeten we deze plicht wel vervullen, tenzij we onze menselijkheid willen afleggen.

3. Overdenk het kwaad dat er ligt in het toesluiten van ons hart voor de armen. Het is een van de ergste zonden. Het is verschrikkelijke ondankbaarheid jegens God. Hij heeft ons zoveel gegeven en wij willen geen deel daarvan aan Hem afstaan, wanneer Hij dat vraagt. Christus Zelf vraagt aalmoezen van ons bij monde van de armen (Matth. 25:40, 45). Welnu, hoe verschrikkelijk zou het zijn, wanneer we Jezus Christus iets zouden ontzeggen, als Hij persoonlijk tot ons kwam.

Het is trouweloosheid jegens God en ontrouw in het vervullen van de opdracht die Hij ons heeft toevertrouwd. Dit is hetzelfde als wanneer een rentmeester alles voor zichzelf zou gebruiken, wat zijn heer aan hem heeft toevertrouwd voor het onderhouden van het gezin. Het is zelfs een soort diefstal en wel van de ergste soort, namelijk het stelen van de armen wat God hen heeft doen toekomen. Dit zal God straffen, hoewel de wetten van de mens dat niet doen. In zekere zin is het moord (1 Joh. 3:15, 17). Zoals we het vuur kunnen laten uitgaan door het geen brandstof te geven en door er water op te gieten, zo kunnen we iemand zijn leven ontnemen, door hem de middelen van bestaan te onthouden en door hem geweld aan te doen.

4. Bedenk wat voor kwaad erop volgt. Het is zeer schadelijk voor de ziel en wordt gevolgd door een aaneenschakeling van ellendige gevolgen. Het brengt een mot in het eigendom van een mens en is de snelweg naar armoede en gebrek. "Er is een, die uitstrooit, dewelke nog meer toegedaan wordt; en een, die meer inhoudt dan recht is, maar het is tot gebrek" (Spr. 11:24). Want terwijl mensen zo hun goed bijhouden, verstrooit God in Zijn toom wat ze hebben. Het is ook een zeer slecht teken voor de ziel die God dient. Het is onverenigbaar met de ware liefde tot God. "Zo wie nu het goed der wereld heeft, en ziet zijn broeder gebrek hebben en sluit zijn hart toe voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem?" (1 Joh. 3:17). Ja, het openbaart dat een mens God in het geheel niet dient (Jak. 1:27). Hierop volgen de verschrikkelijkste bedreigingen van de Heere dat Hij aan zulke mensen geen genade zal betonen. "Want een onbarmhartig oordeel zal gaan over degene die geen barmhartigheid gedaan heeft" (Jak. 2:13). "Die zijn oor stopt voor het geschrei des armen, die zal ook roepen, en niet verhoord worden" (Spr. 21:13).

5. Bedenk hoe uitnemend vrijgevigheid is, de bereidheid om altijd mee te delen aan de armen. De Heere Zelf oordeelt dat het zalig is en Hij beveelt het aan als iets waarnaar we meer moeten staan dan naar het ontvangen van goederen. Hij zegt: "Het is zaliger te geven, dan te ontvangen" (Hand. 20:35). Wanneer we deze plicht vervullen, dragen we op bijzondere wijze het beeld en de gelijkenis van God (Luk. 6:35, 36). Onze Heere Jezus Christus is wel arm geworden toen Hij in de wereld kwam, maar Zijn eigen voorbeeld diende tot een aanbeveling van de plicht om de armen te geven van het onze. Het wordt verkozen boven andere werken en geprezen in de dag des oordeels (Matth. 25).

6. Overdenk welke voordelen eraan verbonden zijn. God heeft beloofd er veel bijzondere voorrechten aan te verbinden. Dit is de weg om de zekerheid te verkrijgen dat we door dit leven gedragen zullen worden. Geef zo wat u hebt op Gods bevel en er zal voor u gezorgd worden. "Die de armen geeft, zal geen gebrek hebben; maar die zijn ogen verbergt, zal veel vervloekt worden" (Spr. 28:27). Het is de beste manier om onze bestaansmiddelen veilig te stellen, waar zoveel mee kan gebeuren. "Die de armen geeft, zal geen gebrek hebben; maar die zijn ogen verbergt, zal veel vervloekt worden" (Pred. 11:3). Het weggeven van goederen om Gods wil biedt meer zekerheid dan het opleggen wat God heeft opgeëist, want zo geven we het in een sterke hand die het zeker zal vergelden (Spr. 19:17). Het is de beste manier om rijk te worden, omdat dit de weg is die de Heere heeft aangewezen. Als we God zo eren met onze goederen, zullen onze schuren met overvloed vervuld worden, en onze perskuipen van most

overlopen (Spr. 3:10). Salomo merkt op hoe dit wordt vervuld, want hij zegt: "Er is een, die uitstrooit, dewelke nog meer toegedaan wordt" (Spr. 11:24). Iedere tijd heeft hier voorbeelden van te zien gegeven. U ziet dat er zeer veel voordelen verbonden zijn aan het betrachten van deze plicht (Ps. 40:1-5).

7. Tenslotte heeft God, kort gezegd, barmhartigheid beloofd aan degenen die terecht barmhartig genoemd worden. Zalig zijn de barmhartigen; want hun zal barmhartigheid geschieden. Daarom zegt onze Heere hoe wij de goederen van dit leven moeten opleggen voor het eeuwige leven. "Maakt uzelf vrienden uit de onrechtvaardige Mammon, opdat, wanneer u ontbreken zal, zij u mogen ontvangen in de eeuwige tabernakelen" (Luk. 16:9). Zie ook 1 Timotheüs 6:17-19. Ik ga eindigen en wil u daarbij aanbevelen om twee gedeeltes uit de Heilige Schrift aandachtig te lezen en te overdenken. In de eerste plaats is dat Deuteronomium 15:7-11. Vers 7: De armen en de rijken moeten als broeders behandeld worden en het toesluiten van onze hand voor de armen is een bewijs van een hard hart. Vers 8: We moeten mild geven. Vers 9: Het is verschrikkelijk als een arme ons terecht bij de Heere aanklaagt. Vers 10: We moeten niet met tegenzin geven en wat blijmoedig gegeven wordt, zal een zegen brengen over hetgeen overgebleven is. Vers 11: Er zal nooit een tijd aanbreken in de wereld, waarin mensen God zullen kunnen dienen zonder schade te lijden of goederen op te offeren. Zie ook 2 Korinthe 8 en 9.

Aansporing.

Ik wil u nu, in nauwe samenhang met hetgeen in onze tekst geleerd wordt, aansporen om uw oprechtheid te tonen door te scheiden van de goederen die u op onrechtmatige wijze verkregen hebt en ze weer terug te geven. Dit geldt voor dieven, onderdrukkers, zwendelaars, allen die onrechtvaardig handelen en allen die iets van hun naaste bezitten, wat zij op onrechtmatige wijze verkregen hebben. We moeten hetgeen weggenomen is, indien mogelijk, teruggeven en anders de waarde ervan vergoeden. We moeten het teruggeven aan de rechtmatige eigenaar, als we die kunnen vinden (Neh. 5:11) en anders aan de erfgenamen of aan degenen aan wie zijn goederen nu toebehoren. Als die er niet zijn, moeten we ze aan God geven om in Zijn dienst gebruikt te worden of aan de armen (Num. 5:7, 8; Luk. 19:8). Als iemand dat niet kan doen, moet hij, naar ik meen, een bekentenis afleggen als er geen groot kwaad volgt en moet hij zich verplichten om het terug te geven als hij daar ooit toe in staat zal zijn. Ondertussen moet hij bereid zijn om al het mogelijke te doen om het te vergoeden, bijvoorbeeld door zijn diensten aan te bieden (Ex. 22:3).

Als we onrechtmatig verkregen goederen houden, blijven we dief, onderdrukker of zwendelaar. Het is onverenigbaar met oprecht berouw om willens en wetens te houden wat de oorzaak van onze schuld is en om het vervloekte onder onze goederen te houden. Het is strijdig om berouw te hebben en ons toch nog moedwillig in de zonde verlustigen. Iemand die het onrecht dat hij anderen heeft aangedaan, wel kan maar niet wil herstellen, heeft er geen berouw over en is niet bereid om ieder het zijne te geven.

- Tenslotte wil ik u aansporen om uw oprechtheid te tonen door vrijwillig te scheiden van hetgeen de voorzienigheid u niet toestaat te houden, maar wat uit uw handen getrokken wordt. Welke vreugde God u ook ontzegt in wereldse zaken, welke" verliezen u ook moet lijden, weet dat God u beproeft en dat het scheiden op zich geen bewijs is van uw oprechtheid, want dat moet u toch, of u het wilt of niet. U moet er echter vrijwillig van scheiden.
- U moet dit doen in onderworpenheid, zonder te murmureren tegen de Heere in uw hart of met uw mond. Zo scheidde Aäron van zijn zonen: Hij zweeg stil. Klaagliederen 3:27 en 28. God wil het Zijne hebben wanneer Hij daarom vraagt en

- we moeten daarom geen kwade gedachten van Hem hebben.
- We moeten dat vergenoegd en dankbaar doen. Als de Heere iets wil wegnemen, zou het ons goed moeten zijn om het te missen. We moeten met David zeggen: "Zie, hier ben ik, Hij doe mij, zoals het in Zijn ogen goed is". Laten we leren vergenoegd te zijn in hetgeen we zijn (Filip. 4:11) en Hem liefhebben in het gemis en in de genieting van onze goederen.
 - Bedenk dat u beproefd wordt. Zo beweerde de duivel dat Job een huichelaar was; als beproeving koos hij verlies en kruis in de wereld (Job 1:9-11). Job bewees zo echter zijn oprechtheid. Zij die strijden om de kroon, moeten onder het kruis beproevingen verdragen.

En gij zult een schat hebben in den hemel.

Leerstelling. ***Een blik op de schat in de hemel is het beste middel om de wereld in achtiging te doen dalen in het hart van de mens. Op die wijze handelt onze Heere met deze man. Dit is het argument waarmee Hij zijn hart van de wereld probeert los te maken.***

Reden

1. Omdat het hart zich altijd aan de wereld zal hechten, tot het iets beters ziet, wat het kan aankleven. Het hart is een leeg en hongerig voorwerp, dat iets moet hebben om zich mee te voeden. Het is nutteloos om te verlangen dat het hart afstand doet van het kaf, tenzij u het toont dat het voldoende brood kan ontvangen. Dan zal het welwillend het kaf wegwerpen. Tot God daadwerkelijk hoger biedt dan de wereld, zal deze altijd het hart van de mens vasthouden.
2. Omdat de schatten in de hemel oneindig veel heerlijker zijn dan de wereld en alles wat daarin is. Als we ze beide tegelijk zien, moet de wereld dus wel verbleken zoals de sterren verdwijnen voor de opkomende zon. Een mens kan zeer veel waarde hechten aan een huisje in de woestijn. Plaats het echter in de stad tussen prachtige gebouwen en hij zal zich ervoor schamen. Daarom belet satan mensen om naar boven te kijken. De wereld is een verachtelijke hoop stof, voor een mens die daar van tussen de sterren op neerkijkt (Filip. 3:20, 21).

Om niet voortdurend hierover te spreken, maar om het kort te zeggen, zal ik dit nu toepassen. Ik kan dit het best gebruiken als een manier om uw hart los te maken van de wereld en het op de hemel te richten. Ik zou redenen kunnen aanvoeren om u aan te sporen de wereld voor eeuwig vaarwel te zeggen, opdat u in God rust zou vinden. Ik zou de deuren van de bodemloze put kunnen openen, zodat de rook daarvan uw ogen zou verblinden en de vlammen in uw gezicht zouden schijnen, opdat u niet langer deze ellendige ijdelheden zou navolgen. Ik wil u het volgende vertellen:

1. Deze ellendige wereld is het lokaas van de duivel, waarmee hij mensen in scholen stroomafwaarts lokt naar de zee van Gods toom (Matth. 4:9). En het ergste is nog dat hij velen lokt met het aas van de wereldse goederen, terwijl ze het aas nooit proeven. Hoevelen zijn voor eeuwig verloren gegaan, terwijl ze een werelds goed najaagden dat ze nooit kregen. Zij hebben hun ziel verloren en al hun moeite is tevergeefs geweest. Ja, voor ze in de hel wegzonken, droegen ze een hel van kwellende hartstochten in zich om, omdat God niet buigen wilde voor hun wil en hun wilde geven wat ze wilden hebben.

2. Het zoet uit de beker van de wereld zal spoedig op zijn, maar u zult nooit de laatste droesem opdrinken (Luk. 16:25). Er is een nu lijdt gij smarten, dat nooit

voorbij zal gaan. Er zal een lange eeuwigheid zijn om de kosten te betalen van dit walgelijke feest, dat het hart viert met de dingen van de wereld.

3. Het vuur van Gods toom zal de sterke banden van de wereld verbreken, die het vuur van Gods Woord niet kon verbreken. De dingen van de wereld voeren het hart van de mensen zo snel met zich mee, dat ze Gods stem die hen vraagt terug te keren, niet kunnen horen. De begeerlijkheid der ogen, de begeerlijkheid des vleses en de grootsheid des levens nemen de mensen zo in beslag dat ze niet omhoog kunnen kijken om de schoonheid van Christus te zien. Maar het vuur van de hel zal dat alles tot as doen vergaan en hen naakt in de vlammen laten liggen. De tafel van de rijke man is nu afgeruimd. De rijke man uit Lukas 12 kan niets meer met zijn schuren doen. Toen Judas naar zijn plaats ging, liet hij de dertig zilverlingen achter.

4. De wereld en alles wat u daarin hebt, zal spoedig in vuur opgaan en u zult in de vlammen omkomen, als u niet nu op tijd een schuilplaats vindt. Al deze dingen "worden ten vure bewaard tegen de dag des oordeels, en der verderving der goddeloze mensen" (2 Petr. 3:7). Hecht u dan niet zo aan datgene waarmee het slecht zal aflopen. Haast u en ontkom om uws levens wil, want de wereld en allen die haar tot hun deel stellen, wachten een poel van vuur.

Ik wil echter liever de deur van de hemel voor u openen en u een blik doen slaan op de schat daar, naar de wijze waarop de Heere in onze tekst handelt.

Hierin leert Hij ons twee dingen.

1. Leerstelling. ***Wie om Christus' wil zal verkopen wat hij in de wereld heeft, zal geen verlies lijden, want hij zal een schat hebben in de hemel.***
2. Leerstelling. ***Wie de wereld niet kan loslaten, moet de schat in de hemel voor eeuwig vaarwel zeggen, want hij heeft er geen deel aan. Dit zijn echt krachtige argumenten. O, dat ze ons zouden overtuigen.***

Ik zal nu spreken over de eerste stelling.

Ik heb u gezegd dat er markt gehouden wordt in uw hart en dat u daar alles wat u hebt aan God moet verkopen. Ik kom vandaag in Zijn Naam tot u om u een prijs te bieden voor alles wat u hebt, opdat de gezegende koop gesloten zou kunnen worden. En ik smeed u allen om de prijs aan te nemen. Laten arme mensen niet denken dat het hun niet aangaat, omdat ze niets hebben; als de goederen even ver van uw hart zouden zijn als van uw handen, zou u een gelukkig volk zijn. Laat niemand denken dat het hem niet aangaat, omdat hij hiermee niet wordt verzocht. Ik weet dat er sommigen zijn die zullen zeggen – en dat ook oprecht zullen menen – dat de wereld voor hen geen waarde heeft en dat ze geen aansporing nodig hebben om daarvan te scheiden. Ik heb geen hoop dat ik deze mensen zal overtuigen, zolang ze dat menen.

1. Ik geloof dat allen in de wereld die geoeffend zijn tot godzaligheid, u alleen zullen laten staan en u zullen zeggen dat u als koning moet heersen zonder hen. Want zij worden gewaar dat ze een lichaam des doods hebben, dat zoveel om de wereld geeft. Daarom kost het hen veel moeite om dit lichaam eronder te houden en vinden ze het niet gemakkelijk om al hun wereldse lusten te onderwerpen.

2. Sta mij toe u te vragen hoe u uw hart hebt losgemaakt van de wereld. Ik weet zeker dat de hand van de Almachtige u getrokken heeft, voor dit gebeurde. Hebt u dit gevoeld? "Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwint, namelijk ons geloof. Wie is het die de wereld overwint, dan die gelooft dat Jezus is de Zoon van God?" (1 Joh. 5:4, 5). Maar ach, velen behalen de overwinning op de wereld in een morgendroom en hun overwinning is slechts een droom.

3. Hoe maakt u zich los van de greep van de wereld? Als dit u zware strijd kost, zult u niet menen dat u er niet om geeft. Als het u geen strijd kost, zal ik u onthullen waarom het zo gemakkelijk gaat. De sterk gewapende bewaakt uw huis nog steeds.

4. Wat betekent het blaten van de schapen en de andere blijken van uw liefde voor de wereld? Er zijn blinde mensen die hun eigen onreinheid niet kunnen zien, terwijl zij geheel zijn weggezonden in grove zonden. Zij zien niet dat hun hart in het verborgen uitgaat naar de afgoden en kunnen dat niet zien. Wat houdt het "ja maar" in uw verlangen naar de wereld in? Ja, maar zoveel dat ik mijn eer niet kwijt raak. Ja, maar zoveel dat ik op eervolle wijze door deze wereld kan gaan, enzovoorts. Dwaalt uw hart het gemakkelijkst af naar God of naar de wereld en aan welk van beide blijft u het gemakkelijkst denken? Komt de wereld niet vaak in de plaats van uw plicht jegens God en geeft ze er u anders niet tenminste een afkeer van? Wat is bijzaak voor u: de dienst van God of de wereld? Nee, nee! Leg de hand op de mond en roep: "Onrein, onrein". Tot u wordt deze boodschap van zaligheid gezonden, opdat u de zalige ruil zult maken. Verkoop alles aan de Heere en u zult voor altijd gelukkig zijn. God vraagt alles wat u hebt en wil dat u het nu uit liefde aan Hem afstaat. Trek uw hart nu van het schepsel af en richt het op Hem en scheid er vrijwillig van uit liefde, wanneer Hij het opeist.

Meer in het bijzonder, u moet op deze wijze alles aan Hem afstaan wat u in de wereld hebt, of het veel is of weinig, uw goederen en bezittingen, betrekkingen, genoegens, uw welstand en het leven zelf. Leg het allemaal aan Zijn voeten. Dat moet u ook doen met hetgeen u in uw hart hebt, de begeerlijkheid uwer ogen, de begeerlijkheid des vleses, enzovoorts. Roep uw begeerten die nu de wereld najagen nu terug en geef ze aan Christus. Jaag met uw hart niet langer het geschapene na. En gij zult een schat hebben in de hemel. Wij mogen u dit in Zijn Naam aanbieden. Wij zijn gezanten van Christus' wege en hebben volmacht om deze koop met u te sluiten in de Naam van de Heere Jezus Christus. Als u daar oprecht mee instemt en op dit moment alles opgeeft, mogen we u zeggen dat de schat in de hemel de uwe zal zijn. Om dit aanbod aantrekkelijk te maken voor u, zal ik uw aandacht bij verschillende dingen bepalen.

In de eerste plaats zal ik spreken *over de aard van deze schat*. Dan zal ik voor uw oog haar bijzondere en uitnemende eigenschappen ontvouwen.

I. *Beschouwing van de aard van deze schat in de hemel.*

1. Het is een schat met betrekking tot haar veelzijdigheid en grootte. Een schat bestaat niet uit één ding, maar uit vele zaken. God wenst dat u van veel dingen scheidt, maar Hij biedt meer in plaats daarvan. Hoe armzalig en nietig is de wereld. We hebben spoedig opgesomd wat ze biedt. We hebben er een overzicht van. De wereld bestaat slechts uit drie dingen: "Want al wat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vleses, en de begeerlijkheid der ogen, en de grootsheid des levens (...)" (1 Joh. 2:16). Maar deze schat bestaat uit alle dingen. "Die overwint, zal alles beërven" (Openb. 21:7). Noch het hart, noch het oog kunnen de bodem daarvan peilen. "Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben"(1 Kor. 2:9). De apostel kan al deze schatten niet tellen. Ik zal u slechts vier dingen noemen die u in deze schat zult vinden.

(1) Al de genadegaven van de Geest, die elk kostelijker zijn dan goud. Deze gaven geven een mens inwendige en uitwendige heerlijkheid, terwijl de schat van de

wereld ons slechts de helft hiervan schenkt en dan nog de slechtste helft. "Des Konings dochter is geheel verheerlijkt inwendig; haar kleding is van gouden borduursel" (Ps. 45:14). Als uw ogen ooit geopend worden, zult u tienduizend werelden geven voor de minste van deze gaven, hoe weinig waarde u er nu ook aan hecht. Wanneer de ziel de wereld vaarwel zegt en tot Christus gaat, drukt Christus Zijn beeld af in de ziel. Toen ze geloofden, zijn ze verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte (Ef. 1:13).

- (2) Alle heerlijke voorrechten van Gods kinderen, vrede, genade, een recht op de hemel dat gekocht is met het bloed van Christus. Dit alles ligt in de schat besloten. God zal voorrechten op u hopen. "Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?" (Rom. 8:32). Als u de wereld, uw schamele woning hier, wilt verlaten, vergeet dan uws vaders huis en u zult gebracht worden tot het gezin hierboven en een recht ontvangen op alle voorrechten van de leden van het gezin.
- (3) De eeuwige heerlijkheid hierboven: een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid. Leg de wereld daarnaast in de weegschaal. O, hoe weinig weegt deze. Alle engelen in de hemel zullen in alle eeuwigheid het gewicht van deze heerlijkheid niet kunnen berekenen.
- (4) Tenslotte, de hele Drie-eenheid, Vader, Zoon en Heilige Geest. "Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn" (Openb. 21:3). De Vader zal uw Vader zijn, Christus zal de uwe zijn, de Heilige Geest zal de uwe zijn. O, de oneindige volheid van God, die geen schepsel kan bevatten, in wie de ziel een schat zal vinden die hem in alle eeuwigheid steeds iets nieuws zal doen zien.

2. *Het is een schat vanwege haar kostbaarheid.* Wij maken slechts schatten van waardevolle dingen. O! Zijn de gaven van de Geest, de voorrechten van Gods kinderen, de heerlijkheid en het genieten van God niet met recht kostbaar? Wat is de wereld dan een hoop schade en drek, naar de woorden van Paulus. Salomo telt alles op wat er in de wereld gevonden wordt en kent haar slechts twee grote nullen toe (Pred. 1:2). Ijdelheid in zichzelf. Kwelling in het verkrijgen, bewaren, gebruiken en verliezen van de goederen. Is dit de prijs voor uw inspanning, zweet en beslommingen? Zijn we zo gesteld op verlies; zo rusteloos in het najagen van drek, zo begerig naar ijdelheid en zo verzot op kwelling? O, betoverde stervelingen, kijk toch eens naar boven. Zie daar een schat die uw inspanning zeer waard is, een schat, vol van kostelijke zaken.

- Er is niets onbruikbaar in deze schat; alles wat erin ligt opgesloten, is kostbaar. De genoegens zijn volkomen zuiver, vrij van alle drek; de rijkdommen blijvend. De heerlijkheid is eeuwig en de straten van de stad zijn geplaveid met zuiver goud. O, "vergadert u schatten in de hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen" (Matth. 6:20).
- Deze schat is gekocht met het dierbare bloed van de dierbare Christus (1 Petr. 1:19). Ze zou nooit betaald kunnen worden met zilver of goud. o, hoe kostbaar moet die schat zijn, als ze het bloed van Gods Zoon gekost heeft, en niet een paar druppels, maar een schat aan bloed. Hij is wijs en zou er niet meer voor betalen dan nodig is. Hij is rechtvaardig en de Vader van Christus en Hij zou Zijn Zoon niet onnodig laten betalen, vooral niet met Zijn bloed.
- Deze schat is omgeven door kostelijke beloften. In de Heilige Schrift zijn ons de grootste en dierbare beloften geschonken (2 Petr. 1:4). Wat deze beloften zo dierbaar maakt zijn de kostelijke schatten die er in liggen opgesloten (Matth.

13:44, 46)? O, als u het oog des geloofs had om op de beloften te zien, dan zou u zien dat ze zwanger zijn van heerlijkheid. U zou zien welk een zaligheid er ligt in woorden en lettergrepen, hoe de eeuwigheid in een zin geschilderd is en de eeuwige heerlijkheid in een woord gevangen is.

3. *Het is een schat, omdat ze verborgen is.* Schatten worden niet voor ieders blik uitgestald. Deze schat is een verborgen schat (Matth. 13:44). Ze is verborgen voor de meeste wereldlingen, zij horen er nooit van. Ze is verborgen voor de onvernieuwde mens. Hij kan deze schat niet zien, zelfs niet wanneer het licht van het Evangelie schijnt om haar zichtbaar te maken. Ze is in grote mate verborgen voor de gelovigen. Want het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen (1 Joh. 3:2). En zelfs in de heerlijkheid zullen zij die schat niet volkomen aanschouwen. De schatten van de wereld zijn echter vrij te zien voor de slechtste mensen, die er vaak het grootste deel van bezitten. En ongetwijfeld hebt u ze wel honderd keer helemaal doorzien en weet u dat er geen vreugde in te vinden is.

Welnu, deze schat biedt de Heere u aan. Zult u haar aannemen of niet? Gaat uw hart er enigszins naar uit? Zeg dan amen op deze overeenkomst en ga naar huis. Sta dan plechtig alles wat er in uw hart en hand te vinden is af aan de Heere en neem deze schat aan in plaats van dat alles en ze zal van u zijn.

II. Ik zal nu voor uw oog de bijzondere en uitnemende eigenschappen van deze schat ontvouwen.

1. Het is een echte schat. Andere schatten dragen slechts de naam, maar zijn in wezen geen schatten. Bedenk dat de schat in de hemel bestaat uit zaken die zonder twijfel echt bestaan. Het is een schat in de ware zin van het woord en dat is niet zo met aardse schatten. Zult gij uw ogen laten vliegen op hetgeen niets is? In de hemelse schat liggen echter veel bestendige goederen opgesloten. In het Hebreeuws staat er: "Opdat Ik Mijn liefhebbers doe beërven dat bestendig is en Ik zal hun schatkamers vervullen" (Spr. 8:21). Dit is een veelbetekenende uitdrukking. Aardse schatten zijn niet wat ze voor hun bezitters schijnen te zijn. Zij zijn slechts vergulde ijdelheden die de ogen misleiden. Zij maken een mens slechts vergenoegd en rijk in een droom. "Gelijk wanneer een hongerige droomt, en ziet, hij eet; maar als hij ontwaakt, zo is zijn ziel ledig" (Ges. 29:8). Het aanzien dat zij genieten in de wereld, hebben ze slechts te danken aan de inbeelding van de mensen en niet aan zichzelf.

- De schatten van de hemel zijn echter niet slechts wat ze schijnen te zijn, maar zelfs méér voor hun bezitters. Zo wordt erover gesproken in het Evangelie (1 Kor. 2:9). Gods kinderen zullen zich veel meer verwonderen over de hemel, dan de koningin van Scheba zich verbaasde over de heerlijkheid van Salomo. In de spiegel van de inzettingen gezien, vervullen ze hen al met verwondering. Gods kinderen zouden wel tienduizend werelden willen geven voor wat ze zo zien. Hoeveel te meer zal dat zo zijn, wanneer ze Hem zien van aangezicht tot aangezicht (Ps. 4:6, 7). Ze schijnen groot, maar zijn in werkelijkheid nog groter.
- Bovendien zijn aardse schatten niet duurzaam. We kunnen van deze schatten zeggen wat we moeten zeggen van de mens der wereld. Na al zijn pracht, "ging hij door, en zie, hij was er niet meer; en ik zocht hem, maar hij werd niet gevonden" (Ps. 37:36). Zij zitten niet vast aan hun bezitters. Zij zijn slechts gasten die hen op ieder moment kunnen verlaten, omdat ze niet met huwelijksbanden aan hen verbonden zijn. We kunnen even goed een schat van water verzamelen in een zeef, of momenten van tijd vergaderen die er al niet meer zijn voor we ze hebben geteld, als echte schatten in de wereld. Want de wereld gaat voorbij, en haar

begeerlijkheid. Maar de schatten in de hemel zijn onveranderlijk en duurzaam. De eeuwige toom is de toekomstige toom en zal dat altijd zijn. Deze schat is blijvend, dat wil zeggen dat ze als met huwelijksbanden verbonden is aan de mens die haar eens aanneemt. Zij zullen altijd geleid worden naar deze schatten. "Het Lam, Dat in het midden des troons is, zal hen weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteynen der wateren; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen" (Openb. 7:17).

- Wanneer we een vergelijking maken, zijn aardse schatten geen schatten. Ze zijn geen echte schatten in vergelijking met de schat in de hemel. Ik ben is de naam van de schat in de hemel en geen van alle andere schatten is daarbij inbegrepen (Ex. 3:14). Er is meer gebrek te bespeuren aan aardse schatten dan alleen aan de materie of vorm. Er ligt oneindig veel meer leegte en leemte in dan wezenlijke waarde. Wat ze zijn, hebben we spoedig verteld, maar wat ze niet zijn, kunnen we nooit zeggen tenzij we de Almachtige geheel doorgronden. Stapel al het goud van de hele wereld op, het grootste vermaak, de hoogste eer, de liefste betrekkingen en allen die ooit in de wereld waren of zullen zijn.
- Voeg hierbij alle engelen in de hemel met wie u geheel verenigd wordt en de geringe waarde van al het aardse zal net zo in het niet wegzinken bij het vele wat aan deze goederen ontbreekt, als wanneer we goud opslaan onder een berg. De schatten van de hemel zijn zo heerlijk dat alles daarnaast tot niets wordt, zoals een kaars naast een stralende zon.

2. De schat in de hemel is een schat van dingen die echt kostbaar en uitnemend zijn. Dat is niet zo met aardse schatten. Wereldlingen erkennen dat een schat slechts uit kostbare goederen bestaat. "Alle kostelijk goed zullen wij vinden" (Spr. 1:13). Maar ze missen hun doel; alleen de godzaligen verkrijgen dit goed. Wat is de wereld en alles wat er in is dan schade en drek, ijdelheid en kwelling? Ze is slechts een ontwerp of plan van een huis (1 Kor. 7:31) en gaat voorbij. De hemel is het enige huis waarin we kunnen wonen. De Geest van God noemt al de pracht van Agrippa en Bernice slechts schijn (Hand. 25:23), De schat die u zozeer bekoort, bestaat uit niets dan schade, leegte en inbeelding. De beste naam die hieraan gegeven wordt, is "uw goed". Merk echter op dat dit niets anders is dan het goede van de goddeloze (Luk. 16:25). Terecht noemen zij dit hun goed, want buiten deze dingen is er niets goeds in of rondom hen en wacht hen niets goeds. Uw goed, zei Abraham tot de rijke man. Ik kreeg inderdaad goede dingen, maar het was niet mijn goed. Deze dingen waren mijn genoegens, maar ze waren mijn schat niet.

Maar de schat in de hemel is een schat die echt bestaat uit kostbare zaken. Jezus zegt: "Ik zal Mijn liefhebbers doen beërven dat bestendig is, en Ik zal hun schatkamers vervullen" (Spr. 8:21). Er ligt een zeer grote heerlijkheid in. De heerlijkheid van de wereld is vederlicht en wordt maar al te snel weggeblazen, maar deze heerlijkheid is van zeer groot gewicht. Als u er rijkdommen in zoekt, zult u er duurzame goederen en gerechtigheid in vinden. Als u er vermaak in zoekt, weet dan dat aan Gods rechterhand eeuwiglijk liefelijkheden zijn. Als u goud zoekt, zult u dat tussen uw voeten vinden wanneer u daarnaar speelt. "De straat der stad was zuiver goud, gelijk doorluchtig glas" (Openb. 21:21). Eén juweel in die schat is meer waard, dan alle juwelen van de wereld die onze handen ooit zouden kunnen verzamelen en dan harten ooit vergaderd hebben of zelfs kunnen bevatten. "Want wijsheid is beter dan robijnen, en al wat men begeren mag, is met haar niet te vergelijken" (Spr. 8:11).

3. Het is een schat die past bij de aard van de ziel. Andere schatten zijn slechts voor

het lichaam, het slechtste deel van de mens. Wanneer we deze vergaderen, voegen we slechts leem aan leem toe. Maar de schat in de hemel is geschikt voor de ziel. De ziel is een geest en deze schat is geestelijk. Ze bevat "alle geestelijke zegening in de hemel in Christus" (Ef. 1:3). De ziel kan zich net zo min voeden met de dingen van de wereld als het lichaam zich met as kan voeden. De man die dacht dat zijn ziel rust kon vinden in de schat die hij in zijn schuren vergaderd had, was een dwaas (Luk. 12:19). Onteer de hooggeboren ziel niet door wereldse zaken aan te kleven. Dit is een ongepast huwelijk waarin u geen voldoening zult vinden. De ziel is onsterfelijk en de schat in de hemel is bestendig. Jezus zegt: "Rijkdom en eer is bij Mij, duurzaam goed en gerechtigheid" (Spr. 8:18). De wereld zal nog geen stap met u meegaan na dit leven, maar de schat in de hemel zal er altijd zijn. Zolang de ziel bestaat, zal deze schat niet voorbijgaan, want het is een eeuwig gewicht der heerlijkheid. De ziel mag tot deze schat gaan en zich er eeuwig mee laven, maar ze zal nooit minder worden.

- Bovendien past deze schat niet slechts bij de aard, maar ook bij de behoeften van de ziel, zoals vlees is voor de hongerige, drinken voor de dorstige en rust voor de vermoeide. De ziel heeft pijnlijk behoefte aan dingen, die de wereld niet kan bieden, maar deze schat in de hemel wel. Als uw lichaam naakt is, kunt u zorgen voor kleding om het te bedekken, maar u kunt geen gerechtigheid kopen om uw naakte ziel
- De schatten in de hemel schenken zelf genoegdoening. Dat is zelfs zo met de schatten van genade hier beneden, als het licht van de verzekering schijnt om een mens te laten zien hoe rijk hij is. Hij hecht veel meer waarde aan hetgeen hij in zijn hand heeft en de dingen waarop hij hoopt, dan aan tienduizend werelden. Een goed man zal verzadigd worden van zichzelf (Spr. 14:14). Hij is verzadigd van zichzelf, omdat hij verenigd is met God, in tegenstelling tot het hart dat zich van de Heere afkeert. Zij hebben een hemel in zichzelf. Want zij weten dat zij in zichzelf een beter en blijvend goed hebben in de hemelen (Hebr. 10:34).
- De schatten van de heerlijkheid schenken oneindig veel verzadiging. David zegt: "Ik zal verzadigd worden met Uw beeld, als ik zal opwaken" (Ps. 17:15). De ziel zal gelukkig gemaakt worden met hetzelfde geluk als waarin God Zijn geluk vindt, namelijk in de genieting van Zichzelf. Ze zal verheerlijkt worden met dezelfde heerlijkheid waarmee Hij verheerlijkt is. Ze zal verzadigd worden uit dezelfde bron waaruit Hij Zelf verzadigd wordt. Vergelijk 2 Thessalonicenzen 2:14 met Openbaring 3:21.
- Zoals deze schatten ons verzadigen, zo maken ze ook dat de wereldse schatten ons verzadigen. Wie het meest van de hemel heeft, vindt het meeste voldoening in aardse schatten, hoewel anderen meer kunnen bezitten dan hij. "Het weinige, dat de rechtvaardige heeft, is beter dan de overvloed veler goddelozen" (Ps. 37:16). Deze schatten zorgen ervoor, dat Gods kind meer versterkt wordt door een schotel groene kruiden dan anderen door een gemest kalf en dat zijn beker met meer blijdschap vervuld is. Deze schat geeft Gods kinderen lage gedachten van de wereld (Fil. 3:8). Omdat de mensen er gewoonlijk zulke hoge gedachten van hebben, kunnen ze er niet genoeg van krijgen. Mensen hebben echter al gauw genoeg van de dingen waar ze niet om geven. De natuur is tevreden met weinig, genade met nog minder, maar de lusten hebben net als het graf nooit genoeg. Zij maken het weinige wat Gods kinderen hebben waardevol; deze dingen worden slechts aan die schat toegevoegd. Jezus zegt: "Al deze dingen zullen u toegeworpen worden, want uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft" (Matth. 6:33, 32). Wat de mens als hoofdzaak nooit zou kunnen bevredigen, mag dankbaar als een toevoeging aanvaard worden. Dat is de reden

van het verschil tussen de Godvrezenden en de goddelozen in deze dingen. Deze schat vervult alle behoeften en wie deze schat heeft, heeft altijd wat hij nodig heeft. Wie is het die het meeste over heeft in de wereld? Dat is niet de rijke die altijd zeer veel wereldse goederen heeft, want hij heeft nooit meer dan hij nodig heeft; ja, zelfs nooit zoveel als hij nodig heeft. Neem echter alles wat u wilt van een Godvrezend mens en hij heeft nog genoeg over.

5. In de vijfde en laatste plaats zijn deze schatten vast en zeker. Mensen kunnen op grond van deze schatten altijd dingen beloven. Ze zijn vast en zeker in zichzelf. Hoewel niemand aan aardse schatten schade toebrengt, zullen ze uit zichzelf roesten en bederven. Er is niets op aarde wat geen verderfelijke in zich omdraagt, wat het zaad van de dood niet in zijn boezem draagt. De oude wereld neigt naar het einde. Mensen zijn nu korter en hebben minder botten en kracht dan hun voorvaders. Ook leven ze minder lang. De schoot van de natuur heeft zoveel kracht verloren, dat ze verouderd en barensmoe schijnt te zijn (Ps. 102:26, 27). De schatten van de aarde zijn als zomervruchten, die buitengewoon zoet zijn, maar niet goed blijven. te bedekken. Maar hier zijn witte klederen om haar te bekleden. De vruchten van de aarde kunnen uw lichaam voeden, maar uw hongerige ziel kan zo niet onderhouden worden. Er is echter hemels voedsel voor uw ziel. Jezus zegt: "Mijn vlees is waarlijk Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank" (Joh. 6:55). Wilt u de prijs voor uw verlossing weten? Goed doet geen nut ten dage van onze dood en de vrucht van onze buik kan de zonde van onze ziel niet verzoenen. Maar hier is het kostelijke bloed van Christus weggelegd. Wilt u vergeving ontvangen? Hier is een schat aan genade. Om u te vertroosten zijn hier borsten vol troost. Ja, hier is volkomen zaligheid en hier zijn alle dingen te vinden die gepast zijn voor de ziel.

4. Het is een schat die ons voldoening schenkt. De apostel zegt: "Ik heb alles ontvangen, en ik heb overvloed" (Filip. 4:18). De hele wereld kan een ziel niet bevredigen. De wereld kan het hart nooit vervullen, maar God kan dat wel. Het is even gemakkelijk om uw armen te vullen met dromen of om uw eigen schaduw te omhelzen, als om te drinken tot verzadiging uit de verdroogde borsten van de wereld. Ezau zei tot Jakob: "Ik heb genoeg" en Jakob zei tegen hem: "Dewijl het God mij genadiglijk verleend heeft, heb ik genoeg" (Gen. 33:9, 11, Eng. vert.). O, wat een verschil tussen het ene en het andere "genoeg". Nee, de wereld is een bed dat te kort is voor de ziel om zich op uit te strekken. Onze ziel zou ook ontevreden zijn en naar meer verlangen, alsof ze gebrek leed, wanneer we de schoonheid van Absalom zouden hebben, of de kracht van Simson of de rijkdommen en wijsheid van Salomo of het paradijs van Adam met de verboden boom, die hem verkondigde dat zijn geluk daar niet lag.

- De schatten in de hemel zijn echter vast in zichzelf. Goud kan vergaan, maar genade zal niet voorbijgaan. Hoewel alle schoonheid in de wereld verwelkt, zoals de bladeren in de oogsttijd, zijn de velden der heerlijkheid altijd groen. Deze schat is "een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis" (1 Petr. 1:4), een "onverwelkelijke kroon der heerlijkheid" (1 Petr. 5:4). Hoewel deze wereld oud wordt, geldt dat niet van de hemelse schatten (Luk. 12:33). Er ligt niets verderfelijks in. Deze rijkdommen zullen ons nooit ontvallen, ze zijn bestendig. Deze heerlijkheid wordt nooit minder, ze is eeuwig.
- Deze schatten zijn niet slechts vast en zeker in zichzelf, ze zijn dat ook voor hun bezitters. Zelfs als deze wereld in zichzelf vast en zeker zou zijn, zou ze het niet zijn voor ons. Haar rijkdommen zijn onzeker. De hemelse schatten kunnen ons

echter nooit ontnomen worden. Alle aardse schatten kunnen van ons weggenomen worden. We kunnen tijdens ons leven beroofd worden van alles wat we hebben. Een cynicus noemde rijkdommen eens het braaksel van het fortuin en als dat zo is, keert ze vaak met de hond terug en neemt het opnieuw. Job kende rijkdom en armoede en werd daarom tot een spreekwoord in zijn dagen. Rijkdommen kunnen onmerkbaar worden aangetast, als door een mot (Matth. 6:19, Spr. 23:5). Wanneer mensen hun hart als een roofvogel de lust van hun ogen laten najagen, krijgen deze schatten vleugels en vliegen weg. Maar de hemelse schatten kunnen ons niet ontnomen worden (Luk. 10:42). De wereld wordt ons door God slechts geleend, maar Hij heeft ons de schat in de hemel onherroepelijk geschonken (Rom. 11:29). De duivel nam met toestemming Jobs wereldse goederen weg en hij hield niets over. Hij kon de schat van zijn genade echter niet aanraken (Job 2:7-9). Ook wilde Job zelf deze schat en de schat van zijn heerlijkheid niet weggeven (Job 27:5, Job 19:25-27)). De wateren van de verdrukking kunnen het stof wel wegwassen, maar uw land blijft veilig.

- We zullen zelf weggenomen worden van de schatten van de aarde. De dood zal scheiding maken tussen hen en ons. Alles wat we hebben, is slechts te vergelijken met obers in een restaurant. Zij bedienen ons terwijl we daar zijn, maar gaan niet weg met ons. Ze blijven achter om degenen die na ons komen te bedienen. We moeten verlaten wat we hebben en hoe meer we hebben, hoe zwaarder het afscheid altijd zal zijn. Een mens kan tijdens zijn leven van meer gemakken zijn voorzien, maar in een paleis is het sterven niet zo gemakkelijk als in een hutje. En als we sterven, weten we niet zeker aan wie onze goederen zullen toebehoren, aan een wijze of aan een dwaas.
- Hoewel de dood de vleselijke mens doet scheiden van zijn schat, wordt Gods kind erdoor tot zijn schat gebracht. De man wiens schat in de hemel is, is zijn eigen erfgenaam. Opmerkelijk is het woord uit Mattheus 6:19 en 20. Vergadert u schatten. U kunt u schatten vergaderen op de aarde, maar niemand kan de volgende vraag beantwoorden. Wie zal de vruchten plukken van uw zoete inspanning en moeite? God maakte de Assyriër tot erfgenaam van de Filistijnen (Micha 1:15). Het is echter zeker dat de schat in de hemel voor ons is weggelegd. Die de wil van God doet, blijft in der eeuwigheid (1 Joh. 2:17) en zijn schat ook, zelfs als in de wereld zowel de lusten als de roem vergaan (Openb. 14:13). Zo ziet u welke schat God u aanbiedt, als u de wereld vaarwel zult zeggen. Zoek niet langer uw schat op de aarde en uw zult een schat krijgen in de hemel.

Tegenwerping. *Ik heb geen aardse schat te verliezen.*

Antwoord. U vergist uzelf. U kunt genoeg in uw hart hebben, hoewel u niets in uw hand hebt. De Geest van God rekent met de eerstgenoemde schat en u moet die net zo goed opgeven als de laatstgenoemde. Alles waar uw hart aan is gehecht, is haar bezit en daarvan moet u scheiden. Bent u nu bereid om deze zalige koop te sluiten? Heeft de schoonheid van deze schat uw hart aangeraakt? Als dat zo is, heb ik slechts twee raadgevingen voor u.

1. Maak deze schat tot de uwe, door alles te verkopen en de akker te kopen waar deze ligt (Matth. 13:44). Dat wil zeggen dat we de wereld verzaken en de evangelische overeenkomst met Christus sluiten.
2. Graaf ernaar (Spr. 2:4, 5). U hebt zich moeite en inspanning getroost voor de schat van de wereld. Zult u zich hiervoor dan niet de rechte inspanning getroosten? De mens is een druk schepsel. Hij is altijd ergens mee bezig. We roepen u niet tot meer werk, maar tot ander werk. Een klokje tikt even snel wanneer het verkeerd

loopt, als wanneer het goed loopt.

Als u een hart hebt dat niet van de wereld wil scheiden omwille van deze schat, zeg ik u dat u er geen deel aan hebt. Dit was ons derde punt. U kunt net zo min de hemel en de aarde beide omhelzen, als beide schatten hebben. De aarde is duur gekocht, wanneer ze betaald wordt met het verlies van de hemel. Zo worden de dood en het leven u beide voorgesteld.

Als iemand nu vraagt, *hoe hij zijn hart boven de wereld moet verheffen*, is het antwoord, op grond van deze leer, duidelijk. Richt uw oog op de schat in de hemel. Dat is de beste manier om de waarde van de wereld in uw hart te doen dalen.

5. NEEM UW KRUIS OP

En kom herwaarts, neem het kruis op, en volg Mij.

Markus 10:21e

U hebt gehoord waar allen die naar de hemel willen gaan, afstand van moeten doen, namelijk van de wereld, en wat zij tenslotte in plaats daarvan zullen ontvangen, namelijk de schat in de hemel. Tegelijkertijd moeten zij echter *het kruis opnemen*. Hiermee worden alle moeiten en smarten bedoeld, waarmee de Heere Zijn volk in deze wereld wil oefenen. Deze worden zo genoemd in verwijzing naar het kruis waaraan Christus leed.

Leerstelling 1. Allen die naar de hemel willen gaan, moeten niet alleen de wereld afleggen, maar ook het kruis opnemen.

Ik zal twee dingen duidelijk maken.

- I. Waarom de moeiten van de christen aangeduid worden als het kruis.
- II. Wat het is om het kruis op te nemen.

I. Waarom worden de moeiten van de christen aangeduid als het kruis?

De moeiten van de goddeloze zijn geen kruis, maar een vloek; die van de Godvruchtigen zijn geen vloek maar een kruis. Dit is een erenaam, een zoete koek waardoor wij de bittere pil met genoegen ontvangen. Wanneer een mens tot Christus komt, krijgen zijn moeiten, net als hij-zelf, een nieuwe naam.

1. Omdat daardoor de toestand van de christen in de wereld gelijk is aan de toestand van Christus, toen Hij in de wereld verkeerde. "Zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden" (Rom. 8:17). Hij moest het kruis dragen en dat moeten zij ook, als ze Hem gelijk willen worden. Als het Hoofd een kruis droeg, zou het ongepast zijn, wanneer de leden zonder kruis zouden zijn. Hij was een Man van smarten, daarom moeten zij geen mensen van vreugde zijn. Kan de wereld, die Zijn stiefmoeder was, hun natuurlijke moeder zijn?

2. Omdat de moeiten van een christen zeer pijnlijk zijn, zoals het kruis Christus zeer deed lijden. Daarmee vergeleken, zijn de vorige smarten bijna onbetekenend. Als God het hart van een christen wil laten bloeden door de lans van de beproeving óm hem te helen, zal Hij een diepe wond maken. De moeiten van de goddelozen zijn als een lichte aanraking van een pijnlijke plek, maar als God Zijn eigen volk een wond toebrengt, raakt Hij hen tot in het hart. Gods dodelijke pijlen treffen de goddelozen diep genoeg in het hart, maar brengen nooit wonden toe tot hun heling. Zij hebben ook wel moeiten. De psalmist zegt echter: "Zij zijn niet in de moeite als andere mensen, en worden met andere mensen niet geplaagd" (Ps. 73:5).

3. Vanwege de betrekking waarin zij staan tot het kruis van Christus. Zij zijn het kruis dat opnieuw voor Christus wordt opgericht. *In al hun benauwdheid was Hij benauwd*, Jes. 63:9). Zij liggen Hem zeer na aan het hart. Hij zegt: "Die ulieden aanraakt, die raakt Mijn oogappel aan" (Zach. 2:8). De vijanden hebben het kruis weer opgericht voor Hem en Zijn leden, nadat zij het met Hem hadden begraven (Hand. 9:4). Zijn leden hangen nu aan het kruis en "vervullen in hun vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente" (Kol. 1:24). Dit heeft betrekking op al hun benauwdheid. O, is het kruis niet lieflijk, wanneer Hij er met ons aan hangt?

4. De moeiten zijn voor hen het kruis van Christus, zoals Hij hen dit heeft nagelaten. Christus nam het kruis persoonlijk op Zich en toen Hij het opnam, was het

met vloek beladen. Hij nam de vloek ervan weg en liet het hen zo na. Hij vraagt hen, het zonder de vloek op te nemen, want Hij heeft het boze eruit weggenomen. Nu is het hout overgebleven, maar de vloek is weggedragen. De nagels zijn nagelaten aan Zijn volk, maar het venijn waarin zij gedompeld waren, is er niet meer. De stieren kunnen u wel omringen, maar zij missen de hoorns, waarmee zij Hem doorstaken. Hoewel armoede, schande en kruisen van allerlei aard u wachten, is dit slechts het lichaam van deze dingen, zonder de ziel en het leven die de bedreigingen van de wet erin hebben geblazen.

5. Bovendien komen hun verdrukkingen voort uit het kruis van Christus. Dat hout werd doordrenkt met het bloed van de Zoon van God. Het is dan ook niet verwonderlijk dat het vruchtbaar was. Alle vruchten zijn weggelegd voor de beminden van Christus, want de tijd en de eeuwigheid groeien aan dit hout. Misschien verwacht u daaronder niet de bittere moeiten van de christen, maar vergis u niet. De vruchten moeten vloeken of zegeningen zijn. Als het vloeken zijn, zijn het geen kruisen (Gal. 3:13). Als het zegeningen zijn, waar zult u ze dan anders vinden? Want wij zijn gezegend "met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus" (Ef. 1:3). Dit zijn de voorrechten van de aanneming tot kinderen (Hebr. 12:7, 8) en de weldaden van het verbond (Ps. 89:32, 33). Zij zijn de troost van de schapen van Christus (Ps. 23:4) en de zegeningen waarvoor zij Hem dankbaar erkennen (Ps. 119:71). Daarom zijt gij gekocht met het bloed van Christus en werd u Hem beloofd in het verbond dat Hij met de Vader gemaakt heeft. Vergelijk Psalm 89:20-30 met vers 31. O, we zouden ons kruis wel kunnen kussen, als we het zo bezien. Verder kunnen we hieruit leren dat we niet ontstemd moeten zijn over onze zegeningen. Bedenk dat het kruis van Christus ongetwijfeld de wortel is waaruit genade ontspruit, maar dat ons kruis de tak is waaraan genade groeit. David zegt: "Het is mij goed, dat ik verdrukt ben geweest, opdat ik Uw inzettingen leerde" (Ps. 119:71). Zie ook Psalm 94:12, 13 en Jes. 27:9. Zie wat een druiventros er aan het kruis hangt (Rom. 5:3-5). Er wordt geen steen geworpen naar een kind van God, die voor Hem niet kostbaar is. Iedere wind, hoezeer hij die ook tegen heeft, spoedt hem naar zijn haven. Ons kruis is ook de tak waaraan de heerlijkheid groeit. "Indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heersen" (2 Tim. 2:12). "Onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid" (2 Kor. 4:17).

4. Omdat het kruis van een christen echt een kruis is. Maar voor wie? Niet voor zijn goede werken. Moeiten kunnen inderdaad een kruis zijn voor de schijnbare vruchten van de huichelaar, waaraan deze hun laatste adem uitblazen (Matth. 13:6). Zijn kaf kan zich hoog opstapelen tot de wind opsteekt. En zijn huis op het zand kan blijven staan tot de storm komt. Jobs vrienden brachten een zuivere leer, hoewel zij dwaalden in de toepassing (Job 4:4-6). Het geloof, de lijdzaamheid en de liefde van menig mens zijn als de vrienden van Job. In moeite handelden zij trouweloos als een beek. Zij zijn uitgedelgd (Job 6:15-21). Geen van de ware genadevruchten stierf echter ooit aan het kruis. Nee, het kruis is als koud water dat gegoten wordt op het gezicht van iemand die flauw valt. Het is een vertroosting die hem verlevendigt en geen kruis om hem te doden. "Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu onderhoud ik Uw woord" (Ps. 119:67). Een kaars brandt het helderst en een vuur het heetst in de vrieskou. Gemak en voorspoed hebben veel wonden toegebracht aan het ware genadewerk en tot heling daarvan werd een kruis opgelegd.

- Het is een kruis voor hun verdorven wil, waarmee het nooit goed gaat, zolang deze haar zin krijgt. "Die van Christus zijn, hebben het vlees gekruisigd met de bewegingen en begeerlijkheden" (Gal. 5:24). Het vlees zou spoedig losbandig worden, als het niet aan het kruis was genageld. De jonge stier die niet gewend is

aan het juk van de berusting, moet door het kruis getemd worden. En dat onredelijke dier heeft menig kruis nodig voordat zijn wil gebroken is. Hoe meer de dingen naar onze zin gaan, hoe meer onze wil gevoed wordt en hoe eerder ze zich tegen de Heere zal verheffen. God komt de wil echter in Zijn voorzienigheid tegen. Ze wordt zwakker gemaakt en buigt gemakkelijker voor de wil van God. De ziel wordt als een gespeend kind. Ze onderwerpt zich en keert terug tot de Heere.

- Het kruis is ook een kruis voor de meest gekoesterde lusten van de christen (Hos. 2:6, 7). Het zal een streep zijn door onze verwachtingen en zo onze trots beteugelen of ons aftrekken van een deel van de aarde dat ons aftrok van God. Als een lust een christen van God aftrekt, zal Hij het kruis zenden, zoals Hij Abigaïl naar David toestuurde en Jona een storm deed ontmoeten, toen deze vluchtte voor het aangezicht des Heeren. Als we onze lusten niet zo aankleefden, zouden onze kruisen niet zo zwaar op ons drukken, want ze zijn slechts bedoeld voor onze verdorven lusten.

II. *Wat wil het zeggen om het kruis op te nemen?*

1. Dit betekent dat we moeten wachten op ons kruis tot God het voor ons neerlegt. We moeten geen kruis maken, maar het kruis dat voor ons gemaakt is, opnemen. Daarom wordt het aangeduid als het kruis van Christus. Dat is ook zo met het oog op de drager; zijn kruis is niet wat hijzelf tot een kruis maakte, maar wat God hem oplegde (Matth. 16:24). Een mens maakt zijn eigen kruis, wanneer hij de rechte weg verlaat om een kruis te zoeken. Het kruis moet tot ons gebracht worden en voor onze deur worden neergelegd. We worden niet geroepen om het op te zoeken. Als iemand ijverig is in zijn werk en wordt hij arm, dan moet hij blijmoedig opnemen wat God voor hem heeft weggelegd. Maar als hij zijn werk veronachtzaamt en daardoor arm wordt, is zijn kruis hem tot zonde en kan hij er weinig troost in vinden. Hij heeft het zelf gemaakt. Sommigen zeggen: "We zullen onze kerken, ons loon en ons warme haardvuur niet verlaten. Ik bid dat we geholpen zullen worden om ons kruis op te nemen, wanneer God het voor ons neerlegt en dat we, als het komt, een bevredigend antwoord kunnen geven op de volgende vraag: "Wie heeft zulks van uw hand geëist?" (Jes. 1:12). Een kruis dat een mens zelf gemaakt heeft, kan wel zijn trots voeden, maar is niet geschikt om de vruchten van genade te voeden (Kol. 2:18-21).

Een mens maakt ook zijn eigen kruis, wanneer het kruis slechts bestaat in zijn eigen dwaze inbeelding. Hoe vaak wordt het gemoed van de mens gemaakt tot de werkplaats, waar zij een kruis maken voor zichzelf en zich kwellen met ongegronde vermoedens en inbeeldingen en zich alles erger voorstellen dan het is. Zo maakt de satan een smidse van hun zondige aard.

2. God zal het kruis neerleggen voor alle hemelsgezinde mensen. In de wereld zult gij verdrukking hebben. Ze hoeven niets te doen dan het kruis op te nemen. Hij zal het voor iedereen neerleggen, voor sommigen een kruis van deze, voor anderen een kruis van gene aard (Matth. 16:24). God had een Zoon zonder zonde, maar Hij had nooit een Zoon zonder kruis. Want wat zoon is er, die de vader niet kastijdt? (Hebr. 12:7).

Vraag. *Maar wanneer legt de Heere een kruis voor ons neer?*

Antwoord. Wanneer we er niet op wettige wijze aan kunnen ontkomen, dat wil zeggen: wanneer we moeten lijden of moeten zondigen (Hebr. 10:35). Toen de duivel wenste dat onze Zaligmaker Zich van de tinne van de tempel zou werpen, was dit een kruis dat de duivel zelf had gemaakt, omdat er dichtbij trappen waren en Hij niet wettig geroepen was om een wonder te doen. Als God geen weg heeft overgelaten om te ontsnappen, wordt het kruis ons opgebonden door de heilige hand van de

Voorzienigheid.

3. We moeten het kruis zien dat de Heere neerlegt, anders kunnen we het niet opnemen. Wanneer mensen zeggen: "Men heeft mij geslagen, ik ben niet ziek geweest; men heeft mij gebeukt, ik heb het niet gevoeld; wanneer zal ik opwaken? Ik zal hem nog meer zoeken!" (Spr. 23:35), is dit een verschrikkelijk teken van de hopeloosheid van hun zaak. Dit is grove dwaasheid. Velen zijn als een blinde, die wel klappen krijgt, maar nooit de hand ziet die ze toebrengt. God verbrijzelt hen met gebrek, armoede, verlies en allerlei kruisen, maar toch hebben ze nooit het vermogen om de hand des Heeren in deze dingen te zien of zich één keer op de heup te slaan en te zeggen: "Wat heb ik gedaan; doe mij weten, waarover Gij met mij twist." Zij worden vaak geplaagd met duisternis op de aarde, maar ze vragen nooit naar de reden daarvan.

4. We moeten het kruis niet vertreden of er overheen stappen, maar het opnemen. We verstouten ons maar al te spoedig tegen God, maar we hebben slechts weinig moed om voor Hem te strijden. De gemelijkheid en de verachting waarmee sommigen hun kruis dragen, is eerder een minachting van God dan een opnemen van het kruis. Als de hemel in het geding is, is het tijd om te buigen en ons niet te verharderen, opdat we God er niet toe verwekken om ons aan stukken te slaan.

5. We moeten niet bezwijken, wanneer we het zien. De aansporing luidt: "Mijn zoon, acht niet klein de kastijding des Heeren, en bezwijkt niet, als gij van Hem bestraft wordt" (Hebr. 12:5). Zo kunnen we het kruis niet opnemen. O, hoezeer zijn wij geneigd om te bezwijken, als we het kruis zien en te zeggen: "Mijn sterkte is vergaan, en mijn hoop van de HEERE" (Klaagl. 3:18). Bezwijken van moedeloosheid vanwege het kruis is niet de juiste manier om het te dragen. Het ligt heel dicht bij het verlaten van Gods weg om het kruis te vermijden (Hebr. 12:12, 13).

6. We moeten niet om het kruis heen lopen, wanneer het onze weg geheel verspert. Sommige mensen zullen om het kruis heen lopen, door van de weg af te gaan waar het ligt, in de hoop dat ze voorbij die plaats weer op de weg zullen komen. Maar wees voorzichtig, het is gemakkelijk om de weg te verlaten, maar het is niet zo gemakkelijk om weer op de weg van plichten te komen. Er zijn kuilen aan elke kant en moerassen van zonde en smarten, waar u zo vast in kunt komen te zitten, dat u er nooit meer uit kunt komen (1 Tim. 6:9).

7. We moeten niet stil blijven staan tot het weggenomen is. Wanneer we Christus volgen in de zomer van de voorspoed en Hem vaarwel zeggen in de winter van de tegenspoed tot het weer is opgeklaard, wijst dat erop dat onze eigen liefde sterker is dan onze liefde tot Christus. Zulke mensen zijn slechts tijdgelovigen en geen dienstknechten van Christus. "De rechtvaardige zal zijn weg vasthouden, en die rein van handen is, zal in sterkte toenemen" (Job 17:9). Hoewel er een Rode Zee voor ons ligt, moeten we toch voorttrekken (Ex. 14:15, 16).

8. We moeten niet meer opnemen dan hetgeen God voor ons heeft neergelegd, dus niet wat de duivel en onze eigen verdorven lusten eraan toevoegen. God legde Rachel het kruis van de onvruchtbaarheid op en zij legde de dood bovenop haar kruis (Gen. 30:1). Hoe vaak hangen we niet onze eigen gewichten aan het kruis en klagen we dan dat we het niet kunnen optillen. We verkeren vaak in het donker met betrekking tot

onze kruisen en dan lijkt een molshoop een berg. Als God echter de ziel verlicht om haar het naakte kruis te laten zien, lijkt het veel kleiner. Paulus moeiten waren niet gering, maar hij beschouwde ze als licht en tijdelijk. Lichtheid is zo snel als een hert.

9. We moeten geen keuze maken, maar zelfs de zwaarste beproevingen opnemen die God voor ons legt, omdat het kruis een zeer pijnlijke dood was. We moeten niet alleen bereid zijn om te lopen met het voetvolk, maar ook om ons te mengen met de paarden. Paulus zegt: "Ik ben bereid niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jeruzalem voor de Naam van de Heere Jezus" (Hand. 21:13). Het past een christen niet om te kiezen uit geboden of uit kruisen. De schouder moet het zwaarste dienstwerk niet weigeren. We zijn geneigd te denken dat we elke beproeving kunnen verdragen, behalve degene die God op ons heeft gelegd, maar dit brengt slechts onze eigen onwetendheid en onvolkomen berusting aan het licht.

10. We moeten het kruis gewillig opnemen. God kan het ons opleggen of we willen of niet, maar Hij wil dat wij het gewillig, en niet weerspannig, opnemen. De apostel Jakobus zegt: "Acht het voor grote vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt" (Jak. 1:2), als u daarin valt onder Gods voorzienig bestel en niet wanneer u zich daarin werpt. We moeten niet zijn als een weerspannige koe die het juk niet wil dragen, maar als de kameel die op zijn knieën blijft liggen, tot zijn meester hem de last heeft opgebonden, zoals Eli (1 Sam. 3:18). Zie ook Handelingen 9:6 en Klaagliederen 3:30.

11. Tenslotte moeten we het vrolijk dragen. We moeten het niet opnemen om er onder te vallen en weg te zinken. De gelovigen namen de roving van hun goederen met blijdschap aan (Hebr. 10:34). Er liggen rijkdommen in het kruis en de gelovige zal ze waarnemen. Zij zullen zien op de vergelding des loons (Hebr. 11:26). Er ligt goedheid in en de gelovige zal dat zien (Jes. 39:8). Het is niets vreemds voor de christen (1 Petr. 4:12, 13). Er ligt een ongewone blijdschap en zoetheid in het kruis voor hen die deze vinden. Er ligt zoetheid in als mensen die de heerlijkheid hopen te ontvangen, zien dat ze gelouterd worden voor de hemel, als ze de bergen overtrekken waar zij de afdrukken van Christus' voeten voor zich zien, als ze merken dat een goede God een streep haalt door hun verdorven begeerten en zo hun dwaze plannen verijdelt, als ze een blik werpen op de moordenaars aan het kruis en op God Die hun lusten doet kwijnen, zodat ze niet langer ontembaar zijn en als ze het paradijs zien dat binnen deze doornhaag ligt.

Zo moet het kruis gedragen worden, tot de Heere het van ons afneemt. Het is Zijn werk om het van ons af te nemen en het onze om het op te nemen. *De lijdzaamheid hebbe een volmaakt werk* (Jak. 1:4).

Het is droevig wanneer we mensen zien, die wanneer ze beproefd worden, buiten zichzelf geraken en verbolgen wegrennen, terwijl Gods pijlen zich vast in hen hebben gehecht. *Bezit uw zielen in uw lijdzaamheid* (Luk. 21:19).

Gevolgtrekking.

1. Acht de vurige beproeving niet vreemd. Er is niets dwazer dan verwondering over een kruis en toch komt er niets vaker voor. Als het kruis ons wordt opgelegd, kijken we vaak, alsof we dat artikel uit onze overeenkomst vergeten hadden. Wees niet verbaasd, wanneer er beproevingen komen die zich uitstrekken over het hele land of de hele kerk of wanneer u persoonlijke kruisen krijgt. Het is altijd zo geweest en het moet en zal het lot zijn van allen die naar de hemel willen gaan. Er

- is een beker vol bitterheid bereid voor Christus, waaruit elk van de Zijnen zijn deel moet drinken.
2. Zij die het kruis verwerpen, verwerpen in feite ook de hemel. Hoewel het een oneffen weg is, is het de snelste weg naar de hemel. Het is het vuur waarmee God beproeft welk metaal geschikt is om tot een vat der ere gemaakt te worden en het is een veeg teken wanneer we hier als schuim weggeworpen worden (Jer. 6:29, 30). Denk daaraan, wanneer u niet beter maar slechter wordt onder uw beproevingen. Als u bij ieder kruis dacht: "Nu loutert God mij voor de eeuwigheid", zou u er zich voor wachten om een oordeel over uzelf te brengen (Filip. 3:18, 19).
 3. Reken met het kruis en verwacht het. Een gewaarschuwd mens telt voor twee. Job stond tegenover de harde windvlagen als een onbuigzame muur. Waarom? Hij zegt: "Want ik vreesde een vreze, en zij is mij aangekomen; en wat ik schroomde, is mij overkomen" (Job 3:25). Waarom zouden wij slapend naar de hemel gaan in een bed van rozen, terwijl anderen voor ons door doornen en distels zijn gegaan? Als u zichzelf aan Christus hebt gegeven, moet u uw geloof tonen uit uw werken. Als er leven in een boom is, kan deze blijven staan in een winterstorm.
 4. Tenslotte moet u eenswillig zijn met het kruis van Christus. Het is een goede naam voor de christen en al zijn openbare en verborgen beproevingen dragen die naam. Buig uw rug onder het kruis en laat uw hart er niet tegen in opstand komen. Wees niet boos wanneer u onder Zijn schapen gebrandmerkt wordt met het teken van een vurige beproeving. Deze kan het schuim wel verteren, maar het goud niet. Murmureer niet tegen de Heere, Hij weet heel goed hoe Hij de wereld moet regeren en wat het beste is voor iedereen. Zeg niet: "Er is geen smart, gelijk mijn smart." Elk hart kent zijn eigen bitterheid. Gewoonlijk wordt het slachtvee het best gevoed en hen aan wie God het meest Zijn goedgunstigheid heeft betoond, hebben het meest gedronken uit de bittere beker. U moet er eens op letten dat zij die de diepste wegen moesten gaan, vaak het meest schitterden vanwege vroomheid, gaven, openbaringen van Gods goedertierenheid en goede werken. Kijk maar naar Job, Heman, Paulus, Jakob en David.

Ik kom nu tot de laatste plicht. ***Volg Mij, en neem het kruis op***, of zoals de woorden in het Grieks luiden, *nadat het kruis opgenomen is*.

Leerstelling 2. ***Allen die naar de hemel willen gaan, moeten Christus volgen met het kruis dat Hij voorhen heeft gelegd. Zij moeten zijn als Simon van Cyréne, die het kruis achter Jezus droeg.***

Ik zal aantonen waarin zij Christus moeten volgen. In deze twee dingen.

1. *Zij moeten Hem volgen in de belijdenis.*

Zo wilde Hij dat deze man Hem zou volgen en zou belijden dat hij één van Zijn discipelen was en net als Zijn andere discipelen met Hem zou gaan. Een belijdenis is onmisbaar. Jezus zal niet toestaan dat één van de Zijnen zegt: "Wat, houdt u mij voor een kind van God?" De Zijnen hebben "de Naam Zijns Vaders geschreven aan hun voorhoofden"(Openb. 14:1). Deze zijn het, die het Lam volgen, waar Het ook heengaat" (Openb. 14:4). Zij belijden de Heere Jezus met de mond en geloven met het hart dat God Hem uit de doden heeft opgewekt. Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met de mond belijdt men ter zaligheid. Als er vuur in de haard is, zal er rook uit de schoorsteen komen. Hij is de Hogepriester van onze belijdenis. Dit moeten wij met de mond belijden, zelfs wanneer we het kruis op onze rug dragen.

Deze belijdenis moeten we vasthouden. Dit deed Jezus Christus Zelf voor Pontius Pilatus. Hij heeft *de goede belijdenis* betuigd (1 Tim. 6:13).

Er zijn twee dingen die onder *de christelijke belijdenis* vallen.

- (1) *Heiligheid van het leven*. Het is een heilige belijdenis en een belijdenis van heiligheid. Daarom worden de christenen aangesproken als heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijn (Hebr. 3:1). Het licht van hun goede werken moet niet slechts branden, maar schijnen. Zij moeten "onberispelijk en oprecht zijn, kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke zij moeten schijnen als lichten in de wereld, voorhoudende het woord des levens" (Filip. 2:15, 16). Zij moeten het voorhouden als vuurtorens op de kust, waarop lichten ontstoken worden om zeevaarders 's nachts de weg te wijzen. Niemand die heiligheid bemint, zal nalaten dat te belijden.
- (2) *De waarheden van Christus*. Er ligt een smet op dwalingen en ketterijen en de apostel rangschikt ze bij de andere werken van het vlees (Gal. 5:19-21). Het is een verschrikkelijk oordeel wanneer God mensen "een kracht der dwaling zendt, dat zij de leugen zouden geloven" (2 Thess. 2:11). God is een God van waarheid. Leugens van allerlei soort zijn van de duivel. Wat er ook gebeurt, we moeten blijven bij de bekende waarheden van God en Zijn inzettingen zuiver houden. "Koop de waarheid, en verkoop ze niet, mitsgaders wijsheid, en nicht, en verstand" (Spr. 23:23). We moeten getuigen tegen alle verbastering van woord en sacramenten. En wanneer dwaling, bijgeloof en afgodendienst ons bedreigen, moeten we bereid zijn om ons kruis op te nemen en Christus te volgen. Sommigen klagen dat de sacramenten al verwaterd zijn, maar zij weten niet wat ze zeggen. Dat Gods inzettingen niet altijd zuiver door ons worden gehouden, erkennen we en dat moeten zij ook van zichzelf zeggen. Als wij beiden dit niet erkennen, zullen noch zij noch wij de hemel zien. Als zij echter zo zouden doorredeneren, zouden zij in hun eigen samenkomsten ook geen Avondmaal vieren; ja, niemand van hen zou dan met zichzelf Avondmaal houden, tenzij hij zou menen dat hij in groter gevaar verkeert vanwege de verdorvenheid van anderen dan vanwege zijn eigen verdorvenheid. Hoed u voor deze ongerijmde dwaling. Ontheiligde inzettingen kunnen daarvoor niet als medicijn dienen. Verachting van de inzettingen van Christus, is de snelste weg naar deze dwaling (Deut. 28:64; Jes. 8:6, 7). Maar wat er ook kome, laten we strijden "voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is" (Judas 1:3). Jezus zegt: "Want zo wie zich Mijns en Mijner woorden zal geschaamd hebben in dit overspelig en zondig geslacht, diens zal Zich de Zoon des mensen ook schamen, wanneer Hij zal komen in de heerlijkheid Zijns Vaders, met de heilige engelen" (Mark.8:38).

2. *We moeten Christus volgen in Zijn wandel.*

"Die zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook zelf alzo wandelen, gelijk Hij gewandeld heeft" (1 Joh. 2:6). Christus heeft ons het voorbeeld gegeven van een heilig leven en wij moeten dat navolgen, als we de hemel binnen wensen te gaan. Hij zegt: "Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat, gelijkewijs Ik u gedaan heb, gijlieden ook doet" (Joh. 13:15). Een christen houdt zichzelf geen minder goed voorbeeld voor ter navolging. "Een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is" (1 Joh. 3:3). Zijn wandel is het kompas aan de hand waarvan wij onze koers moeten bepalen, als we de kust van Immanuëls land willen bereiken. Ik zal mij niet begeven op dit uitgestrekte terrein, maar uw aandacht slechts richten op vier punten.

- (1) We moeten Hem volgen in Zijn ootmoed. Hiervan heeft Hij het beste voorbeeld gegeven. Van de hoogste top van eer daalde Hij zo laag neer als Hij kon (Filip. 2:7, 8).

Hij waste de voeten van de discipelen. Hij was het voorbeeld van zelfverloochening, zachtmoedigheid en nederigheid. Hij kon echt zeggen: "Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart" (Matth. 11:29). Ach, hoe weinig volgelingen heeft Hij!

Dit moet u doen strijden tegen:

- uw trots. Trots maakt dat mensen de duivel gelijk worden en zeer weinig op Christus lijken. Hij legde Zijn heerlijkheid af en kunt u Zijn volgelingen zijn, wanneer u vervuld bent met uzelf en hoge gedachten hebt van uzelf? Hoe laag bukte Hij. Maar ach, weinigen van ons zijn bereid om te bukken.
- uw hartstocht. O, vurige belijders, bent u de volgelingen van een zachtmoedige en ootmoedige Jezus? U kunt geen macht boven u dulden, maar Hij verdroeg het tegenspreken van zondaren. De Samaritanen wilden Hem niet ontvangen en de discipelen wilden dat Hij vuur van de hemel deed neerdalen om hen te verteren. Hij toonde echter dat het niet Zijn Geest was Die hen hiertoe drong.
- Strijd ook tegen uw zelfzucht. Belijders die zichzelf zoeken, vertonen heel weinig overeenkomst met een Jezus Die Zichzelf verloochende. Hij zei: "Ik zoek Mijn eer niet" (Joh. 8:50). Van Hem was geprofeteerd: "Hij zal niet schreeuwen, noch Zijn stem verheffen, noch Zijn stem op de straat horen laten" Ges. 42:2). Dit werd ten volle vervuld in Zijn leven (Joh. 7:3, 4). Maar ach, de godsdienst van velen is als de toren van Babel om zichzelf te verheffen, opdat zij van de mensen mogen gezien worden. Hoe jagen zij naar toejuichingen en hoe snel komen zij vooruit, wanneer die ijdele wind hun zeil doet opbollen.

(2) In Zijn verachting van de wereld. Hij achtte het goed van de wereld niet. Hij had geen plaats om Zijn hoofd neer te leggen. Hij verachtte de genoegens van de wereld. Hij weende en zuchtte vaak. Nooit zag men dat Hij lachte, zelden dat Hij Zich verheugde. Hij verheugde Zich ook niet vanwege de toejuichingen van de wereld, die Hij nooit achtte of zocht.

Leer hierdoor te strijden tegen de begeerlijkheid der ogen, de begeerlijkheid des vleses en de grootsheid des levens. Dit zijn de goden die velen dienen. Hun ogen zijn de vensters waardoor zondige voorwerpen de ziel binnenkomen en waardoor het hart zich een weg baant naar de wereld. Het vlees verteert vaak veel van de kracht van de geest en de mensen wandelen alsof zij slechts uit vlees bestaan. De ijdele grootsheid des levens, die bestaat in lof, eer en praal, jaagt mensen voort als een stroom.

(3) In Zijn lijdzaamheid aan het kruis. Zijn kruis was zeer zwaar, maar Hij verdroeg het met volkomen lijdzaamheid, niet de minste klacht werd ooit van Hem gehoord. "Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open" Ges. 53:7). Hij wilde het onrecht dat Hem werd aangedaan niet wreken, zelfs niet met woorden. "Die, als Hij gescholden werd, niet wederschold, en als Hij leed, niet dreigde" (1 Petr. 2:23). Zijn ziel berustte volkomen in de wil van God. Hij zei: "Niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede" (Luk. 22:42).

Leer hierdoor om niet zo te klagen en uw kruis niet zuchtend te dragen. Deed Hij, als een schaap, Zijn mond niet open en zullen wij brullen als een wilde os in het net? Zie op Jezus en schaam u, omdat u het kruis zo zwaar op uw schouders vindt drukken" (Hebr. 12:1, 2).

(4) Laten we Hem tenslotte volgen in een wandel die gericht is op de hemel. Zijn hele

leven wandelde Hij ononderbroken met God. Vaak zond Hij Zijn discipelen van Zich weg en bracht Hij de hele nacht in het verborgen door. Zijn woorden waren al hemels. Wat er ook gebeurde, Hij was bereid het te vergeestelijken. Terwijl Hij op de aarde was, leefde Hij dus in de hemel.

Leer hierdoor uw vleselijke lusten te beteugelen. We willen te veel en te vaak denken aan aardse dingen. Hoe anders zijn we dan Christus, wanneer we zo weinig denken aan hemelse zaken en er slechts zelden over nadenken en over spreken. Maar we moeten Hem volgen, als we de hemel willen binnengaan. Hij moet als voorbeeld nagevolgd worden door allen die de kracht van Zijn bloed hebben ervaren. En ongetwijfeld moeten velen van ons telkens opnieuw beginnen, als we op deze weg vallen.

Ik zal echter afsluiten met een toepassing.

U hebt nu veel gehoord over de weg die u moet gaan, als u de hemel wilt beërven. Wat is uw voornemen? Wilt u de hemel binnengaan? Ik denk dat ik u allemaal kan indelen in vijf groepen.

1. Ik vrees dat er sommigen zijn onder u die nooit ernstig over de zaak hebben nagedacht. Hoe kunnen ze dan een vast voornemen hebben? Jongeren, hebben jullie al over deze zaak nagedacht? Zijn jullie ooit stil gezet en hebben jullie je ooit ernstig leren afvragen wát nodig is voor jullie eeuwig welzijn? Ouderen, wanneer hebt u deze zaak ernstig overwogen? Wanneer heeft dit u langer uit bed gehouden dan gewoonlijk, uw rust verstoord of u ertoe opgewekt om meer haast te maken? Wee, de vele mensen die vaak naar ons komen luisteren en niets van het gehoorde in hun hart bewaren (Ezech. 33:31, 32). De dag komt waarop zij hun ogen zullen opheffen, zijnde in de pijn.

2. Sommigen hebben erover nagedacht, maar zij hebben nog geen besluit genomen. Als er zoveel gehinkt wordt op twee gedachten in de hoofdzaken van de godsdienst, is het niet verwonderlijk dat dit ook gebeurt bij minder belangrijke zaken. De hemel is erg bekoorlijk, maar de zonde is zo zoet. De schat in de hemel is goed, maar de schat op de aarde is ook goed. U weet niet wat u moet doen. Uw geweten zegt: "Ga voort" en de verdorven lusten zeggen: "Sta nog even stil". "Hoe lang hinkt gij op twee gedachten? Zo de HEERE God is, volgt Hem na, en zo het Baal is, volgt hem na!" (1 Kon. 18:21). Ik geloof dat er nu sommigen in de hel zijn, die even ver gekomen waren als u. Ik denk dat u zich er niet zo lang over moet beraden of u wenst binnen te gaan of niet, want als de deur eens is gesloten, zult u tevergeefs smeken om toelating (Spr. 1:24-33).

3. Misschien zijn er sommigen die zich eigenlijk hebben voorgenomen om niet in te gaan. Ze zeggen: "Het is buiten hoop; neen, want ik heb de vreemden lief, en die zal ik nawandelen!" Jer. 2:25). Dit zijn weerspannige, verharde zondaren die zwartgeblakerd worden in het vuur van de wanhoop zonder te roepen. Zij hebben overtuigingen gehad, zij hebben geprobeerd zich op te knappen, maar het hielp niet. De zonde is over hen gekomen als een watervloed. Daarom hebben zij de hoop opgegeven, hun inspanningen gestaakt en kunnen ze nu zo meegesleurd worden, waar de stroom van hun lusten hen ook naar toe zal voeren. O, ellendig geslacht, er is slechts één schrede tussen u en het eeuwige verderf. Uw woning is met zwavel overstrooid. Slechts het vuur om u te doen verteren, ontbreekt nog (Job. 18:15).

4. Sommigen hebben zich voorgenomen om de hemel in te gaan, wanneer ze die door hun eigen werken kunnen verkrijgen. Zo was het ook bij deze man in onze tekst; de hemel zou zeer vol zijn, wanneer zondaars de vrijheid hadden om hier en daar woorden uit het verbond weg te strepen of eraan toe te voegen. Als de mensen

maar een rechteroog, een rechterhand, een Delila, een Zoar, een kleine konden houden. Maar dat kan niet. Het is alles of niets.

5. Ik hoop dat er sommigen zijn die de hartelijke keuze hebben gemaakt om in te gaan, wat het ook zal kosten. Zij zijn er niet van af te brengen. Wel, u moet alles verkopen, uw kruis opnemen en Christus volgen. Ik wil dat u de keuze doet om Christus te volgen met het kruis op uw rug.

- (1) Maak de keuze om uw gewone kruis op te nemen en Christus zo na te volgen. "Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis dagelijks op, en volge Mij" (Luk. 9:23). Iedere dag heeft zijn eigen kwaad, wat er ook nog overgebleven is van vroeger dagen. Kwaad om de hoop groter te maken. Mensen kunnen ook het kwaad van de komende dag naar voren halen. Asaf werd de ganse dag geplaagd, zijn bestraffing was er elke morgen. U moet niet verwachten dat er één dag tot het einde toe mooi zal zijn, terwijl u hier beneden bent. Of God dit kruis nu onmiddellijk oplegt of op andere wijze, u moet het opnemen. Tevergeefs zult u wachten op droge wangen in een tranendal of zult u verwachten dat in zo'n plaats de wolken niet zullen terugkeren na de regen. Dagelijks zondigen brengt dagelijkse kruisen. De moordenaars zullen nooit van het kruis afgehaald worden voor zij de laatste adem hebben uitgeblazen.
- (2) Het kruis dat ter gezetter tijd wordt opgelegd. De rol die voor Ezechiël uitgespreid was, "was beschreven voor en achter; en daarin waren geschreven klaagliederen, en zuchting, en wee" (Ezech. 2:10). Hetzelfde woord wordt gebruikt bij de verwijzing naar de ceremoniën die de Joden hielden rond de tempel naar het bevel van God. Het duidt op een bepaalde tijd van ontmoeting. Hier is een plechtigheid van andere aard, een plechtige vergadering van vijanden tegen de Kerk van God, waarvoor God de tijd heeft bepaald. Dit gebeurt niet iedere dag. U moet ook besluiten om dit kruis op te nemen. De Kerk van God onder ons heeft een feestdag die geruime tijd duurt; het is alsof we zien dat daarna de gezette tijd van verschrikking komt. Menig bittere storm heeft er gewoed tegen de Kerk en we kunnen niet denken dat de wolken niet zullen terugkeren na de regen (Openb. 8:9).
 - a. Bedenk dat we deze twintig jaar de talenten van de Heere in onze handen hebben gehad en dat het redelijk is om te denken dat God zal onderzoeken wat we ermee hebben gedaan. Er moet wel een tijd komen waarin onderzocht zal worden wat we hebben gedaan met alle preken en Avondmaalsbedieningen waaronder we hebben verkeer. God gebruikt het kruis om ons te beproeven (Matth. 7:24-27).
 - b. Er zijn veel mensen die in de vlakke velden zeer dicht bij Christus zijn gebleven en die in een tijd van uitwendige vrede voor de Kerk hebben geschitterd in heiligheid des levens. Zij hebben als het ware een half bewijs geleverd van hun liefde tot Christus en dan nog de gemakkelijkste helft. Ze moeten er nu een klaarder bewijs van geven door Hem aan te kleven in een tijd van verdrukking. Dat zal zijn tot meerder heerlijkheid van God.
 - c. Er zijn veel mensen die de wortel der zaak in zich hebben, maar die wakker geschud moeten worden door een storm. Er zijn veel slapende Jona's op ons schip. Er is veel vuiligheid en bloed, opgehoopt in tijden van rust, dat weggenomen moet worden door de Geest des oordeels (Jak. 4:4). Als de wijnstokken in Gods wijngaard zich beginnen te verheffen, zal Hij inkepingen maken in de wortels en de winterstorm erover laten gaan.
 - d. Er zijn veel belijders onder ons die meer zeil hebben dan ballast; hun hoofd is te licht voor hun hart. Als er iets goeds in hen gevonden wordt en God in gunst op hen neerziet, zal Hij hen een last opleggen om hun beginsel vast te maken.

- e. Er zijn velen die belijdenis gedaan hebben, die niets van Christus hebben dan de naam. Zij verkeren onder Gods tarwegraan, maar zij behoren er niet toe. Anderen zijn nog slechter, zij moeten in stukken gehouwen worden met Gods bijl, omdat ze de aarde onnut beslaan. Als er minder belijders zijn, zullen deze waarschijnlijk beter zijn.
- f. Voor velen heeft het Woord geen smaak meer en is het onvruchtbaar. De ergste zielenhonger is gestild. Er is weinig aandacht voor de prediking van het Evangelie. Velen maken stille rustdagen voor zichzelf. De mensen vinden zo weinig troost bij hun predikanten en de predikanten kunnen zich zo weinig verblijden over hun hoorders, dat de dood lijkt te heersen.
- g. Tenslotte moeten de vijanden een beker vullen. Zij hebben die al goed gevuld, maar het is alsof ze meer moeten doen voor zij ter aarde geworpen kunnen worden. Richt uw gezicht dan naar de hemel en neem u vast voor om Christus aan te kleven. Dan zal alles goed gaan. Het kruis zal de Kerk nooit doen ondergaan. Hoe meer de Kerk verdrukt werd, hoe meer ze groeide. God zorgt ervoor dat de lakeien van de duivel Zijn boodschappen overbrengen en wat zij ten kwade bedoelen, keert ten goede. De Kerk zal niet één levend lid verliezen. Schuim kan verteerd worden, maar goud niet; het wordt echter gelouterd in het vuur. Hoe groot de zeef ook is, niet één goede graankorrel zal verloren gaan. God zal degenen die het kruis niet willen opnemen en Christus niet willen navolgen, echter de last van Zijn vloek opleggen. Hem volgen onder het kruis, is de juiste manier om het te dragen.

6. DE DROEVIGE AFLOOP

Maar hij, treurig geworden zijnde over dat woord, ging bedroefd weg; want hij had vele goederen. Markus 10:22

We zien hier de betreurenswaardige afloop van dit gesprek. De man is gekrenkt en verlaat de Zaligmaker, terwijl hij Zijn woorden afwijst.

Hier zien we zijn vertrek. Hij ging weg, niet om alles te verkopen, zoals Christus hem had verzocht, maar om neer te zitten tussen zijn bezittingen, zijn geliefde afgod te koesteren en nooit meer terug te komen. Hier verliet hij Christus en verwierp hij Zijn gezelschap in plaats van Hem te volgen. Hij keerde de schat in de hemel, die hij niet wilde kopen voor de prijs waarvoor Christus deze aanbood, de rug toe.

Hij ging treurig en bedroefd weg. Treurig, met een verdrietig, betrokken, somber gezicht en bedroefd van hart, zoals we de woorden van elkaar kunnen onderscheiden. Het eerste van deze woorden wordt in Mattheus 16:3 weergegeven als droefvig. Zijn begeerte naar het leven was oprecht. Daarom was zijn hart echt bedroefd vanwege de teleurstelling en was deze teleurstelling van zijn gezicht af te lezen. De reden van zijn droefheid was het woord uit vers 21. Dat was het wat hem raakte. Het woord dat vertaald is als "bedroefd" duidt op een mengeling van droefheid en haat. Hij had de schat in de hemel lief, maar hij haatte het kruis. Hij had de hemel lief, maar hij had net zo'n afkeer van de scheiding van de wereld als van de hel, zoals dat woord zeggen wil. Daarom was hij diep bedroefd, omdat hij beroofd werd van hetgeen hij zo zeer begeerde.

Wat maakte hem nu zo bedroefd over dat woord? Welke reden had hij om daarover ontstemd te zijn? Hij had vele goederen. Maar wat dan nog? Dat hadden Abraham, Mozes, Job en anderen ook. Zij werden op dezelfde wijze beproefd en toch bleven zij de Heere trouw. Maar ach, de goederen van deze man hadden hem veel meer in hun greep dan hij hen. Deze wijze van verwoorden leert ons dat het moeilijk is voor hen die bezittingen hebben om ervan te scheiden.

Leerstelling 1. Het is moeilijk om veel van de wereld te hebben en er niet door tot de ondergang gevoerd te worden.

Het is een vreemd "want" in onze tekst. Hij was een man die vele goederen had en God heeft niet veel van zulke mensen onder de Zijnen. "Want gij ziet uw roeping, broeders, dat gij niet vele wijzen zijt naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen" (1 Kor. 1:26).

1. Denk ter bevestiging hiervan na over het duidelijke getuigenis dat bij deze gelegenheid gegeven wordt van deze waarheid door de Waarheid zelf in de drie verzen die volgen op onze tekst. De grond waarop de redenering in deze verzen wordt gevestigd, is dat het zeer moeilijk is om rijkdommen te hebben en er niet op te vertrouwen, dat het moeilijk is om een staf in de hand te hebben en er niet op te leunen.
2. Zij die veel van de wereld hebben, hebben veel strikken (1 Tim. 6:17). Satan heeft veel handvaten om hen vast te houden, die hij bij anderen niet heeft. "Er is een kwaad dat krankheid aanbrengt, hetwelk ik zag onder de zon: rijkdom van zijn bezitters bewaard tot hun eigen kwaad" (Pred. 5:12). Terwijl er door gebrek brandstof onttrokken is aan de lusten van anderen, hebben zij veel brandstof voor hun lusten gekregen (Spr. 30:8, 9). Hoe meer mensen van de wereld hebben, hoe sterker hun verzoeken zijn. We hebben iets in ons wat ons ertoe aanzet om de

wereld naar de ogen te zien, zelfs wanneer we bij haar in ongenade gevallen zijn. Hoe moeilijk moet het dan zijn om niet onder te gaan in de omhelzingen van een wereld die ons toelacht?

3. Erg weinig rijken blijken goede mensen te zijn (1 Kor. 11:26). O, hoe weinigen verstaan de kunst om een volle beker recht te houden, om de wereld met afkeuring te bekijken, terwijl ze hen toelacht. Veel van zulke mensen hebben hun deel in dit leven. De gunst van de wereld is velen tot een oordeel geweest en het is moeilijk mensen te vinden die er beter van geworden zijn. De zoetheid van de tijdelijke dingen maakt de geestelijke dingen gewoonlijk smakeloos. Een verzadigde ziel vertreedt het honigzeem (Spr. 27:7).

Toepassing 1.

Hieruit kunnen we goed verklaren waarom de eenvoudigere mensen de grootste groep van Christus' volgelingen vormen in deze wereld en waarom er zo weinigen onder Gods volgelingen gezien worden, die veel bezittingen hebben. Stoot u daar niet aan, want juist datgene wat hen het geschiktst maakt voor de dienst van God, wanneer ze slechts genade zouden hebben om de goederen goed te beheren, vindt zoveel aansluiting bij hun verdorven lusten, dat het hen grotere vijanden van God en Zijn wegen maakt dan anderen. De hoorn van de eenhoorn is kostbaar en als deze zich in de hand van een bekwame kunstenaar bevindt, kan hij er iets goeds mee doen, maar op het hoofd van het dier is ze gevaarlijk en schadelijk. Wat kunnen we verwachten van een mens die geen genade heeft en veel gelegenheid om zonde te doen en veel strikken en verzoeken vindt op zijn weg? Zulke mensen zijn te beklagen, omdat ze noch van binnen noch van buiten beteugeld worden. In Zijn genade houdt God veel van de wereld uit handen van de meesten op wie Hij in gunst neerziet. Omdat het zo moeilijk is om er mee om te gaan en niet naar de ondergang gevoerd te worden. "Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven een ellendig en arm volk; die zullen op de Naam des HEEREN betrouwen" (Zef. 3:12). Als de wereld zo begeerlijk was als de verdorven lusten van de mens zeggen dat ze is, zouden de kinderen er dan gewoonlijk zo weinig van hebben en de honden zoveel? Zeker niet.

2. De rijken zouden we willen bevelen, "dat zij niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de ongestadigheid des rijkdoms, maar op de levende God, Die ons alle dingen rijkelijk verleent, om te genieten" (1 Tim. 6:17). Rijke mensen kunnen goed zijn, hoewel het zelden zo blijkt te zijn. Wees op uw hoede. Armoede is vandaag een strik voor velen, waardoor zij waarschijnlijk eeuwig verloren zullen gaan. Rijkdommen zijn niet minder een strik, wat ze verder ook bieden. Beroem u niet op uw goederen, vertrouw er niet op. Als u meer strikken hebt dan anderen, hebt u meer genade nodig en moet u meer op uw hoede zijn.

3. Voor hen die weinig hebben van de wereld. Wees tevreden met hetgeen u hebt, hijg niet naar rijkdom. Waarom zouden mensen zo zeer begeren, wat ze zo moeilijk kunnen bezitten zonder erdoor naar de ondergang gevoerd te worden? Kunt u het weinige dat u hebt, zo goed beheren dat u meer moet hebben? Het aas is inderdaad lekker, maar o, hoe moeilijk is het om eraan te knabbelen en niet aan de haak geslagen te worden. In een tijd als deze is het zeer onwenselijk; hoe meer we te verliezen hebben, hoe moeilijker het is om ervan te scheiden (Jer. 45:4, 5). Dit brengt me tot de tweede leerstelling.

Leerstelling 2. *Het kruis zal het aantal mensen dat Christus gezelschap houdt in*

tijden van voorspoed, zeer doen afnemen. Het kruis brengt de valse belijders aan het licht.

I. Om dit te bevestigen, wil ik u vier dingen vertellen die het kruis heeft gedaan.

1. Het heeft gediend als een beteugeling van de al te grote haast in de godsdienst, die velen aan den dag legden, tot het kruis kwam (Matth. 8:19, 20; Mark. 10:17-22). Er zijn veel mensen die altijd vooraan staan, zolang ze niet met tegenstand te maken hebben, maar die terugdeinzen bij het zien van het kruis, zoals de bloemen die opengaan als de zon schijnt, maar dichtgaan en zich sluiten bij nacht en op bewolkte dagen.
2. Het heeft het sap onttrokken aan de godsdienst van velen (Matth. 13:20, 21). Zij hebben enig vermaak in de dienst van God gehad, maar toen de wateren van de smart er ter beproeving mee vermengd werden, smaakte deze hele dienst bitter. Zo was Christus ook voor de Joden (Mal. 3:1-3; Jes. 8:21). Het kruis verbittert sommige mensen zo, dat ze geen hart en geen hand meer hebben voor de dienst van God, maar tekeer gaan als een wilde os in het net.
3. Het heeft de geestelijke lusten van veel mensen gevoed, die zijn als salamanders die goed in het vuur kunnen leven. "En al ware het, dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven" (1 Kor. 13:3). Niet slechts het dragen van het kruis maakt ons tot een kind van God, maar het volgen van Christus met het kruis op onze rug. De roomsen aanbidden het kruis en de protestanten kunnen het in de plaats van Christus stellen (2 Kor. 11:12-15).
4. Het heeft velen afvallig gemaakt. Zij hebben de zijde van Christus verlaten, zich aan de kant van de duivel geschaard en zijn vervolgers geworden van de reizigers op de weg waarin zij voorheen wandelden. In tijden van beproevingen zijn hiervan veel verschrikkelijke voorbeelden te zien. Als het beste vlees bedorven is, ruikt het walgelijk. Afvalligen zijn als vleesgeworden duivels, net als de mensen die zondigen tegen de Heilige Geest. Niemand kan zover gaan als zij.

II. *Ik zal enkele redenen geven waarom mensen Christus vaarwel zeggen met een bedroefd hart en een somber gelaat.*

1. Omdat de godsdienst van velen een gebouw is dat haastig is opgetrokken en de storm niet kan weerstaan. Zij hebben de kosten niet van tevoren berekend (Luk. 14:25-33). Wanneer iemand zich niet goed heeft bezonnen voor hij een belijdenis aflegde, zal hij die spoedig verloochenen, wanneer hij te maken krijgt met datgene waaraan hij niet van tevoren had gedacht. Zij struikelen wanneer ze bij het kruis komen.

2. Omdat ze de wortel der genade missen, kunnen ze niet staande blijven (Matth. 13:21). Er is een wortel die een mens ervoor bewaart om te vallen, zoals het is bij een boom die in de grond is geworteld. "De mens zal niet bevestigd worden door goddeloosheid; maar de wortel der rechtvaardigen zal niet bewogen worden" (Spr. 12:3). Een huis dat op het zand is gebouwd, loopt gevaar bij een storm. Lampen zonder olie helpen niet in een donkere nacht. Veel poelen drogen op tijdens de droogte.

3. Omdat het kruis precies de pilaar raakt die hen stut. Toen Simson de pilaren wegduwde, moest het huis wel vallen. Velen veinzen geloof in Christus, terwijl ze toch op de wereld bouwen en wanneer die wegvalt, kunnen zij niet staande blijven. Christus en de wereld samen geven die mens een aangenaam leven. Wanneer ze echter

scheiden, is hij als een vogel die een gekortwiekte vleugel heeft en dus niet kan vliegen.

Toepassing. 1.

1. Verlang niet naar dagen van beproeving. Het is te betreuren dat het hart van sommigen, die wensen dat het Sion goed gaat, niet beeft voor de ark, maar dat ze eerder blij zijn met beproevingen die de ontrouw van anderen en hun eigen ijver voor God onthullen. Wanneer het ons goed gaat, weten we niet van hoedanige geest we zijn. Velen die heel weinig twijfelden aan hun staat, hebben zichzelf en anderen bedrogen. Vaak zien we dat zij die het meest hebben gezegd, het minst doen.
2. Wees niet geërgerd, wanneer u ziet dat mensen in de dag der beproeving zich net zo snel van Christus afkeren, als ze nu tot Hem gaan. Het goud wordt er niet slechter van, wanneer het schuim verteerd wordt in het vuur. Sommigen vallen als een eik en slepen velen met zich mee. Weet dat het niet allemaal goud is, wat er nu blinkt. Ongetwijfeld zullen velen Christus verlaten, van wie u het nu niet zou zeggen.
3. U moet zich voorbereiden op een tijd van beproeving. De winter zal doen blijken wat de vrucht van de zomer is. Het is goed om het kruis te verwachten, ons erop voor te bereiden en te horen wat hierna zijn zal.
4. Beijver u om uw fundament stevig te leggen. Graaf diep en bouw op de rots. Met weinig genade kunt u meer doen dan met grote gaven. Zorg ervoor dat het verbond, het huwelijksverbond tussen Christus en uw ziel, vast is. Beproof nu welke omgang er is tussen Hem en uw ziel. Hoe erg zal het zijn als u nooit geweten hebt dat de leidingbuis niet tot aan de fontein reikt voordat het kruis komt. Ik zeg het opnieuw. Wen uzelf eraan om niet te vast te zitten aan de wereld en alles wat u daarin hebt. Al uw goederen zijn als een been dat tenslotte moet worden afgezet. Het is het beste om dit alles nu te doden. Dat zal gemakkelijker gaan.
5. Tenslotte moet u zich beijveren om uw gewone kruis op gepaste wijze te dragen. Probeer te lopen met de voetgangers; dat zal u helpen wanneer u zich met de paarden mengt. Denk goed na over de aanwijzingen die ons gegeven worden (1 Petr. 3:14-17).

Leerstelling 3. *Iemand kan Christus en Zijn heiligheid vaarwel zeggen met een bedroefd hart en een somber gelaat.*

Sommige mensen keren zich vrolijk af van de wegen van God, zoals het dartele dier wanneer het losgelaten wordt. Maar niet allen handelen zo. U zou kunnen zeggen: "Waarom gaan ze dan weg, als ze er verdriet over hebben? En als ze niet willen blijven, waarom zijn ze verdrietig?" Het gaat echter toch zo, zoals dit voorbeeld ons ook laat zien: Er is iemand die zucht en achterwaarts keert (Klaagl. 1:8).

Orpa is een ander voorbeeld voor ons (Ruth 1:14, 15). Ze hief haar stem op met haar schoonmoeder en weende toen ze haar en de God van Israël tegelijkertijd verliet.

1. Orpa had net zoveel recht op hetgeen Ruth ten deel viel als Ruth had. Zij werd namelijk Davids grootmoeder en zo een van de moeders van de Heere (Matth. 1:5, 6). We zouden zeggen dat Orpa de vrouw van de oudste zoon was (Ruth 1:2, 4). Vergelijk dit met Genesis 29:6. We zien inderdaad dat God vaak zulke keuzes heeft gemaakt, zoals bij Kaïn en Abel en bij Ezau en Jakob.
2. Orpa was even hard op weg om het huis van haar vader en haar land te verlaten en

- naar het land van Juda te gaan als Ruth (vs. 7, 8) en ongetwijfeld nam ze zich voor om de Joodse godsdienst te omhelzen (vs. 15, 17). Het land van Juda was toch het heilige land, waar God Zich openbaarde (Ps. 76:1-3). Daarom wordt het ook het aangezicht des Heeren genoemd (Jona 1:3), evenals de zichtbare kerk (Gen. 4:16).
3. Deze gelukkige verandering was haar eens zo dierbaar, dat ze het niet kon verdragen om te horen spreken over het opgeven ervan. Alleen al het spreken hierover deed tranen uit haar ogen druppelen (vs. 9). Het stond volkomen vast voor haar dat niets haar zou terughouden. Wij zullen u niet verlaten, maar naar uw volk gaan. Zoals een zeker schriftgeleerde zei tegen Jezus: "Meester! ik zal U volgen, waar Gij ook heengaat" (Matth. 8:19), zo was zij bereid hetzelfde tegen haar schoonmoeder te zeggen.
 4. Als Orpa echter goed overdenkt wat haar waarschijnlijk zal overkomen op de nieuwe weg die ze inslaat als ze van god verandert, ontvalt haar vastbeslotenheid haar al snel en keert ze terug. En om die reden wilde Naomi ook dat ze terugkeerden, namelijk opdat ze niet hun hand aan de ploeg zouden slaan, wanneer ze iedere storm niet zouden kunnen doorstaan.
 5. Naomi zelf, haar volk en haar God waren Orpa lief, maar ze verlangde meer naar een echtgenoot dan naar hen. Ze wilde liever haar eigen goden dienen met een echtgenoot dan de God van Israël zonder echtgenoot. Daarom keert ze hen uiteindelijk allemaal de rug toe en gaat ze terug naar haar goden met een bedroefd hart en natte wangen (vs. 14, 15). Ze kan niet met hen meegaan en is toch erg verdrietig dat ze hen moet verlaten. O, als u me slechts een echtgenoot had kunnen beloven in het land van Juda, als ik daar slechts zou kunnen leven als ik thuis geleefd heb, zou ik nooit mijn volk boven het uwe verkoren hebben of mijn goden boven uw God. Ze gaat echter terug naar haar goden en verspeelt zo alle heerlijke voorrechten die ze had kunnen plukken ten gevolge van zo'n verandering.

Redenen.

1. Omdat de zonde hen wel bitter is, maar het gemis ervan nog bitterder. Zij hebben niet zoveel vermaak in het genieten van hun lusten, maar ze kunnen geen vermaak hebben zonder deze lusten. "Men heeft mij geslagen, zult gij zeggen, ik ben niet ziek geweest; men heeft mij gebeukt, ik heb het niet gevoeld; wanneer zal ik opwaken? Ik zal hem nog meer zoeken!" (Spr. 23:35). God plant een haag van doornen en distels om de lusten van sommige mensen, zodat hun vlees opengereten zal worden, wanneer ze deze najagen. Jawel, maar het beest zal er liever doorheen breken dan de honger verdragen die in hem woedt. Zolang er meer zoet dan zuur in de zonde te vinden is, zal de zondaar deze indrinken, hoewel hij ervan huivert. Daarom legt God er voor Zijn uitverkorenen meer bitterheid in, tot de bitterheid overheerst (Pred. 7:26).
2. Christus is zoet voor de mens, maar zijn lusten zijn zoeter. Daarom zou hij van geen van beide afstand doen, als hij ze allebei kon krijgen. Wanneer hij ziet dat dit niet kan, scheidt hij inderdaad van Christus, hoewel hij dat doet met een bedroefd hart, zoals in onze tekst. Wat een vurig verlangen kende Orpa, hoe onwillig was ze om Naomi te verlaten. Een ziel zal nooit echt tot Christus komen, voor Hij daadwerkelijk meer biedt dan alle anderen. Vergelijk Spreuken 7 met Spreuken 8 en daarvan vooral vers 18-21. Mensen kunnen zeggen wat ze willen van hun zoete Zaligmaker, maar zo lang hun lusten zoeter zijn, zullen ze afstand doen van de erfenis om de lusten van dat moment te bevredigen. De zegen was zoet voor Ezau, nadat hij had gegeten van de schotel linzenmoes (Gen. 27:38). Toen ze beiden in de weegschaal lagen en hij van één van beide moest scheiden, woog de linzenmoes veel zwaarder voor hem dan de zegen (Gen. 25:30). In het Hebreeuws staat er: Laat mij toch proeven van dat rode,

dat, dat. Vers 32 luidt in het Hebreeuws: Maar wat is een eerstgeboorterecht mij dan waard?

3. Omdat hun licht wel helder is, maar hun lusten sterker zijn. Het eerste doet hen zien op Christus en de bekoorlijkheid van de heiligheid. Het eerste trekt hen en het laatste houdt hen terug. Zo worden ze geslingerd tussen deze twee dingen, hoewel ze moeten zwichten voor het sterkste, zoals ook Bileam en Pilatus deden. Dus scheiden ze van Christus, zoals Paltiël van Michal scheidde (2 Sam. 3:15, 16). De liefde voor zijn leven was sterk, maar de liefde voor zijn lusten was sterker. Het geweten van velen biedt veel tegenstand voor ze terug kunnen gaan naar hun lusten. "Zij zijn onder de wederstrevers des lichts; zij kennen Zijn wegen niet, en zij blijven niet op Zijn paden" (Job 24:13). De lusten komen in opstand tegen het licht en drijven de mens uit de paden van het licht. Zij blijven niet in die paden, maar laten hun geweten het onderspit delven. Zij weten of erkennen de wetten van het licht niet en daarom komen zij ertegen in opstand.

4. Zij vinden niet in Christus, wat ze verwachten. Dit blijkt duidelijk uit de tekst. Dit doet mensen mismoedig weggaan. De discipelen ontzetten zich erover. Zij zeiden: "En wij hoopten, dat Hij was Degene, Die Israël verlossen zou. Doch ook, benevens dit alles, is het heden de derde dag, van dat deze dingen geschied zijn" (Luk. 24:21). Dit deed die man spoedig terugkeren (Matth. 8:19-21). Als een mens zo ziek is dat hij nog slechts de dood verwacht, geeft hij alles voor zijn leven, want hij meent dat hij wel tevreden zou zijn als hij moest bedelen om zijn brood, als hij maar gezond was. Wanneer hij echter gezond wordt, merkt hij dat hij daar niet genoeg aan heeft; hij moet weer overvloed hebben. Wanneer mensen gekweld worden door de wroeging van hun geweten, willen ze vaak alles wel geven voor rust, maar als ze die hebben, keren ze vaak weer terug naar hun oude wegen. Het volk dat met de Egyptenaren vermengd was, voegde zich vol vreugde bij Israël (Ex. 12:38). Toen ze echter in plaats van Kanaän een wildernisvonden, dachten ze al spoedig terug aan hetgeen zij vroeger genoten en verlangden ze daarnaar terug te keren (Num. 11:4, 5). Als het Evangelie nieuw is, zorgt het voor hevige beroering van de gevoelens van de huichelaars. O, hoe zoet is de godsdienst, hoe zoet zijn de gebeden, de preken en de Avondmaalsbedieningen! Maar al die tijd is er geen bron der genade in het hart, die er zal blijven en zal zijn als een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven. Deze beroering moet wel overgaan, wanneer de nieuwigheid ervan af is en dan dorsten ze meer naar hun lusten dan ooit. Christus en Zijn inzettingen worden allemaal smakeloos voor hen als een verhaal dat ze al heel vaak gehoord hebben. Zij vinden God niet in Zijn inzettingen en wat zij erin vonden, is geweken. Daarom zijn zij tweemaal verstorven en ontworteld.

5. Tenslotte verlangen ze wel naar de hemel, maar willen ze de woeste weg naar de hemel niet gaan, zoals ook blijkt in onze tekst. De begeerte des luiaards zal hem doden, want zijn handen weigeren te werken (Spr. 21:25). Hij heeft een mond om haar te uiten, maar geen handen om ervoor te werken, zoals een man die naar de andere kant van het water wil, maar het is zo breed dat hij het niet durft over te steken. Ze missen die andere geest (Num. 14:24), die hun voorhoofd zou pantseren met het vaste voornemen om tegen alle moeilijkheden te strijden. Zij beminnen het goud, maar kunnen er niet naar graven en daarom keren ze het met een bedroefd hart de rug toe.

Gevolgtrekking.

1. Het is heel verklaarbaar dat mensen die zich afkeren en afvallig worden, met des te meer begeerte naar hun lusten terugkeren. Het is duidelijk dat ze dit doen. Vergelijk 2 Petrus 2:20-22 met Mattheus 12:44, 45. Want zij zijn dan als zeugen

die voor een tijd schoon zijn gehouden of als beesten die bevrijd worden van hun opsluiting. Maar er is meer. Zij hebben Christus en de heiligheid met een bedroefd hart vaarwel gezegd en zij hebben meer dan anderen, die nooit schoonheid zagen in de dienst van God, iets nodig om hen te troosten. Die troost moeten ze zien te vinden in hun lusten. Ze hebben heel veel lusten nodig, omdat ze, in onderscheid van anderen, hun geweten het zwijgen op moeten leggen.

2. Een warm plekje voor de dienst van God is niet genoeg, als we er geen warm hart voor hebben. Dit warme plekje kan voor eeuwig branden in de hel. Wat is dit anders dan dat mensen God liefhebben, maar hun lusten nog meer beminnen? Jezus zegt: "Die vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig" (Matth. 10:37), want daarom kan hij Mij maar met mate beminnen.

Neem dit ter harte, u die meent dat uw hart naar God uitgaat, hoewel u niet veel spreekt over de dienst van God, dat wil zeggen: hoewel er niets van die dienst in uw leven gevonden wordt en u nooit hebt geweten wat het is om een lust op te offeren, wanneer dat Hem behaagt. Het hart der goddelozen is weinig waard (Spr. 10:20).

Dit geldt ook voor u die het goed bedoelt, die God graag zou dienen en uw leven graag zou willen beteren, maar het toch nooit doet. Die altijd leren, en nimmermeer tot kennis der waarheid kunnen komen (2 Tim. 3:7). Uw hart gaat niet zo naar Christus uit als naar uw lusten en wat geeft Hij om uw bedoelingen? U kent een vurig verlangen naar Christus en naar Zijn dienst. Wat dan nog? Dat had deze man ook. Waarom bent u bijna en niet geheel een christen?

Dit geldt ook voor u die uzelf ermee geruststelt dat u wel in de zonde leeft zonder te pogen uw lusten te doden, maar dat het uitbreken in de zonde tegen uw wil is en dat u wel zou willen dat u er iets aan kon doen. U maakt daar echter nooit ernst mee. Dan is het niet tegen uw wil, maar tegen uw geweten. Als u nog een poosje zo door gaat, kan het zover komen dat uw geweten echt dood is en toegeschroeid is als met een heet ijzer. Dan kunt u gelijke tred houden met uw wil, die de afgoden liefheeft, hen zal najagen en niet tot Christus zal komen om het leven te begeren.

Tenslotte is dit het doodsvonnis voor hen die overtuigingen hebben gehad en geprobeerd hebben zich te verbeteren, maar gemerkt hebben dat dit vruchteloos was. Daarom hebben ze het opgegeven en het doet hen verdriet dat ze geen vrucht zagen. Toch hopen ze dat alles goed zal gaan. Ik wilde wel dat u nog eens zou terugblikken op uw plechtige afscheid van Christus. Het beste wat we ervan kunnen zeggen is dat u treurig geworden bent over dat woord, bedroefd wegging en Hem vaarwel zei en zo van Hem scheidde, hoewel u dat deed met een traan in uw oog. Amen.

7. GELOVIGEN DE VRIENDEN VAN CHRISTUS.

HET KENMERKEND KARAKTER VAN WARE GELOVIGEN

IN BETREKKING TOT HUN VRIENDSCHAP MET CHRISTUS EN DE BEWIJZEN DAARVAN IN HET DOEN WAT HIJ GEBIEDT

Deze preken werden gehouden in Ettrick in Juni en Juli 1724. Boston begon op 21 Juni, de dag des Heeren, onmiddellijk nadat de auteur zijn verhandeling over *het Genadeverbond* had beëindigd.

Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet wat Ik u gebied. Johannes 15:14.

In deze woorden hebben wij twee zaken.

1. Een hoog en eerwaardig voorrecht dat sommigen genieten: ***zij zijn de vrienden van Christus***. Het is een vriendschappelijke en eerbare relatie. Sommigen zijn Zijne vijanden, en hij zal hen als zodanig behandelen. "Doch deze Mijn vijanden die niet hebben gewild dat Ik Koning over hen zou zijn, brengt ze hier en sla ze voor Mijn voeten dood." Lukas 19: 27. Ja van nature zijn allen zo. Rom. 8:7, Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet, en het kan ook niet." Maar er is een gedeelte onder de mensheid die in een staat van vriendschap met Hem wordt gebracht, aan wie Hij de diensten van de beste vriendschap heeft bewezen en zal bewijzen.

2. De kenmerken van hen die van dat voorrecht geniet. Velen wenden het wel voor, maar weinigen kunnen het aantonen. Hier is het kenteken dat zij dragen, het teken waaraan zij kenbaar zijn: ***zo gij doet wat Ik u gebied***. Zij die dit dragen, worden door Christus erkend. Dit kenmerk legt Christus op Zijn discipelen en de hele zichtbare kerk: (1) dat zij ernaar streven om deze relatie te beantwoorden, zo duidelijk mogelijk aan de wereld en aan hun eigen geweten. (2) En dat zij regelmatig zichzelf hieraan onderzoeken en zo hun aandeel in Hem ophelderen. ***"Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet wat Ik u gebied"***.

Dit kenmerk wordt uit de praktijk genomen. Vrienden moeten vriendschap tonen. De vrienden van Christus tonen dit door alleen te doen wat Hij hen beveelt. Deze gehoorzaamheid is niet de grondslag van de vriendschap; dat is het geloof en de toepassing van het verzoenend bloed van Christus, Rom. 5:10, 11. Maar het is de vrucht van die vriendschap, en volgt daarom daarna. Het ontspringt noodzakelijk daaruit en zo openbaart het zich en maakt de verzoening kenbaar, zoals een vrucht van de boom. Zoals in Johannes 8:31 staat: "Indien gij in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen". En Hebr. 3:14: "Want wij zijn Christus deelachtig geworden, zo wij anders het beginsel van dezen vasten grond tot het einde toe vasthouden." Aldus is de gehoorzaamheid niet de voorwaarde waarop het voorrecht wordt verkregen; maar er is een noodzakelijke verbinding tussen het voorrecht en de plicht. Dat is de bedoeling van het woord ***zo, indien***. Evenals men zegt: als er rook is, is er vuur; als er goede vruchten is, is er een goede boom.

Merk nu hier op:

(1.) De aard van deze gehoorzaamheid. Het is een algehele gehoorzaamheid aan de bevelen van Christus. Christus onze Vriend, is ook onze Heere en onze God. Hij eist gehoorzaamheid van ons. Hij moet bevelen, en wij moeten uitvoeren, en dat zonder uitzondering, met onbeperkte gehoorzaamheid. De vriendschap tussen Christus en Zijn volk behoudt nog wel de afstand tussen een soeverein Wetgever en onderdaan, Psalm 45:11. Indien Hij uw Heere is, zo buig u voor Hem neder.

(2) Het besluit uit dit kenmerk: ***Gij zijt mijn vrienden, zo gij doet wat Ik u gebied.***

- (a) Indien u doet wat Ik u gebiedt, dan bewijst ge uzelf Mijn vrienden te zijn. Eerlijke woorden en een belijdenis zullen het niet doen; maar de praktijk van een vriend zal het doen. Zo is de oprechte gehoorzaamheid de toetssteen van vriendschap aan Christus.
- (b) U zal worden erkend als oprechte vrienden. Christus Zelf zal het als volledig bewijs van uw vriendschap met Hem aannemen.

De inhoud van de tekst wordt samengevat in de drie volgende leerstellingen.

- I. Het is het voorrecht van sommige zondaars om de vrienden van Christus te zijn.
- II. Het is het kenmerkend karakter van de vrienden van Christus om alles te doen wat Hij hen beveelt.
- III. Zij zijn de vrienden van Christus, die in een evangelische zin aan Zijn bevelen algeheel gehoorzaam zijn.

Ik zal elke leerstelling in volgorde behandelen.

Leerstelling I. Het is het voorrecht van sommige zondaars om de vrienden van Christus te zijn.

In het uitleggen van deze leer, zal ik tonen:

- I. In het algemeen wat dit voorrecht is.
- II. Hoe deze vriendschap gemaakt wordt.
- III. Welk een voorrecht dit is.
- IV. De toepassing ervan maken.

I. Ik moet tonen wat dit voorrecht in het algemeen is.

Het is een staat van vrede en eenheid in het aandeel met Jezus Christus. In deze twee dingen ligt het voorrecht, zoals uit de gewone aard van vriendschap duidelijk blijkt.

1. De vrienden van Christus, hoewel zij van nature in een staat van vijandschap met God waren, zijn zij nu in een staat van vrede met Christus, en God door Christus, Ef. 2:14. "Want Hij is onze Vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en den muur des afscheidsel gebroken hebbende." Al de kinderen van Adam in hun natuurlijke staat, de uitverkorenen niet uitgezonderd, zijn in een staat van vijandschap tegen God. God draagt een wettelijk vijandschap tegen hen, zoals een rechter tegen de misdadiger die Hij volgens de wet veroordeelt. En zij hebben een werkelijke vijandschap tegen Hem die in hun hart leeft én in hun werken. Maar nu zijn degenen die dit voorrecht genieten in een staat van vrede en verzoening met God. Die wettelijke vijandschap van God tegen hen is nu weggenomen. Hij veroordeelt hen niet meer, want er is geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, Rom. 8:1. Het toornig aangezicht van de wrekende Rechter is nu afgewend. Ook hun werkelijke vijandschap tegen Hem wordt weggenomen uit hun hart en leven, zodat die niet meer regeert. "En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in

de boze werken, nog ook verzoend, in het lichaam van Zijn vlees door den dood; opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen heilig." Kol. 1:21, 22. Zo is de gevaarlijkste koorts in hen gekoeld.

2. Hoewel zij verdeeld waren ten aanzien van hun belangen in de hemel, is er nu een eenheid van belangen tussen Christus en hen, 1 Joh. 1:3. "Opdat onze gemeenschap ook zij met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus." Velen leven in vrede, die echter niet in een staat van vriendschap zijn. Maar deze vrede met God is meer dan uitwendig vrede hebben. Wanneer Christus vrede met zondaars sluit, gaat Hij vriendschap met hen aan. Er komt een verbond, een overeenkomst tussen God en hen. Deze is offensief en defensief, namelijk hun belangen zijn vanaf dat ogenblik samen geweven. Zij hebben gemeenschappelijke vrienden en gemeenschappelijke vijanden. Christus neemt hun belangen aan, en zij nemen die van Hem aan. Zij streven naar elkaars wederzijds belang als een gemeenschappelijk belang.

II. *Het volgende punt is, hoe deze vriendschap wordt gemaakt.*

1. De eerste bron en fontein van deze vriendschap is eeuwige vrije liefde. Daarom zegt de Heere tot de profeet Jeremia, hoofdstuk 29:3: "Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde." Het is oud in het ontwerp, ja vanaf de eeuwigheid. Soms zal de éne vriend tot een ander zeggen: "Toen ik u in zulk een plaats zag, of in zulk een tijd, was er iets in u wat mij bijzonder aantrok en vanaf toen was ik in stil verlangen naar een vriendschap met u. Zo wil Christus tot Zijn volk zeggen: 'Sinds Ik u van eeuwigheid zag, liggend in diep verdorven toestand met de hele mensheid ligt, had Ik u lief; waren Mijn vermakingen met de mensenkinderen, Spr. 8:31.

2. Het voornemen tot ontferming werd van eeuwigheid gelegd tussen de Vader en de Zoon, Titus 1:2. "In de hoop des eeuwigen levens, welke God Die niet liegen kan, beloofd heeft vóór de grondlegging der wereld." Het verbond van genade werd gemaakt vóór het bewerkstelligen van deze vriendschap. Daar werd de orde bepaald, hoe met behoud van de Goddelijke deugden deze vijanden tot God gebracht mochten worden in een staat van vriendschap; hoe zij daarvoor ingewonnen zouden kunnen worden.

3. Het fundament van deze vriendschap werd gelegd in het bloed van Christus, in de volheid van de tijd, Gal. 4: 4, 5. "Wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet, opdat Hij degenen die onder de wet waren verlossen zou, en dat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden." De vriendschap met hen die zó onwaardig waren om aangezien te worden, kon niet dan door bloed worden gekocht waardoor de rechtvaardigheid zou worden bevredigd. Want zij waren misdadigers onder het vonnis van de dood. Hebr. 9:22. "Zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving." Daarom stierf Christus voor hen, en gaf hen het grootste bewijs van Zijn vriendschap tot hen. Daarom zegt Hij, Joh. 15:13: "Niemand heeft meerder liefde dan deze, dat iemand zijn leven zet voor Zijn vrienden." Daarom zeggen wij vaak, *dat wij door Zijn bloed verlost zijn.*

4. Deze vriendschap met hen werd gemaakt door het Evangelie, 2 Kor. 5:20. "Zo zijn wij dan gezanten van Christuswege, alsof God ons bade: wij bidden u van Christuswege, laat u met God verzoenen." In het woord van het evangelie dingt Christus naar de hand van zondaars, en stelt een nauwe vriendschap voor tussen Hem en hen. Hij verzendt voor dat doel Zijn brieven naar hen in het geschreven woord, die vaak onbeantwoord zijn gebleven of een verkeerd antwoord kregen. Hij zendt sommigen van hun eigen geslacht, aarden vaten, om hen te overreden deze vriendschap aan te gaan, maar vaak arbeiden ze vergeefs. Maar Hij herhaalt Zijn verzoeken totdat Hij hen overwint.

5. Zij worden ingewonnen door Zijn Eigen Geest. Jesaja 44:3-5. "Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen. En zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken. Deze zal zeggen: 'Ik ben des HEEREN'; en die zal zich noemen met den naam van Jakob; en gene zal met zijn hand schrijven: 'Ik ben des HEEREN', en zich toenoemen met den naam van Israël." Zij willen geen vrienden met Hem zijn totdat de Geest het werk ter hand neemt. Hun oude vrienden, de duivel, de wereld, en hun lusten, hebben zozeer over hen geheerst, dat zij de vriendschap van Christus niet naar waarde konden schatten, totdat de Geest hun ogen opende, het belang aantoonde en hun verstand en hart veranderde. En hij doet dit krachtig zodra Hij het ter hand neemt.

6. Door geloof komen zij in vriendschap met Hem, Ef. 3:17. "Opdat Christus door het geloof in uw harten wone." Zo komen zij tot Hem, en verenigen zich met Hem. Zo zijn de vriendschapsbanden van Christus' kant Zijn Geest, waardoor Hij hen aanneemt; en van hun kant het geloof, waardoor zij Hem aannemen. Zo wordt de vriendschap onschendbaar en strikt vertrouwelijk gemaakt en komen Christus en zij in de band van hetzelfde verbond; Hij als het Hoofd, en zij als leden.

7. Tenslotte, wordt de vriendschap verzegeld door de sacramenten, in het bijzonder dat van zijn lichaam en bloed. Het was een oude gewoonte om een verbond van vriendschap met een feest te bevestigen, Gen. 31: 54. En zo heeft de Heere Zijn vriendschap met Zijn ware vrienden onder ons bevestigd, en zegt als in Hooglied 5: 1: " Ik ben in Mijn hof gekomen, o Mijn zuster, o bruid! Ik heb Mijn mirre geplukt met Mijn specerij; Ik heb Mijn honigraten met Mijn honig gegeten; Ik heb Mijn wijn, mitsgaders Mijn melk gedronken. Eet, vrienden; drinkt en wordt dronken, o liefsten." En o, hoe geschikt is dit om de vriendschap te bevestigen! Kan er een groter bewijs van vriendschap zijn dan wat daar is! Joh. 15:13, tevoren aangehaald.

III. Ik zal nu aantonen welk voorrecht dit is.

Nóch mensen nóch engelen kunnen de waarde van deze vriendschap volledig uitdrukken, want het is van oneindige waarde, 1 Kor. 2:9. "Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklimmen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben."

Om uw achting daarvoor te vermeerderen, denk aan het volgende:

1. *Het is een eervolle vriendschap.* Velen zijn trots op hun grote vrienden, maar met weinig voordeel; terwijl misschien zij en hun vrienden allebei vijanden van God zijn. Hoewel zij grootheid bezitten, missen zij genade. Maar een gelovige mag zich terecht, ja mag zich alleen naar Zijn vriend op waarde schatten. "Die zich beroemt, roeme in den Heere." Hun Vriend is de Koning der koningen van de aarde. Door Hem is God hun Vriend. Zij zijn nauw verbonden aan de hemel. Hoewel zij afkomstig zijn van de mesthoop, loopt koninklijk en hemels bloed in hun aders.

2. *Het is een voordelige vriendschap.* De vriendschap van velen in de wereld is niet meer dan een lege naam; als hun vriend een goed woord nodig heeft, zullen zij het hem geven, maar goede daden, ... dat blijft verre van hen. Ja, de vriendschap van velen leidt tot hun verderf. Het dient nergens anders voor dan tot een strik, een val, en een band van zonde, zoals tussen Herodus en Pilatus. Maar de vriendschap van Christus is allervoordeligst: het verrijkt en verhoogt hen. Wie kan de voordelen ervan tellen? Zij geldt voor tijd en eeuwigheid; zij is voor de ziel en voor het lichaam. Er is niets méér nodig om hen gelukkig te maken, hetzij in voorspoed of in tegenspoed.

3. *Het is een vertrouwelijke vriendschap.* Zulke nauwe en vertrouwelijke vriendschap is er nergens op aarde te vinden, tussen welke relaties dan ook. 1 Kor. 6: 17. "Maar die

den Heere aanhangt, is één geest met Hem." Velen die een zeer waardevolle en nuttige vriendschap hebben, zijn tegenover hun vrienden nog weerhoudend. Zij delen weinig intimiteit met hen. Maar Christus deelt Zich het meest intiem aan Zijn vrienden mee en deelt Zijn grootste geheimen met hen, Psalm 25: 14. Zij storten hun harten voor Hem uit met groter vrijheid dan zij aan hun meest nauwe betrekkingen kunnen doen. Want daar is het dikwijls nodig om op hun hoede te zijn.

4. *Het is een alles omvattende vriendschap, van volkomen invloed.* Er is geen vriendschap in de wereld, of het is beperkt tot sommige bijzonderheden. Er zijn sommige dingen waar de vriendschap van mensen niet naar uitgaan en waarin zij zich niet met hun vriend inlaten. Maar de vriendschap van Christus is van universele invloed: Hij deelt in alle zorgen van Zijn vrienden. Hij is in alles belangstellend, van het grootste tot het kleinste. Hij verzorgt alles op een vriendschappelijke wijze; van hun eeuwige zaligheid tot de minste haar die van hun hoofd valt. En er is geen geval waarin men tevergeefs bij Hem om hulp kan komen.

5. *Het is een zekere en duurzame vriendschap.* De vriendschappen in de wereld zijn zeer onzeker. Soms beëindigt de grootste vriendschap in grote vijandschap, en vaak wordt het verandert in koelheid en in onverschilligheid. Het blijkt niet zelden dat tegenspoed de band verslapt, als het hierdoor niet totaal afgesneden wordt. Hierom komen de klachten van de heiligen: Job 19:14. "Mijn nabestaanden houden op, en mijn bekenden vergeten mij." En Psalm 38:11. Mijn liefhebbers en mijn vrienden staan van tegenover mijn plage, en mijn nabestaanden staan van verre." Maar de vriendschap van Christus sterft nooit uit. Joh. 13:1. "Alzo Hij de Zijnen die in de wereld waren, lief gehad heeft, zo heeft Hij hen lief gehad tot het einde." Hij kan Zijn liefde voor Zijn volk verbergen, maar neemt het nooit van hen af. Hierop ziet die troostvolle passage uit Jesaja 49:14-16. "Doch Sion zegt: De HEERE heeft mij verlaten, en de HEERE heeft mij vergeten. Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten. Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd; uw muren zijn steeds voor Mij." Zij kunnen zijn Geest bedroeven en Hij mag hen met de roede bestraffen, maar de scherpste roede op hun rug is uit vriendschap; de zwaarste hand die Hij op hen heeft gelegd, is nóg de hand van een Vriend, niet van een vijand, Psalm 89: 31 - 34. Zelfs hun tegenspoed zal Zijn vriendschap met hen nooit verkoelt, want Hij draagt hen met al hun lasten. "In al hun benauwdheden is Hij benauwd." Terwijl Hij hen met de éne hand slaat, ondersteunt Hij hen met de andere. Hij plaagt hen niet van harte; "in hun krankheid verandert Hij hun ganse leger."

Een kort woord van toepassing zal deze leerstelling afsluiten.

Gebruik 1 tot lering. Zie hierin:

1. De wondervolle nederbuigende goedheid tegenover zondige mensen in wie God een welbehagen heeft, om sommigen in vriendschap met Hem te nemen. De engelen vielen, maar er was geen aanbidding van vrede voor hen, er was niet voorzien in een Zaligmaker. Maar de mensen kunnen niet alleen in vrede, maar ook in vriendschap met God komen. Wij zijn van nature rebellen tegen God, maar kunnen vrienden worden door Christus.

2. Zij die Christus toebehoren zijn het gelukkigst. Zij worden voorzien van een voorraad, waarmee zij door alle moeilijkheden kunnen reizen, en hun weg gaan door alle stormen. Christus is hun Vriend, en Hij is beide, bekwaam en verlangend om hen te voorzien. En zij mogen door alles heen getroost reizen, als zij slechts geloof in oefening hebben om van deze vriendschap gebruik te maken.

3. Jezus Christus is de beste en grootmoedigste van alle meesters. Hij maakt al Zijn knechten tot vrienden. Hij behandelt hen met eer. Hij heeft niets van hun dienst nodig; niets van hun dienst kan Hem gelukkiger maken; maar Hij beloont met adellijke eer hun dienst. O, wie zou zulk een Vriend niet kiezen? Wie wil zulk een gulle Meester niet dienen?

4. Zie hierin hoe mensen die geen vrienden hebben, die niets hebben om met hen mee te leven, zich moeten gedragen om een Vriend te krijgen, Die beter zal zijn voor hen dan heel de wereld. Kom tot Christus, o zondaars die geen vrienden hebben! Komt en vindt barmhartigheid in Hem, u die geen vader hebt, zelfs de uitgeworpenen in Israël, voor wie niemand zorgt. Kom tot Hem, en Hij zal u de meest kenmerkende tekens van vriendschap tonen, uitnemender dan hetgeen ooit onder de mensen plaatsvond.

Gebruik II, tot vermaning.

1. Laat zondaars naar deze vriendschap zoeken. Christus werd tijdens Zijn mensheid op aarde, *een Vriend van tollenaars en zondaars* genoemd. Het was in zover waar, dat Hij werkelijk bevriend was en is met zondaars, om hen te verlossen van hun zonden, maar Hij was niet bevriend om hen in hun zonden te houden. Hier is een voorrecht, en de slechtste zondaars kunnen het krijgen door het geloof, nú zowel als velen het tevoren hebben gekregen. Getuigen zijn Manasse, Maria Magdalena, Paulus, ja al degenen "die nu gekocht zijn uit de mensen, die aan Zijn rechterhand zitten in Zijn heerlijkheid." Maar als u in uw staat van vijandschap tegen Hem verdergaat, zult u uiteindelijk ondervinden dat Hij u als vijanden zal behandelen. En Hij Die de beste van alle vrienden is, zal als u onbekeerd blijft, de vreselijkste van alle vijanden zijn en u wegzenden naar het eeuwige vuur. Kies daarom op tijd Zijn vriendschap!

2. U die belijdt vrienden van Christus te zijn, wandel waardig overeenkomstig uw voorrecht. Gedraag u vriendschappelijk jegens Hem. Betoon het door uw eerbied voor Zijn bevelen, onderwerp u in alle dingen aan Zijn wil, en benodig Hem in al uw behoeften. En beweer niet Zijn vrienden te zijn, terwijl u geen acht slaat op het houden van Zijn wegen. U moet uzelf onderscheiden van Zijn valse vrienden door een oprechte en gehele gehoorzaamheid aan alles wat Hij zegt of wat Hij u in Zijn Woord oplegt.

Leerstelling II. Het is het kenmerkend karakter van de vrienden van Christus, om alles te doen wat Hij ook beveelt.

Bij de behandeling van deze leer zal ik,

- I. Het karakter van de vrienden van Christus onderzoeken in het doen van alles wat Hij hen beveelt.
- II. Aantonen hoe dit onderzoekend en kenmerkend karakter wordt gevormd.
- III. Besluiten met enkele praktische wenken.

I. Ik zal dit karakter van de vrienden van Christus onderzoeken, in het doen van alles wat Hij hen beveelt. Ik verklaar het in drie zaken.

Eerst, de vrienden van Christus zijn daders van Zijn geboden. Zij zijn allen Zijn knechten, Lukas 6:46. Christus is hun Heere en Wetgever en zij doen Zijn bevelen. Zijn vijanden kunnen zich geveinsd onderwerpen; zij mogen van vrede spreken, en belijden Hem gehoorzaam te zijn; maar Zijn vrienden zijn daders van wat Hij beveelt, in een heilig leven *en de praktijk*, Jak. 1:22. Het houdt de volgende dingen in.

1. Hun lusten zijn geen dominerende heren, aan wie zij zich over geven om deze te gehoorzamen, Rom. 6:13, 14. Als zij vrienden van Christus zijn geworden, zijn zij

vijanden van hun lusten, zoeken ze Christus te behagen en streven naar de vernietiging van hun verdorven genegenheden, zeggend: "Heere onze God, andere heren behalve Gij, hebben over ons geheerst, maar door U alleen gedenken wij Uws Naams", Jesaja 26:13. "Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist, met zijn bewegingen en begeerlijkheden," Gal. 5: 24. Te wandelen naar zijn eigen begeerlijkheden, is het karakter van spotters, 2 Petrus 3:3. De vrienden van Christus zijn van meester veranderd, en hebben afstand gedaan van hun vuile begeerlijkheden.

2. De gewoonten van de wereld zijn hun regel niet, Ef. 2: 2. Deze hebben een bevelende kracht op de vijanden van Christus. Daarom is vaak het gevolg hiervan dat veel mensen kwaad doet, alsof een zondige gewoonte vrijheid geeft tot zondigen. Maar de geboden van Christus spreken de gewoonten van de wereld tegen. Zijn vrienden zullen deze gehoorzamen al gaat het door een stortvloed van kwade gewoonten van een goddeloos geslacht; zoals Noach deed, Gen. 6:9.

3. Maar evenals zij redding bij Hem zoeken, is het de voornaamste zaak in hun leven, Hem te dienen, Hem te verheerlijken, 'om te wandelen waardiglijk den Heere, in alle welbehaaglijkheid', Col. 1: 10. Deze zijn de twee werken die door alle vrienden van Christus ernstig worden beoefend.

(1) Het werk van hun zaligheid, dat zij mogen bewaard worden van zonde en toorn, en boven het gevaar van het eeuwig verderf geplaatst te worden. Dit wordt gedaan door het geloof.

(2) Hun werk bij hun medemens, dat zij hun geslacht dienen door de wil van God, zoals David, Hand. 13: 36; dat zij in hun tijd voor Christus nuttig kunnen zijn, om Zijn eer en glorie te bevorderen. "Opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen Die u geroepen heeft uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht." 1 Petrus 2: 9. Dit wordt gedaan door Hem te gehoorzamen.

In het eerstgenoemde zoeken zij hun eigen veiligheid, en in het laatstgenoemde de eer van hun Zaligmaker. De vijanden van Christus echter laten dit allebei na; of als zij in het eerstgenoemde bezorgd schijnen te zijn, is dat alles en hebben zij geen gepaste zorg voor het laatstgenoemde. Waarom? Omdat zij geen acht slaan op de eer van Christus, maar alleen op behoud volgens hun eigen manier. Hier ligt het geheim van het inconsequent leven van velen, die als engelen bidden, en toch leven als duivels, alsof er geen God is aan Wie zij gehoorzaamheid verschuldigd zijn. Maar de vrienden van Christus streven beiden na: zij werken om Hem te dienen en te gehoorzamen met dezelfde ernst als zij zoeken om door Hem behouden te worden. Zo zijn ze daders van al Zijn bevelen, evenals zoekers van Zijn zaligheid.

Dit is duidelijk, als u overweegt,

1ste. Dat alle vrienden van Christus ware gelovigen in Hem zijn, begiftigd met het zaligmakend geloof, om welke reden zij genoemd worden: de geroepenen en uitverkorenen en gelovigen, Openb. 7:14. Het is door het geloof dat iemand in de staat van vriendschap met Hem treedt. En alle echte gelovigen zijn daders van de bevelen van Christus, die het tot hun voornaamste taak rekenen om Hem te gehoorzamen. Want geloof zonder de werken is dood, Jak. 2:20. Het oprecht geloof is een werkzame genade; het werkt door de liefde, Gal. 5:6. Want het verbindt de ziel aan Christus in Wie al de volheid van de Geest der heiligheid woont, Ef. 3: 17. Het verenigt aan Hem als aan een echtgenoot, waardoor de bruid altijd vruchtbaar is, Rom. 7: 4, zoals de ware wijnstok, die takken maakt die werkelijk daaraan verenigd zijn, en vruchten voortbrengen, Joh. 15: 2. En zo is het geloof de kracht van alle goede werken. Daarom zegt Christus, Joh. 6: 29. "Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem Dien Hij gezonden heeft." En de geliefde discipel zegt, 1 Joh. 3: 23: "Dit is zijn

gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus." Zo ontvangt men Christus als Koning, Heere, en Hoofd, Psalm 110:3.

2de. Het grote doel waarvoor Christus de vriendschap van de hemel voor sommigen heeft gekocht en dit aan hen meedeelt, is, dat zij daders van Zijn bevelen zouden kunnen zijn. Hij heeft Zijn leven afgelegd om hen voor dat doel te kopen. Vandaar zegt de apostel, Ef 5: 25, 26 dat Christus de gemeente lief gehad heeft en Zich voor haar overgegeven heeft, opdat Hij haar heiligen zou met het bad des waters door Zijn woord. En Titus 2: 14. "Die Zichzelven voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelven een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken." Hij brengt hen vanonder Zijn én hun vijanden, met hetzelfde doel. Namelijk, Lukas 1:74, 75: "Dat wij, verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, (zegt Zacharias) Hem dienen zouden zonder vreze. In heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen onzes levens." Het was hun ellende toen zij Zijn vijanden waren, dat zij Zijn geboden nóch wilden, nóch konden doen. Maar in de dag van hun verzoening verlost Hij hen, maakt hen los van hun kettingen, en geeft hen zowel een hart als een hand om Hem te gehoorzamen, ieder in zijn mate.

3de. Achteloosheid omtrent de bevelen van Christus, en het strijdig wandelen hiermee is het natuurlijk product van de vijandschap van het hart tegen Hem. Vooral op deze manier tonen vijanden van Hem Zijn vijand te zijn, namelijk door hun wandel in strijd tegen Hem. Wat is de reden dat de mensen aan de heilige wet niet onderworpen kunnen zijn? Hun vijandschap tegen God, een afschrift van hun verdorven aard, Rom. 8: 7. Zij willen hun eigen heer zijn en zullen geen Christus over hen laten regeren; zij zijn Zijne vijanden, Lukas 19: 27. Mensen mogen beweren achting voor Christus te hebben, hoewel zij Zijn geboden veronachtzamen. Maar al dergelijke aanspraken zijn verwaand, Kol. 1: 21.

4de. Waar vriendschap is, daar is liefde zonder geveinsdheid; en waar liefde is, daar is zorg om de geliefde persoon te behagen. Christus stelt onze liefde op deze proef, Joh. 15: 15. "Indien gij Mij liefhebt, onderhoudt Mijn geboden." Het is de redelijkste en meest overtuigende proef. Welk mens onder ons zou denken dat iemand van ons houdt, die doet wat helemaal tegen ons ingaat, ons grieft en ergert, en die dingen doet die wij niet kunnen verdragen? Een onheilig leven grieft de Geest van Christus; het is een rook in Zijn neusgaten. Hoe kunnen dan de mensen die Zijn heilige wetten minachten, beweren dat ze liefde of vriendschap met Hem hebben? Wat *wij* ook liefde tot God willen noemen, zie eens hoe *Hij* dat noemt in 1 Joh. 5: 3. "Dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren."

Ten tweede, zijn de vrienden van Christus daders van Zijn bevelen, omdat het *Zijn* geboden zijn. Zoals Zijn wil de regel is van hun gehoorzaamheid, zo is het ook de reden van hun gehoorzaamheid. "*Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet hetgeen Ik u gebied.*" Dit is wat het hart van Zijn vrienden raakt en de raderen van hun ziel in beweging tot gehoorzaamheid brengt: Dat *Hij* het gebiedt, dat *Hij* het vereist, Kol. 3: 17. "Al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in de Naam van de Heere Jezus." Doen de geveinsde vrienden van Christus soms wat Hij beveelt; het is niet uit enige achting voor Hem, maar voor zichzelf. Maar bij Zijn vrienden weegt de echte hoogachting voor Christus het zwaarst. Dit houdt in dat:

1. Zij doen Zijn geboden uit eerbied voor Zijn gezag, Psalm 119:4. "Heere, Gij hebt geboden dat men Uw bevelen zeer bewaren zal." Zij hebben een indruk van het Goddelijk gezag wat rust op elk gebod en overeenkomstig dat gezag onderwerpen ze zich aan de opgelegde plicht.

Vandaar als zij geen enkele reden kunnen zien voor een gebod, allen omdat het van

Christus is vinden zij daar voldoende grond voor gehoorzaamheid. Zij betwisten Zijn bevelen niet, maar voeren die uit. Voor hen is de wil van de grote Wetgever voldoende reden, Hebr. 6:8. "Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende waar hij komen zou."

2. Zij doen Zijn geboden uit liefde tot Hem. Vandaar lezen wij van "hun werk en arbeid der liefde, die aan Zijn Naam wordt getoond," Hebr. 6: 10. Zijnde behouden door Zijn bloed, geven zij zich over om geregeerd te worden door Zijn wet, en gehoorzamen Hem uit liefde en dankbaarheid. "De liefde van Christus dringt ons", 2 Kor. 5: 14. De liefde bekleedt het juk van Christus voor de gelovigen en maakt het gemakkelijk voor Zijn vrienden om het te dragen, terwijl het voor Zijn vijanden een kwelling is. En hoe sterker het geloof is, des te sterker is de liefde. En hoe sterker dat de liefde tot Christus is, hoe bereidwilliger de ziel is tot naleven van de plichten. Zijn geboden zijn aanvaardbaar voor hen, omdat zij van Hém zijn.

3. Zij doen Zijn geboden als zonen die vrijgekocht zijn door Zijn bloed. Niet als slaven die voor hun eigen losgeld werken. Zij doen het om hun Weldoener te behagen, niet om aangenomen te worden door hun *eigen* gehoorzaamheid, Rom. 8: 15. Christus heeft een eeuwige gerechtigheid aangebracht door *Zijn* gehoorzaamheid en heeft dit op al Zijn vrienden overgebracht, waardoor zij door God worden aangenomen. Hij gebiedt hen, die gerechtvaardigd zijn door het geloof, om heilig te leven. Hun ziel zegt wat staat in 2 Kor. 7: 1: "Dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden, laat ons onszelven reinigen van alle besmetting des vlees en des geestes, voleindigende de heiligmaking in de vreze Gods." De genade van God en de liefde van Christus tot in den dood, voor zondaars, doen hen zeggen: "Wat zal ik den Heere vergelden? "

4. Tenslotte, zij doen Zijn geboden met hart en ziel, Ef. 6:7. Dat is de enge gehoorzaamheid die aangenomen wordt. Jesaja 64: 5. "Gij ontmoet den vrolijke, en dien die gerechtigheid werkt." Wat om Christus' wil door Zijn vrienden wordt gedaan, doen zij van harte; terwijl Zijn geveinsde vrienden, - die in werkelijkheid Zijn vijanden zijn - tegen hun wil gehoorzamen. De koorden van liefde zullen vlug en gemakkelijk trekken en de nalatigheid in de plicht die op enige tijd wordt gevonden, zullen hen smartelijk zijn. Het is duidelijk dat er geen aanvaardbare gehoorzaamheid kan zijn dan hetgeen op deze manier wordt gedaan, omdat Christus het gebiedt. Want als het niet uit eerbied voor Zijn gebod is, kan het wel gehoorzaamheid genoemd worden, maar het is beroofd van de kern en de essentie van Godvruchtige gehoorzaamheid. Aldus zien wij egoïstische doeleinden de gehoorzaamheid bederven. Matth. 6: 1. God kent de bron van onze gehoorzaamheid hoe opgesloten ze ook in ons hart ligt. Hij zal nooit die gehoorzaamheid aan Hem erkennen, welke niet door Zijn gezag wordt beïnvloed, en welke *Hem* niet tot zijn doel heeft.

Ten derde, zijn de vrienden van Christus daders van Zijn geboden omdat zij die geheel en al zonder uitzondering doen. Psalm 119: 6. "Dan zal ik niet beschaamd worden, wanneer ik merken zal op al Uw geboden." Hun gehoorzaamheid aan Christus is onbeperkt omdat Hij een soeverein Heer is. Zijn vrienden zullen geen grenzen aan hun gehoorzaamheid voorschrijven, maar doen wat Hij in Zijn heilige wet gebiedt. De gehoorzaamheid van huichelaars is hier altijd gebrekkig; ze houden altijd iets achter, waaruit hun bederf blijkt. Hier dan is de toetssteen tussen Christus' oprechte en geveinsde vrienden. Er is zeker geen gehoorzaamheid op aarde in alle opzichten aan de hele wet. Maar alle vrienden van Christus geven Hem algehele gehoorzaamheid in een evangelische zin. Namelijk:

1. Zij wensen van ganser hart *ál* Zijn bevelen te doen, en zeggen als in Psalm 119: 5. "Och, dat mijn wegen gericht werden om Uw getuigenissen te onderhouden." Volmaakte heiligheid is de wens van hun ziel, het doel en het ontwerp wat zij in gedachten hebben, hoewel zij deze mate tot nog toe niet kunnen bereiken. Elke zonde is een last en ligt als een ijzeren ketting op hen; en er is geen zondelust waarvan zij niet graag van zouden ontslagen worden. Sommige zonden liggen dicht bij hen dan andere, en zij hebben grotere moeite om die van zich af te schudden dan andere. Christus zegt dat het rechteroog, met hun eigen toestemming moet worden uitgeplukt. *Amen*, zegt een vriend van Christus. Huichelaars hebben altijd enkele lusten waarvan zij niet willen scheiden; er is één of ander deel van het juk van Christus waar zij geen weg mee weten. Zo'n begeerte is geen meerder last voor hen dan een gouden ketting om de hals, die men niet graag zou willen missen. Zij haten niet álle valse paden.

2. Zij geven van ganser hart al hun kracht om alle geboden te doen, om aan elk deel van de wil van Christus te voldoen. Paulus zegt: " Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb. Maar een ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus." Filip. 3: 13, 14. Velen zijn tevreden met vage en luie wensen om alle geboden te doen. Maar het is één ding om te wensen te gaan doen hetwelk Christus gebiedt, en wat anders om met alle macht ernaar te streven, zijn kracht in te spannen bij elke bekende plicht, en handen aan het werk te slaan, hoewel zij het niet kunnen zoals zij het graag wilden. Het is de ondergang van vele zielen, dat zij zich uitsloven met luie wensen, maar nooit eens met ernst pogen om sommige bekende begeerlijkheden te doden, of zich ertoe zetten de één of andere bekende plicht niet langer uit te stellen. Maar de vrienden van Christus spannen zich van ganser hart in.

3. Zij zijn geheel en al bereid om al de geboden van Christus te kennen en te doen. Zodat zij met Psalm 139: 23 kunnen instemmen: "Doorgrond mij o God, en ken mijn hart; doorzoek mij en ken mijn gedachten." Het de taal van Christus' vrienden: "Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?" En vandaar, als het bevel van Christus in enig bijzonder geval gehoord wordt, daar plaatsen zij zich om het te ontvangen en uit te voeren. Er is heel wat misleiding onder de mensen op dit punt. De meeste mensen verhinderen de ontdekking van die zonden waaraan zij menen geen deel te hebben. Zij streven ernaar hun geweten te verblinden, opdat zij zonder storing van hun zondige gewoonten kunnen genieten. Zij doen sommige begeerlijkheden onder vermomming, zijn gereed om die ruimte in hun hart te geven, maar onwillig om te weten wat zij *wé*rkelijk zijn. De redenen waarom de vrienden van Christus van ganser hart bereid zijn, zijn de volgende:

(1) Omdat de gunst van God hen neigt te doen wat Christus beveelt, omdat *Hij* het beveelt, Psalm 119:4 tevoren aangehaald. En hij die één ding doet, omdat Christus het eist, zal pogen om alles te doen; want het gezag van God is in alles gelijk, Jak. 2:11. Het kleinste muntstuk dat een afbeelding van de koning draagt, is zowel geldig als het grootste. De wet van Christus is een ketting van vele schakels, en hij die één schakel tot zich trekt, trekt aan allen. Daarom zeggen Joodse rabbi's: "*Hij die zegt: ik ontvang alles behalve één woord, veracht het gebod van God.*"

(2) Omdat de gehéle wet geschreven is in hun hart in de wedergeboorte, en geen stukken hier en daar, Hebr. 8: 10. De nieuwe natuur is geschikt voor alles wat Christus beveelt, omdat daardoor Zijn Eigen beeld op de ziel wordt gevormd. Het beantwoordt aan de wet zoals de was aan het zegel. Daarom wordt het genoemd:

een nieuwe mens; het nieuwe schepsel, waarin alle dingen nieuw zijn geworden. Het is een volmaaktheid in delen, hoewel niet in graden.

(3) Omdat Christus de voornaamste plaats heeft in hun hart boven alle mededingers. Zijn belangen in Zijn vrienden weegt boven alle andere belangen. De wereld en het vervloekte 'ik' hebben de voornaamste plaats in de harten van de meeste mensen. Zodat de bevelen van Christus daarvoor plaats moeten inruimen. De godsdienst en het geweten moeten buigen aan de voet van hun verlangens om hun begeerlijkheden, trots, en hartstocht te volgen. Maar in de harten van Christus' vrienden moeten alle andere schoven voor Hém en Zijn geboden buigen en zo moeten de bevelen van anderen plaats maken voor het gebod van Christus.

(4) Omdat Christus jaloers is; en het minste gebod van Hem wat veronachtzaamd wordt, is een verachting van Hem, Matth. 5:19. Een teer geweten waakt ervoor om Hem niet te ontoren. Dikwijls ondervinden Gods kinderen het gevaar om met één of ander boezemafgod te heulen. Dat noodzaakt Hem om te vertrekken, tot zij terugkeren en hun zonde erkennen. Daarom zegt de bruid in Hooglied 3: 5: "Ik bezweer u gij dochteren van Jeruzalem, die bij de reeën en de hinden des velds zijt, dat gij de liefde niet opwekt, noch wakker maakt, totdat het dezelve luste."

(5) Tenslotte, omdat hun hart in overeenstemming is gebracht met de hele wet, en elk deel ervan. Hun oordeel keurt de wet op zichzelf goed, en dat die ook voor hén goed is, Psalm 119:128. "Daarom heb ik al Uw bevelen, van alles, voor recht gehouden." Daarom is er een oprechte inspanning om met de hele wet in overeenstemming te zijn. De wet is een afschrift van het beeld van God en een begenadigde ziel verlangt naar een aftekening daarvan op zijn hart. Hierdoor is elk gebod als een kopie van dat beeld dierbaar voor hen. Op deze wijze wordt de aard van een gelovige gevormd.

II. In het volgend punt wordt getoond, waarom het doen van Christus' geboden het kenmerkend karakter van Christus' vrienden is.

1. Omdat dit het punt raakt waarin de oprechten van de hypocrieten verschillen, of zij nu grove of verfijnde hypocrieten zijn. Kijk naar hen beiden, in hun belijdenis van liefde en in hun vriendschap aan Christus, en de hypocrieten zullen met de oprechten daarin verschillen. Dwaze maagden hebben evenals wijze lampen. Het huis van de dwaze bouwer kan net zo hoog zijn als van de wijze bouwer. De één draagt het uitwendig kenteken van de Naam van Christus en van de sacramenten, net als de andere. Maar volg hen aan de uitleving, en daar scheiden zij.

- Een grove huichelaar heeft de naam van een Christen, maar niets van het leven en de praktijk ervan. Hij kan roepen tot Christus: *Heere, Heere*, maar hij maakt geen consciëntie van het doen van de dingen waarover hij spreekt. Hij zal roepen: *des Heeren tempel*, en toch zal hij stelen, moorden, overspel begaan en vals zweren, Jer. 7: 8, 9. Zijn belijdenis is heilig, maar zijn praktijk is goddeloos. Hij erkent Christus als zijn Heere erkennen, maar ondertussen maakt geen bezwaar om Christus' heilige geboden met voeten te vertreden. De oprechte ziel durft dit niet doen. Vanaf de tijd dat hij in Christus leeft, moet hij pogen te wandelen zoals Hij ook wandelde. Hij moet gehoorzamen aan zijn Heere, Hoofd en Koning.

- Een verfijnde huichelaar doet inderdaad veel dingen die Christus beveelt, zodat de wereld hem niet als onoprecht kan onderscheiden. Maar toch doet hij nooit alle bekende plichten. Zijn gehoorzaamheid zal in één of ander deel van de wet altijd missen. En wat hij doet, doet hij niet uit hoogachting voor de wil van Christus, maar uit achting voor zichzelf. Terwijl het doel van de oprechten en zijn inspanningen is overeenkomstig de hele wil van God, en wel omdat het *Zijn* wil is, Hand. 13: 22.

2. Omdat de oprechtheid van de vriendschap met Christus hier zonder tegenstrijdigheid verschijnt. Salomo merkt dit op in Spreuken 26: 23: "Brandende lippen en een boos hart, zijn als een potscherf, met schuim van zilver overtogen." Zal een mens iemand als zijn vriend beschouwen, die wel vriendelijk tot hem spreekt, maar hem altijd doorwondt met grieven, zijn naam belasterd, en kwaad over hem rondstrooit? Nee, men zal hem beschouwen als een brutale huichelaar, en slechter dan die erkent een vijand te zijn. Zo zegt de Heere: "Toon uw geloof uit uw werken." "Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden." Liefde niet alleen in woorden, maar in daden.

3. Omdat, waar de vriendschap van Christus aan een persoon zijn uitwerking krijgt, dit zeker tot gevolg heeft, Ef. 5: 25, 26. Hoe kan het anders zichtbaar worden dat Christus voor zulk een persoon stierf en dat Hij hem gerechtvaardigd heeft? Als de mens niet heilig in zijn leven is, kan dit niet zichtbaar worden. Als hij dit wèl is, wordt het openbaar door zijn heiligmaking, Titus 2:14. Want dit is het doel van de vriendschap, om een zondaar tot gehoorzaamheid terug te brengen.

4. Omdat, hoewel de vrije gunst van God vermaant tot heiligheid, er toch een neiging in de mens is om het te misbruiken in ongerechtigheid, Judas vers 4. Daarom waarschuwt de apostel in Galaten, hoofdstuk 5: 13: "Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders; alleenlijk gebruikt de vrijheid niet tot een oorzaak voor het vlees, maar dient elkander door de liefde." Daarom zet onze Heere de proef van geloof op de goede werken, en de proef van Zijn vriendschap op algehele gehoorzaamheid aan Zijn geboden. De mensen kunnen dan door hun onheilig leven geen beroep doen op hun belijdenis van heiligheid. Want dan maken ze Christus tot een dienaar van de zonde en bedriegen en verderven hun eigen ziel.

I. Ik zal nu één en ander van deze leerstelling toepassen.

Gebruik 1. Tot lering. Dit toont ons:

1. Wat het leven van een Christen is. Het is een leven van het doen van alles wat Christus gebiedt, van welke aard het ook is. En zo is het:

(1) *Een werkzaam leven, actief, en geen nutteloos leven.* Vandaar dat de vermaning luidt: Fil. 2:12. "Werkt uws zelfs zaligheid met vrees en met beven." In Openbaring 14: 13, waar gezegd wordt van de heiligen bij hun dood: "... te rusten van hun arbeid, en hun werken volgen met hen." Zij hebben veel te doen, want het gebod is zo buitengewoon breed, Psalm 119:96, dat zij geen tijd over hebben om die nutteloos door te brengen. Christus ging het land door, goeddoende, en Christenen moet Hem daarin nadoen. God heeft een ieder op zijn werk en post geplaatst, en zij moeten ijverig zijn in hun algemene en bijzondere roeping.

(2) *Het is een leven om goed te doen.* Velen zijn ijverig bezig om veel kwaad te doen, maar het leven van een Christen is het leven van goeddoen, tot eer van God, en tot zegen van zichzelf. Velen doen wat op zichzelf wel een goede zaak is, maar zij doen het niet goed. Het leven van een Christen is een leven van het goede te doen, vanuit een goed principe, voor een goed doel, met een goede reden, en op een goede manier, 1 Tim. 1: 5.

(3) *Het is een waakzaam leven,* 1 Kor. 16: 13. *Waakt,* zegt de apostel. Wij kunnen zonder waakzaamheid nooit doen wat Christus ons gebiedt. Een zorgeloos leven kan het nooit doen. Als men niet waakt, zullen ze de plichten op geschikte tijd nalaten. Zij zullen wandelen in strijd met Zijn bevelen.

(4.) *Het is een vastberaden leven.* Ef. 6: 15. Het kan niet anders of een Christen wordt in deze wereld af en toe verzocht wordt door raadgevingen en bevelen, die strijden

met de geboden van Christus. Maar hij behoort nauwkeurig te zijn in zijn aankleven aan de geboden van Christus, en zijn ongenoegen aantonen als dat nodig is. Hiervoor is nodig om resoluut te zijn en voor afkeur niet te vrezen. "Maar den vreesachtigen en ongelovigen, en gruwelijken en doodslagers en hoereerders ... is hun deel in den poel die daar brandt van vuur en sulfer." Openb. 21:8.

2. Dit toont aan dat er weinig vrienden van Christus in de wereld zijn. Zijn kudde is *een klein kuddeke*. Lukas 12:32. Het is geen wonder dat er zo vele tegenstanders van Christus' belangen van zijn, zoveel wijfelaars in Zijn zaak, en zoveel vijanden van Zijn volk en weg. Voorzeker Zijn vrienden zijn zeer weinig in getal. Er zijn zo weinig mensen die geneigd zijn om alles te doen wat Hij beveelt. Als wij hun aantal op deze eigenschap onderzoeken, zal er maar hier en daar één worden gevonden. De meesten verklaren zich niet voor Zijn vrienden te zijn, maar zijn Zijn haters, Joh. 15:18.

3. Oprechte Christenen mogen hieruit troost trekken, als hun geweten getuigt van hun nauwgezette achting voor alle bevelen van Christus, en hun oprechte inspanning om tot de gehoorzaamheid van die allen te komen. Zij zijn en worden door Christus gerekend tot Zijn vrienden. Hoewel zij in vele dingen nog ergernis geven, beogen zij toch gehoorzaam te zijn aan ieder gebod. Onze Heere maakt een verschil tussen zwakheid en verdorvenheid. Vandaar zegt David: "Want ik heb de wegen des Heeren gehouden en ben van mijn God niet goddelooslijk afgegaan." Psalm 18:22. Hoewel zij hun zonde die hen lichtelijk omringt nog hebben, toch getuigt hun geweten dat ze ertegen gekant zijn, zowel als tegen andere zonden. De Heere maakt onderscheid tussen het vrijwillige bedrijven en het onvrijwillig bedrijven; tussen de gewilde regering en de ongewilde tirannie van zonde, vers 23. "Want ik was oprecht bij Hem, en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid"; zegt de zelfde heilige man.

Laat allen die geen consciëntie maken van de algehele gehoorzaamheid aan alle geboden het weten, dat hun aanspraken op de vriendschap van Christus ijdel zijn. Want Hij zegt: "Waarom noemt gij mij Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?" Lukas 6: 46. Als uw leven niet in één of ander opzicht dit karakter vertoont, bedriegt ge uzelf, denkende dat u dit voorrecht bezit. Als u niet doet wat Christus beveelt, maar wat de duivel, de wereld, en uw eigen hartstochten u bevelen, en u toch plaatst onder de dienstknechten van Christus dan gehoorzaamt ge uzelf, maar niet Christus. U doet uw eigen wil en zoekt mensen te behagen, als de wil van Christus niet de reden van uw gehoorzaamheid is, als Zijn wil u niet tot algehele gehoorzaamheid beïnvloedt.

5. Tenslotte, de leer van vrije genade geeft geen aanmoediging tot losheid van leven; want er is geen scheiding tussen geloof en heiligheid. Als u door het geloof Christus' vriend bent, zult u Zijn trouwe en tedere knecht zijn in gehoorzaamheid. Hoewel u de hemel door de werken niet kunt bereiken, nog het recht kunt krijgen om hierop u als Zijn vriend te beschouwen, zult u de goede werken doen als een inwendige vrucht van de wederzijdse vriendschap.

Gebruik II. Van vermaning.

Toon uzelf Christus vriend te zijn door te doen wat Hij u gebiedt. En doet u wat Christus u gebiedt, dan zult in de volgende omstandigheden tonen Zijn vriend te zijn.

1. In een tijd van algemene afval en verval in de wegen van God, zoals onze tijd is; wanneer de bergstroom van verval met een machtige kracht afloopt. Het was de getuigenis over Noach, dat hij een rechtvaardig en oprecht man in zijn geslachten was: "Noach wandelde met God." Gen. 6: 9. Lot deed dat in Sodom. Het is een kleine zaak

om te doen wat Christus beveelt, wanneer het krediet, de reputatie en de massa aan de kant van de godsdienst zijn, maar wanneer anderen het slechtst leven, en dán op zijn best te leven, en onder de weinige namen te zijn, ...dát is de beproeving waar een vriend van Christus op gesteld is, Openb. 3:4. Joh. 6: 67. Zijn bevelen op te volgen wanneer de mensen hen vertrappen, dat is werkelijk vriendschap, Psalm 12: 7.

2. U toont uzelf een vriend van Christus als u Hem volgt wanneer het met uw tijdelijk verlies samengaat, Hebr. 11: 35. Zolang Christus en de wereld samengaan, zullen huichelaars Hem volgen. Zolang zij de geboden van Christus zonder kosten kunnen doen, zullen zij die doen. Maar zodra het aan hun aardse belangen komt, dan houden ze ermee op. Zij hebben een soort van liefde tot Christus, maar hun liefde voor hun aardse belangen is sterker, zodat deze hun liefde tot Christus in slokt. Daarom drijft de vervolging velen van Christus af. En wanneer er geen vervolging is, zal de begeerlijkheden de plaats van liefde innemen. Maar toon uw oprechtheid door de bevelen van Christus op te volgen over de rug van alle aardse verliezen die u treffen. Lukas 14: 26.

3. U toont uzelf een vriend van Christus, ook wanneer Zijn hand zwaar op u rust door kruisen en beproevingen. De duivel zei dat Job een huichelaar was, Job 1:9, 10. Maar Job was trouw in de geboden van God, zelfs in de beproevingen. Het is gemakkelijk zwemmen als het hoofd omhoog wordt gehouden. Het is niet moeilijk voor God te leven als Hij ons gunstige gezind schijnt te zijn. Maar teer te leven omtrent Gods gebod onder beproevingen, Hem zoeken te behagen in alle dingen, in werken en in lijden, terwijl Hij ons treft met kruis en ons kastijdt, ... dát is de proef van een vriend van Christus, Job 27:10. "Zal hij zich in de Almachtige verlustigen? Zal hij God aanbidden te aller tijd?"

4. U toont uzelf een vriend van Christus, ook wanneer de zonde komt met voordeel in haar hand, zoals in het geval van Mozes, Hebr. 11:24-26. Wanneer het vergift in een gouden kop wordt gepresenteerd en er een zichtbaar voordeel is in het zondigen, zal dat gemakkelijk de geveinsde vrienden van Christus hun masker doen afleggen en het bevel van Christus vertreden, om het aas te kunnen bereiken. Zo verraadt Judas Christus toen hij er dertig zilverlingen voor kon krijgen. Demas omhelst de tegenwoordige wereld, en laat de toekomstige wereld los. Maar weet, dat in zulk een tijd Christus uw vriendschap beproeft; en daarom, zie toe voor uzelf.

5. U toont uzelf een vriend van Christus, ook wanneer de zonde die u het lichtst omringt, strijdt voert met uw gehoorzaamheid aan Christus' geboden, Psalm 18: 23. Wanneer die zonde en het gebod in de weegschaal komen, en het gebod weegt het zwaarst, is dat een hoopvol teken. Velen die zich in vele gevallen zeer eerlijk zullen gedragen, vallen af als ze met een boezemzonde verzocht worden. Zij hielden hun achting aan het bevel van Christus boven vele verleidingen gestand, maar er is één ding dat altijd Zijn gezag afwijst. Markus 10: 21.

6. U toont uzelf een vriend van Christus wanneer er niets is om u van zonde terug te houden, dan alleen de zuivere achting aan het gebod van Christus. Soms brengt de heilige Voorzienigheid mensen in bepaalde omstandigheden tot hun beproeving. De verleiding gaat samen met alle voordelen die het kwade hart maar kan wensen: eerlijke gelegenheid, geheimhouding, en aanmoediging ertoe aan alle kanten; maar de hand van een heilig God weerhoudt hen. Zo was het in het geval van Jozef, maar hij toonde zich een vriend van Christus. Hij zei: "Hoe zou ik dan dit een zo groot kwaad doen, en zondigen tegen God?" Gen. 39: 9. Vele verleidingen worden afgewezen door sommige innerlijke motieven. Nu, dit is de proef van een vriend van Christus.

7. U toont uzelf een vriend van Christus wanneer u Hem volgt, ook dan als u tot zonde wordt verleid die zulk een aannemelijke naam in de wereld heeft, dat u er geen eer

door verliest, maar u veeleer gevaar loopt uw reputatie te verliezen door er kwaad in te zien. Er zijn veel dergelijke zonden die het volk voor wettig houdt; zij staan gereed om het onthouden daarvan als onnodige kortzichtigheid te bestempelen. "Wordt deze wereld niet gelijkvormig", Rom. 12:2. Die teerheid wordt vaak de bijnaam gegeven van overdreven precies. Gods volk moet zich hierover niet verwonderen. "Waarin zij zich vreemd houden, als gij niet medeloopt tot dezelfde uitgieting der overdadigheid, en u lasteren." 1 Petrus 4:4. Maar als heel de wereld die praktijken goedkeurt en Christus het afkeurt, moeten de vrienden van Christus zich daar ver van houden. "Zie dan, hoe gij voorzichtiglijk wandelt, niet als onwijzen, maar als wijzen," Ef. 5:15.

8. Wanneer de verzoeker in de verleiding resoluut is, en hoewel die wordt afgewezen, de aanval vernieuwt. Toon uw achting aan het bevel van Christus door een vastberaden en onafgebroken weerstand. Zo deed Paulus, 2 Kor. 12: 8. "Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken." Sommigen hebben in het begin wel enige eerbied voor het bevel van Christus, maar geven zich op de duur over aan de verleiding, zoals Pilatus, die over de rug van zijn geweten heen Christus veroordeelde.

9. Tenslotte, wanneer Christus roept tot een moeilijker taak dan gewoonlijk. Soms beproeft de Heere mensen op deze manier. Hij roept hen tot één of ander buitengewoon stuk van gehoorzaamheid. Zo deed Hij met Abraham; Hij gaf hem bevel zijn geliefde zoon Izaäk te offeren. En zo handelde Hij ook met de rijke jongeling; Jezus gaf hem opdracht om alles te verkopen wat hij, had het aan de armen te geven, Markus 10: 21, 22.

Ik zal u de volgende motieven geven, om uzelf Christus' vriend te betonen om alles te doen wat Hij u beveelt, zonder enige terughouding of uitzondering.

1. Omdat al Zijn bevelen de geboden van een vrijmachtig Heere zijn, aan Wie wij in alle dingen gehoorzaamheid verschuldigd zijn, Exod. 20: 2. *Ik ben de Heere uw God.* Wij werden geschapen door Hem, en wij worden bewaard door Hem. Welk bestaan wij hebben, of welke middelen van bestaan en leven wij hebben, ze zijn alle van Hem, Hand. 17: 28. Daarom heeft Hij een onbepaalde macht over ons. In alle dingen behoren wij te leven, te gaan en te leven voor God. En welk gebod dat wij veronachtzamen, is een onttrekken van onze gepaste gehoorzaamheid aan Hem.

2. Al Zijn bevelen zijn in alles rechtvaardig, Psalm 119:128. De mensen eisen soms onrechtvaardige en onredelijke dingen van hun ondergeschikten; maar al Zijn werken zijn billijk en Zijn bevelen recht, Rom. 7:12. Hij heeft onze plichten verbonden aan ons ware belang, zodat Hij niets van ons vereist, dan wat goed voor ons is. En wij kunnen geen van Zijn bevelen vertrappen zonder tegen ons eigen belang in te gaan. Dus, zondigen wij tegen God, dan zondigen wij ook tegen onze eigen ziel, Spr. 8: 36. De belangen van de zielen van mensen, en hun verlangens, zijn totaal verschillend. De bevelen van God kruisen uw verlangens, maar nooit uw belang.

3. Wij zijn wij allemaal onder verbondsverplichting om alles te doen wat Hij ons gebiedt. Wij allen hebben Hem gekozen voor onze Heere, Lukas 6: 46. Velen van ons hebben onlangs Zijn verplichtingen op zich genomen aan Zijn tafel; laten wij het niet vergeten. Er zijn verscheidene die het nagelaten hebben hun verplichting te vernieuwen die zij in voorgaande jaren op zich genomen hadden aangenomen. Laten dezen eraan denken dat hun nalatigheid van die instelling die zij vroeger op zich genomen hebben, hun overeenkomst niet losmaakt, maar zij blijven op hen rusten voor den Heere.

En zij die nog nooit aan de Tafel des Heeren hebben aangezeten, zijn toch gedoopt? Ook zij zijn sterk gebonden aan Hem als hun Heere en Meester om alles te doen wat

Hij hen beveelt. Gal. 3:27. Als wij Hem niet gehoorzamen, moeten wij verwachten behandeld te worden als rebellen, afvalligen, verbondsbrekers, als mensen die het juk van Christus verstoten, nadat zij hebben beleden om het op zich te nemen.

4. Christus is de beste Vriend die een mens ooit kan krijgen. Hij heeft voor zondaars gedaan wat geen schepsel ooit voor hen deed of zou kunnen doen, Joh. 15: 13. Rom. 5: 8. Ziet u uit om aandeel te krijgen in de weldaden, door Zijn dood verdiend, en zou u dan weigeren om Hem te gehoorzamen? Herinner dat woord uit Hebreeën 5: 9: "En geheiligd zijnde, is Hij allen die Hem gehoorzaam zijn, een Oorzaak van eeuwige behoudenis geworden." Indien Hij ooit een Priester voor u zal wezen, zal Hij zeker uw Koning zijn. Indien u behouden zult worden door Zijn bloed, zult u zeker geheiligd worden door Zijn Geest.

5. Christus weigerde niets van hetgeen wat op Hem gelegd werd ten behoeve van slechte zondaars. Ja, wat ook de wil van Zijn Vader was voor dat doel, Hij wilde het gewillig doen. Psalm 40:7, 8. "Ziet Ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust om Uw wil te doen, o Mijn God; en Uw wet is in het midden Mijns ingewands." De zwaarste bevelen werden van Hem geëist en het zwaarste lijden werd op Hem gelegd. Maar de beker die Hem werd gegeven om te drinken, wilde Hij in geen geval weigeren. Wie zijn wij dan, dat wij enige uitzondering zouden maken in onze gehoorzaamheid aan Hem?

6. Als u niet alles doet wat Hij u gebiedt, maar enkele uitzonderingen maakt van sommige dingen die u niet aanstaan, zult u verliezen wat u gedaan hebt. De veronachtzaamde bekende plicht ontsiert alle andere plichten die u hebt uitgevoerd. Het koesteren van een bekende zonde bederft alle andere delen van uw hervorming. Het zal als vergift zijn in een beker met drank.

(1.) Het koesteren van een bekende zonde ontnemt de goedkeuring van God. Jak. 2: 10. "Want die de gehele wet zal houden, en in één zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle." Een gedeeltelijke gehoorzaamheid zal God nooit aanvaarden. Hij moet de gehele mens, het gehele hart hebben aangenomen in Zijn dienst, of Hij zal niets van uw hand goedkeuren. Vandaar zegt de psalmist, Psalm 66:18. "Had ik naar ongerechtigheid met mijn hart gezien, de Heere zou mij niet gehoord hebben."

(2.) Het koesteren van een bekende zonde neemt de eeuwige beloning weg, 2 Joh., 8. De gedeeltelijke diensten aan God kunnen een tijdelijke beloning ontvangen, zoals de halve hervorming van Jehu inderdaad ontvangen heeft: maar door de zonde wordt er niets méér door verkregen.

7. Het is noodzakelijk om uw oprechtheid te bewijzen, Psalm 119: 6. "Dan zou ik niet beschaamd worden, wanneer ik merken zou op al Uw geboden," zegt David. Algehele gehoorzaamheid in een evangelische zin, is het kenteken van de ware vrienden van Christus. Sta er daarom naar om uw gehele plicht te kennen, om met lust elke plicht na te leven. Als u probeert te herstellen wat in uw gesprekken met mensen ontbreekt, en u daarin van anderen onderscheidt, komt u openbaar als een ware vriend van Christus. En u zilt daarin veel troost en vrede ondervinden, 2 Kor. 1: 12, omdat u niets onbeproefd laat waarover uw hart u kan verwijten. Dit zal een middel zijn om vrijmoedigheid voor de Heere te bekomen, 1 Joh. 3: 21. "Indien ons hart ons niet veroordeelt, (zegt de apostel) zo hebben wij vrijmoedigheid tot God." Maar als u nog één of andere zoete bete onder de tong behoudt, een geheime uitzondering maakt om één of ander deel van het juk van Christus niet te dragen, verklaart u uzelf niet tot Christus' vriend, maar tot Zijn echte haters en vijanden.

En dan zal blijken dat de volgende zes droevige dingen tegen u zijn:

(1.) U bent nog in de natuurlijke, duistere en onwedergeboren staat. Want, "indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, zie het is alle nieuw geworden," 2 Kor. 5:17. Want het nieuwe schepsel is vanaf de tijd van zijn geboorte volmaakt in delen, maar niet in graden. Het wordt geboren met al zijn complete delen, hoewel geen van hen tot hun volledige wasdom is gekomen. Er is inderdaad iets in elk deel van de nieuwe mens wat ontbreekt, maar geen deel ontbreekt totaal. En als u niet wederomgeboren bent, dan hebt u geen recht op de erfenis, Joh. 3: 3. "Tenzij dat een mens wederomgeboren wordt, kan hij het koninkrijk Gods niet zien."

(2.) Wat u ook hebt bereikt, u bent maar een huichelaar, Psalm 18:23. Want oprechte Christenen zijn in hun gehoorzaamheid onvoorwaardelijk, Psalm 119:6. Het was de valse moeder die het kind gedeeld wilde hebben, bij de rechtspraak van Salomo. Zij is een hoer die in plaats van haar echtgenoot een ander neemt. En zij zijn huichelachtig tegen Christus die één bekende zonde in zichzelf verdragen, welke hoogte zij ook mogen bereiken. En huichelaars verkeren in een droevige toestand, zoals u kunt zien in Openbaring 3: 15, 16; en Mattheüs 24:51.

(3.) Dan mist u de Geest van Christus; want waar Hij blijft wonen, daar brengt de mens vruchten voort van heiligheid, en deze zijn "in al goedheid", Ef. 5: 9. Waar dan slechts énige, maar niet *alle* goedheid is, daar is de Geest niet. Dat snijdt al uw aanspraken op Christus af, Rom. 8: 9. "Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe."

(4.) U bent niet echt gestorven aan deze wereld, maar onder de heersende macht van de zonde. Uw rechteroog, uw boezemzonden blijven onaangeroerd. "Maar zij dien van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden." Gal. 5:24. Ware doding der zonde is algeheel; als één lid nog in leven is, is het lichaam niet gedood. De dood neemt het leven weg van elk deel van het lichaam, en zo doet de afsterving van zonde met het lichaam der zonde en des dood. Één lust op de troon is voldoende om Christus daar vandaan te houden. En dit brengt de gehele mens in het helse vuur, Matth. 5: 29.

(5.) Dat houdt in dat u niets echt goed doet. Jes. 1: 11-15. Want het blijkt hieruit dat u niets doet uit liefde tot God, of uit eerbied voor Zijn gezag. Indien dat zo was, u zou Zijn gezag in het één zowel als in het ander in acht nemen, en de ware liefde tot God zou in Zijn kamer geen ruimte toestaan voor andere dingen.

(6.) Tenslotte, dan bent u een verachter van de gehele wet, en van het gehele juk van Christus, Jak. 2: 10, 11. "Want die de gehele wet zal houden, en in één zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle. Want Die gezegd heeft: gij zult geen overspel doen, Die heeft ook gezegd: gij zult niet doden. Indien gij nu geen overspel zult doen, maar zult doden, zo zijt gij een overtreders der wet geworden." Zoals het breken van één schakel het breken van de ketting is, zo is hij die het gezag van God in één bevel veracht, een verachter van Gods gezag in alles. Wat kan dan anders worden verwacht, dan dat u zult behandeld worden als een vijand van God? Lukas 19: 27.

8. Tenslotte, overweeg het heerlijk voorrecht van hen die doen wat Christus hen gebiedt. Zij zijn Zijn vrienden en gunstgenoten. Hij was hun Vriend van eeuwigheid. Hij is in de tijd hun Vriend geworden, en Hij zal eeuwig hun Vriend blijven, wanneer er geen tijd meer is.

Nu, als u volgens dit kenmerkende gedrag wilt wandelen, let dan op het volgende:

1. Lees veel in de Schrift. Lees het als een regel van uw plicht, als uw leerboek. "Al de

Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust." 2 Tim. 3: 16, 17. Sommigen lezen de Bijbel enkel om wat te bestuderen; sommigen omdat zij meesters kunnen zijn en over de bijbelse geschiedenis kunnen spreken. Maar weinigen lezen met het doel om te weten hoe zij wandelen moeten, wat de wil van Christus is, opdat zij hun leven dienovereenkomstig mogen richten.

2. Leg uw hart open voor de openbaringen van de wil van Christus, hetzij in het geschreven of in het gepredikte woord. Pas op voor het uitblussen van overtuiging van zonde en plicht, of voor het veronachtzamen van Gods wil in de praktijk van uw leven. Maar waar de Heere het licht doet opgaan, open dan uw hart om het te ontvangen. Wees niet als degenen die het licht tegenstaan.

3. Houd het Woord voor uw ogen in heel uw omgang met anderen, wetend dat alles wat u doet, het Woord u bindt om het daarnaar te leven. Werk om daarmee in overeenstemming te zijn. Psalm 119. Als iemand in duisternis loopt, vestigt hij zijn oog op een kaars die vóór hem wordt gedragen, om elke stap te besturen. Doe ook zo. "Gij doet wel dat ge daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats," 2 Petrus 1: 19. Laat u door het goede of kwade van de wereld niet leiden, maar luister naar hetgeen Gods Woord zegt. Dat zal u over de rug van alle bezwaren heenleiden. Markus 5: 15.

4. Wees waakzaam om op de bestemde tijd uw plichten waar te nemen. Psalm 1: 3. Voor alles is er een bestemde tijd, en ieder ding is schoon op zijn tijd. Als iemand de bestemde tijd verwaarloost, zal hij in veel gevallen de plicht zelf missen. Soms geeft God de gelegenheid in iemands hand om iets te doen; als zij die voorbij laten gaan, krijgen ze die mogelijkheid misschien nooit meer, Gal. 6: 10.

6. Waartoe u ook wordt geroepen, zet door het geloof erboven: "doende alles in de Naam van de Heere Jezus, Kol. 3: 17. Herleid uw roeping uit het woord, pas het op u toe, met het geloof in de belofte voor hulp, 2 Tim. 2:1. Hoewel het een gemakkelijk zaak kan schijnen, onderneem het niet dan in het geloof in de kracht van de Heere. Want het gebeurt dikwijls wanneer de mensen helemaal vertrouwen op hun zelfgenoegzaamheid, zij het werkelijk verliezen. Hoewel een zaak nooit zo moeilijk scheen, als uw roeping helder is, ga daarin verder door het geloof en u zult erdoor gedragen worden. "Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft," zegt de apostel in Filippenzen 4: 13. "Want als ik zwak ben, dan ben ik machtig." 2 Kor. 12: 10.

6. Denk vaak over de liefde van Christus, de korthed en de onzekerheid van uw tijd, en zie uit naar de volmaaktheid. De gelovige gedachten over de liefde van Christus zullen de wielen van de ziel oliën tot betrachten van gehoorzaamheid. De overweging van de korthed en de onzekerheid van uw tijd zal een aansporing zijn tot ijver, en doet de gelegenheid om de Heere te dienen waarnemen. Het toont u, dat al is uw werk zwaar, het niet van lange duur zal zijn. En het zuchten naar de volmaaktheid zal u vanzelf ertoe brengen om vooruitgang te maken.

7. Tracht naar standvastigheid voor God en zoek de vrees voor de mens af te leggen. Ef. 6: 15.

8. Leer om boven de wereld te leven, houdt die onder uw voeten en zet er uw hart niet op, 1 Tim. 6: 10.

9. Tenslotte, let op de zijde waar u het zwakst bent, en zet daar dubbele wachten. Zoek naar de zekere overwinning over de zonde die u het gemakkelijkst bezet, om te doen wat Christus u hierover gebiedt, Mattheüs 5: 29.

Leerstelling III.

Zij zijn de vrienden van Christus, die in een evangelische zin aan al Zijn bevelen gehoorzaam zijn.

Dit is de gelukkige staat waarin zij zich bevinden en de eervolle relatie die ze hebben, die ze zo teder uitleven. Ik heb hierover al gesproken; nu blijft nog over om het voorrecht van zulken aan te tonen, wat ik in de volgende details aanbied:

1. Deze vriendschap, terecht zo genoemd, is wederzijds. Ze is niet slechts aan één kant, maar is werkzaam aan beide zijden, van deze vriendschapband. De oprechte dienstknechten van Christus zijn in een band en staat van vriendschap met Christus, Joh. 15:15. *"Ik heb u vrienden genoemd"*, zegt Hij.

(1.) Christus is hun Vriend, Hooglied 5. Hij is niet alleen hun Heere en Meester, maar Hij is hun Vriend. Hij belijdt hun Vriend te zijn, wie hun haters en vijanden ook zijn. Hij komt Zijn verplichting als Vriend met hen na. Zij hebben Hem gekozen als hun Vriend. Zijn vriendschap mogen zij afeisen als hun recht, en het voor alle doeleinden en voornemens gebruiken. Deze eer hebben alle heiligen.

(2.) Zij zijn de vrienden van Christus, Jak. 2: 23. *"Abraham werd een vriend van God genaamd."* Het grootste deel van de wereld zijn vijanden van Christus, en haters van Hem, want zij willen niet door Hem geregeerd worden, Lukas 19: 27. Het hoogste waartoe zij gebracht kunnen worden, is een geveinsde onderwerping aan Hem, maar ze behouden hun haat, Psalm 81: 15. Alleen Zijn oprechte dienstknechten zijn Zijn hartsvrienden, zoals de tekst zegt. Zij zijn dat deel van de mensheid, die het werkelijk zijn, en die door Hem als Zijn ware vrienden erkend worden.

2. In vriendschap is er een bijzondere genegenheid, achting, liefde, en erkenning, Deut. 13:6; *"Uw vriend, die als uw eigen ziel is."* Nu, zulk een band is er tussen Christus en Zijn oprechte dienstknechten. 1 Kor. 6: 17. *"Die de Heere aanhangt is een Geest met Hem."* Zij zijn waarlijk één in de nauwste banden van de Geest.

(1.) Christus heeft een bijzondere genegenheid en achting voor hen. Zij zijn Zijn lievelingen, Zijn énigen in de wereld, Hoogl. 6: 9. Hoewel de wereld hen geen plaats waard acht onder hen, draagt Hij hen in Zijn hart, Exod. 33: 29. Hoewel de wereld hen haat, heeft Hij een bijzondere liefde voor hen, Joh 15: 9. Hij denkt altijd aan hen, zelfs wanneer zij denken dat Hij hen heeft vergeten. Jesaja 49: 15, 16. Hij ziet hen als Zijn bijzondere schat, Psalm 135: 4, 1 Petrus 2: 9, als Zijn juwelen, Mal. 3: 17. Daarom is Hij bijzonder bezorgd over hen in een tijd van gemeenschappelijke rampen, Ezech. 9: 4. Zolang Lot niet in Zoar kwam, kon Sodom niet worden vernietigd, Gen. 19: 22. Vandaar die tere aanspraak in Jesaja 26: 20: *"Ga heen, Mijn volk, ga in uw binnenste kamers, en sluit de deuren na u toe; verberg u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga."*

(2.) Zij hebben ook een bijzondere genegenheid en achting voor Hem. Psalm 73: 25. *"Wien heb Ik nevens U in den hemel?"* Zegt de psalmist. *"Nevens U lust mij ook niets op der aarde."* Alle personen en dingen in de wereld zijn maar schade en drek voor hen in vergelijking met Christus, Filip. 3: 8. Zij hebben een heerlijkheid in Hem gezien die alle geschapen heerlijkheid verduistert. Daarom is Hij dierbaarder voor hen dan alle vertroosting van dit leven, ja dierbaarder dan het leven zélf, Lukas 14: 26.

3. In vriendschap is er een gemeenschappelijk belang van de partijen; voor een vriend is de andere alsof hij het zélf was. Zo is het tussen Christus en Zijn oprechte vrienden, 1 Joh. 1: 3. *"Opdat deze onze gemeenschap zij met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus."*

(1.) Jezus Christus neemt hun belangen aan en deelt in al hun zorgen, Hand. 9: 4.

Hij strijdt met hen tegen al hun vijanden, en ondersteunt hen in alle bestrijdingen, hetzij door de satan, Lukas 22:31, 32, of door mensen, 2 Tim. 4: 17, of door hun eigen begeerten, 2 Kor. 12: 9. Daarom zijn er altijd meer mét hen dan tegen hen. Hij leeft met hen mee in al hun zorgen en kwellingen, Zach. 2: 8. Jes. 43: 9.

(2.) Zij nemen de belangen van Christus aan, en trekken zich de zaken van Zijn koninkrijk aan. "De ijver van Uw huis heeft mij verslonden," zegt David in Psalm 69: 9. Wat Zijn eer verwondt, dat verwondt ook hun hart. "Waterbeken vlieten af uit mijn ogen, omdat zij Uw wet niet onderhouden, Psalm 119: 136. Zij hebben een natuurlijke zorg voor de welvaart van Zijn koninkrijk, en nemen deel aan de strijd tegen iedereen die zich ertegen verzet. Zodat, wanneer hun persoonlijke zaken zwaar op hen drukken, het openbare belang van Christus dit ook doet; zoals in het geval van David, Psalm 51: 18.

4. In vriendschap is er een bijzondere vrijheid en vertrouwen die de partijen tot elkaar gebruiken, die zij niet naar anderen gebruiken. Dit is ook tussen Christus en zijn oprechte vrienden. Er was iemand in het hof van David, 2 Sam. 15: 7 en een ander bij Salomo, 1 Kon. 4: 5 *die des konings vriend was*. Deze werd groter vrijheid met de koning toegestaan dan de overige hovelingen. Zo zijn alle oprechte vrienden van Christus.

(1.) Christus behandelt hen met de grootste vertrouwelijkheid, zoals vertrouwde vrienden doen, Joh. 15: 15. Hij bezoekt hen in hun laagste toestand en spreekt een woord ter rechter tijd tot hen, wanneer hun naaste vrienden op aarde hen geen dienst kunnen doen, Psalm 138: 3. Hij brengt hen soms zeer dichtbij Zich, Hoogl. 1: 4 en deelt geheimen aan hen mee, die voor de rest van de wereld verborgen blijven, Psalm 25: 14. Hij toont hen Zijn heerlijkheid, Jes. 33: 17. Hij opent de verborgenheden van de Voorzienigheid voor hen, en helpt hen om liefde te zien in de donkerste omstandigheden. Psalm 107. Soms geeft Hij hen een gezicht van Zijn eeuwige liefde, Jer. 31: 3.

(2.) Zij gaan zeer vertrouwelijk met Hem om, Hand. 7: 11. Wat zij ook nodig hebben, in welke tijd, en van welke aard ook, zij gaan vrij naar Hem toe, Lukas 11: 5, 6. Hun meest walgelijke wonden kunnen zij vóór Hem neerleggen, en mogen vrijmoedig voor Hem hun ziel uitstorten; zelfs die dingen waarover zij met niemand op aarde kunnen spreken. En als het soms anders gaat, ligt de fout in het niet gebruiken van het recht van hun vriendschap.

5. Tenslotte, in vriendschap is er wederzijds echte vriendelijkheid in daden van vriendschap, naar de omstandigheden van beide partijen, Spr. 18: 24. "Een man die vrienden heeft, heeft zich vriendelijk te houden." Vriendschap wekt een vriend op om voor een ander te doen wat hij kan. En,

1ste. *Christus is zeer vriendschappelijk voor hen*. Wie kan de daden van Zijn vriendschap voor Zijn oprechte vrienden, naar waarde verklaren? Velen van hen heeft Hij gevonden in engten waaruit niemand dan Hij hen kon verlossen. Hij heeft daarin Zijn vriendschap getoond en Hij zal Zijn vriendschap blijven tonen.

(1.) Hij werd hun Vriend in het eeuwig Verbond. Hij ondernam dit voor hen. Wanneer zij met de rest van de mensen in een verloren hulpeloze staat lagen, en er niemand in de hele schepping bekwaam was om voor hen te onderhandelen, werd Hij hun Vriend, nam hen over, trad voor hen in een verbond om hun schuld en straf te voldoen. Zo werd hij Borg voor Zijn verloren vrienden, Psalm. 40: 7.

(2.) Hij werd hun Vriend in Zijn leven en sterven in de wereld. Hij werd heilig

geboren voor hen. Hij leefde heilig voor hen en stierf voor hen op het kruis, Joh. 15: 13. Nooit verrichtte iemand zulke vriendschapsdaden zoals deze onder de mensen! Eén, dragende de toorn van God in de plaats van een ander. O, hoe beminde Hij hen!

- (3.) Hij werd hun Vriend in hun bekering tot God, Jer. 31: 3. Wanneer zij dood in de zonde lagen, maakte Hij hen levend. Toen zij bij God vandaan liepen, bracht Hij hen weer terug. Terwijl zij in de wereld lagen, in verdorvenheid gezonken, koos Hij hen voor Zich uit. Terwijl de schuld van al hun zonden op hen lagen, bekleedde Hij hen met Zijn gerechtigheid, en verkreeg hun rechtvaardiging door Zijn bloed. Terwijl hun zonden heerschappij over hen hadden, brak hij het juk door Zijn Geest, enz.
- (4.) Hij werd hun Vriend voor heel hun leven. In al hun noden op aarde, wie dan ook hun vijand blijkt te zijn, Hij neemt hen bij de hand, Psalm 73: 6. En Hij is hun Vriend in de hemel, Die voor hen pleit en hun zaak beheert, 1 Joh. 2: 1. Zij hebben een Vriend in het Hemelhof.
- (5.) Hij blijft hun Vriend bij de dood wanneer niemand anders hen kan helpen, Psalm 23: 4. Hij neemt de prikkel eruit alvorens de dood hen overkomt. Hij heeft een andere woning, een beter Hogerhuis voor hen bereid, voordat zij uit het lichaam scheiden. En Hij zendt Zijn engelen om hun afgescheiden ziel in de boezem van Abraham te dragen. O, nergens is er zulke vriendschap!
- (6.) Tenslotte, zal Hij hun Vriend zijn in het oordeel. Hij zal de lichamen van Zijn vrienden uit het stof opwekken door Zijn Geest. Hij zal hen aan Zijn rechterkant plaatsen en zal hen het eeuwig koninkrijk toekennen, als de gezegenden van Zijn Vader.

2de. De oprechte vrienden van Christus zijn vriendschappelijk tegen Hem. Maar hoe? Hun goedheid vermeerdert niets bij Hem. Zij hebben niets om Hem te geven dan hetgeen het Zijne is. Maar Hij rekent hun vriendschap toe, wanneer zij vriendschappelijk zijn voor Zijn leden, Matth. 25; en als zij oprecht gehoorzaam zijn aan al Zijn geboden, zoals de tekst zegt.

Ik zal alles met een zeer korte toepassing besluiten.

Gebruik I. *Een weklacht over hen die niet tot een oprechte inspanning gebracht kunnen worden om alles te doen wat Christus hen gebiedt.*

Hoeveel zijn er die zeer weinig nakomen wat Hij hen gebiedt, maar in hun hele levensweg tonen dat zij de bevelen van Christus onverschillig verwerpen? Er zijn velen die veel dingen doen, maar alles weer bederven, door hun droevige nalatigheid van sommige bevelen. Zij zijn nooit oprecht met de naleving ervan bezig. Sommigen laten zich leiden door hun vleselijke verlangens, en daardoor kunnen zij het éne gebod van Christus niet doen, want het kruist hun aardse genoegens. Anderen kunnen een ander gebod niet doen, want het kruist hun eer en waardigheid. En weer anderen kunnen een ander gebod niet doen niet, want strijdt met hun humeur, &c.

Ach, hoe staan dezulken in hun eigen licht en beroven zich van de vriendschap van Christus door deze weg te kiezen! Hun verlies is onuitsprekelijk. Christus' vriendschap kan men niet missen, dat betekent de ondergang voor tijd en eeuwigheid. En waarom zo'n groot verlies voor zo'n onbelangrijk ding?

Gebruik II. *Tot troost en aanmoediging voor de oprechte vrienden van Christus, die zichzelf oprecht richten tot de gehoorzaamheid aan al Zijn bevelen zonder uitzondering.*

1. Dit moge u aanmoedigen tot algehele gehoorzaamheid, om vol te houden hetgeen Christus gebiedt en u moedig bezig te houden met elke bekende plicht. Onze Heere neemt het als bewijs en blijk van vriendschap aan *Hem*, en staat u toe om het als een duidelijk bewijs van vriendschap aan *u* op te vatten. Psalm 119: 6.

2. Het moge u verzekeren van Zijn tederheid en medeleven in alles waarin u terecht komt. De vriendschap van Christus maakt uw vergeving zeker, 1 Joh. 2: 1. Het verstrekt u een mantel van liefde over de gebreken van Zijn volk, Num. 23: 21. Hij neemt de oprechte wil voor de daad, 2 Kor. 8:12.

3. Dit moge u versterken om uw plicht na te komen, welk ongenoegen, kwaadheid en haat u van mensen ook zullen treffen. Hebr. 11: 27. Als de mensen dan zeggen: *als u dit of dat doet wat Christus beveelt, beschouwen wij u als vijanden*; kan hetgeen Christus zegt u in evenwicht brengen, namelijk: *Gij zijt Mijn vrienden, als gij doet wat Ik u gebiedt.*

4. Tenslotte, moge het helpen om uw beproevingen te dragen als Christus uw Vriend is. Niets overkomt u dan door Zijn hand, Joh. 5: 22. Wat uw toestand ook mag zijn, *u bent in de hand van een Vriend, Die meer aanleeft dan een broeder.*

Einde